

**REFERAT
FRA
MØTE I REGULERINGSRÅDET**

3 MAI. OG 6. JUNI 1989

Fiskeridirektoratet

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 3. MAI 1989.

Møtet ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 1000 til kl 1400.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Assisterende fiskeridirektør Hallstein Rasmussen
Direktør Odd Nakken, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt
Disponent Kjartan Arctander, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Direktør Petter L. Fladmark, Fiskeindustriens Landsforening
Direktør Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Konsulent Heidi Bente Hoel Draget, Direktoratet for
naturforvaltning
Forbundsleder Einar Hysvær, Norsk Nærings- og nytelsesmiddel-
arbeiderforbund
Avdelingsleder Odd Bjørklund, Norsk Sjømannsforbund

Som observatører møtte:

Generalsekretær Finn Bergesen jr. Norges Fiskarlag
Byråsjef Gunnar Trulssen, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
Kystvaktinspektør Reidar Skarlo
Fiskeskipper Ole Strand, Norske Fabrikkskips Forening

Som sekretærer for rådet møtte seksjonsleder Terje Løbach og konsulent Terje Halsteinsen.

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Avdelingsdirektør Per L. Mietle, Fiskeridirektoratet
Forsknings sjef Arvid Hysten, Fiskeridirektoratets
havforskningsinstitutt
Kontorsjef Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Cato Isvik, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Konsulent Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Nils Torsvik, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Wollert Jordan, Fiskeridirektoratet
Konsulent Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Fagkonsulent Hans Edvard Olsen, Fiskeridirektoratet
Konsulent Stein-Age Johnsen, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste:

FORSLAG TIL SAKSLISTE

SAK 1/89 - Regulering av fisket etter norsk-arktisk torsk og hyse i 1989.

SAK 2/89 - Eventuelt.

SAK 1/89**REGULERING AV FISK ETTER NORSK ARKTISK TORSK OG HYSE I 1989.**

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

I. REGULERING AV TORSKEFISKET.**1. Reguleringsopplegget for 1989.**

Den norske totalkvoten på 178.000 tonn torsk nord for 62⁰ N er fordelt med 113.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 65.000 tonn til trålere.

Inntil 85%, dvs. 96.000 tonn, av kvoten for konvensjonelle redskaper kan fiskes før 1. september. 17.000 tonn er avsatt til fisket etter 1. september.

Fiskeridepartementet har fastsatt en maksimalkvote på 275 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Fartøy som fisker med garn/line i andre lands soner kan fiske inntil 230 tonn.

I Fiskeridepartementets forskrift av 30. desember 1988 ble det fastsatt følgende perioder med fiskestopp for den konvensjonelle flåten:

1. Fra mandag 20. mars kl 24.00 til søndag 2. april kl 24.00 (til mandag 3. april kl 14.00 for snurrevad).
2. Fra torsdag 14. desember kl 24.00 og året ut.

I Fiskeridepartementets forskrift av 3. mars d.å. ble fiskestopp i forbindelse med påsken redusert til å gjelde fra mandag 20. mars kl 24.00 til mandag 27. mars kl 14.00 (til mandag 27. mars kl 24.00 for snurrevad).

Trålerne hadde i samme periode fiskeforbud på Moskenesgrunnen.

Fisket med konvensjonelle redskaper ble stoppet fra tirsdag 18. april kl 24.00 da kvoten på 96.000 tonn som kunne fiskes før 1. september var beregnet oppfisket.

I Fiskeridepartementets forskrift av 13. april d.å. ble bifangstprosenten hevet fra 10 til 15% for innblanding av torsk ved fisket etter andre fiskeslag med konvensjonelle redskap i stopperperioden.

2. Utviklingen i fisket i 1989.

2.1. Lofotfisket.

Skreikvantumet i Lofoten oppsynsdistrikt ble i fjor 11.533 tonn fersk vekt, mot 17.897 tonn i 1987. Sluttrapporten for 1989 (pr. 18.04.) viser 13.625 tonn, som er 2.092 tonn (18,1%) over resultatet i fjor og 4.272 tonn (23,9%) under 1987-kvantumet.

Figur 1 viser utviklingen i Lofotfisket i perioden 1985-89.

Følgende oversikt gir deltakelsen i antall fartøy og antall mann ved hovedopptellingen den 22. mars hvert av årene 1980-89.

ÅR	ANTALL FARTØY	ANTALL MANN	KVANTUM (KG) FERSK VEKT PR. FISKER
1980	1.333	3.629	7.443
1981	1.542	4.038	9.595
1982	1.659	4.158	12.223
1983	1.853	4.488	11.335
1984	1.836	4.543	9.952
1985	1.401	3.593	6.993
1986	905	2.347	6.347
1987	1.028	2.468	6.759
1988	933	2.349	4.910

1989 777 1.960 6.952

2.2 Fangstutviklingen i Norges Råfisklags distrikt.

Følgende oversikt viser fangstutviklingen for konvensjonelle redskaper i år sammenlignet med 1988. Kild: Norges Råfisklags ukestatistikk.

UKE	PR. DATO		1000 TONN RUND VEKT	
	1988	1989	1988	1989
1-3			7,1	11,2
4-6			16,1	10,1
7-9			12,9	13,4
<u>10</u>			<u>4,4</u>	<u>5,7</u>
Sum	13/3	12/3	40,5	40,4
11			4,2	8,8
12			5,8	4,2
<u>13</u>			<u>6,4</u>	<u>7,6</u>
Sum	3/4	2/4	56,9	61,0
14			4,2	11,7
15			2,5	9,0
<u>16</u>			<u>3,2</u>	<u>6,3</u>
<u>Sum</u>	24/4	18/4	66,7	88,0

Tallene for uke 15 og 16 er basert på anslag. Oversikten viser at beregnet oppfisket kvantum med konvensjonelle redskaper i NRL's distrikt pr. 18.04.1989 er 88.000 tonn. I tillegg kommer fangster levert gjennom andre salgslag, beregnet til 8.000 tonn.

Tabell 1 og 2 viser levert kvantum rund vekt levert i Norges Råfisklags distrikt fordelt på prissoner og redskap pr. henholdsvis 09.04.1989 og 10.04.1988. Tabellene viser at det pr. medio april i år en en sterk økning i landinger fra den konvensjonelle flåten i prissone 1 og 2 i forhold til på samme tidspunkt i fjor. Når det gjelder fordelingen mellom redskaper er

det bare line som kvantumsmessig har kommet dårligere ut en i fjor, mens det særlig for garn har vært en kraftig økning.

Tabell 3 viser levert kvantum torsk for perioden 18.04. - 28.08.1988, dvs. den perioden som tilsvarende årets stopperperiode. I denne perioden i fjor fisket garn 12%, line 13%, snurrevad 19% og juksa 42% av årskvantumet for det enkelte redksp. det er således åpenbart at juksafisket blir mest rammet av fiskestoppen.

Ser en på fordelingen av juksakvantumet mellom de enkelte prissoner i perioden 18.04. - 28.08. i fjor, så hadde sone 5 det høyeste kvantumet, mens sone 2, 3 og 4 lå på samme nivå. Relativt sett kommer imidlertid sone 1 og 3 (Finnmark) dårligst ut. I sone 1 (Aust-Finnmark) og sone 2 (Vest-Finnmark) ble henholdsvis 63% og 58% av årskvantumet med juksa landet i perioden 18.04. - 18.08. Tilsvarende tall for sone 3, 4, 5 og 6 var henholdsvis 42%, 34%, 36% og 54%

OVERSIKT OVER FISKE AV TORSK MED JUKSA NORD FOR 62° N I PERIODEN MAI - AUGUST 1985-88. TONN RUND VEKT.

					SUM	ARS
	MAI	JUNI	JULI	AUG.	MAI-AUG.	TOTAL
1985	7.235	8.418	6.452	4.322	26.517	38.203
1986	5.816	4.787	8.382	2.087	21.072	30.920
1987	624	692	1.984	1.519	4.819	11.153
1988	590	791	624	1.385	3.390	7.797

Som en ser av tallene for 1985 og 1986 har juksaflåten potensiale for å fiske et stort kvantum i sommermånedene dersom tilgjengeligheten er god.

Tabell 4 og 5 viser juksaflåten fordelt etter fartøylengde og fangstkvantum i perioden mai-august for årene 1985 og 1988. I

1985 deltok ca. 5.100 fartøyer, mot ca. 2.700 i 1988.

Av tabellene ser en at hovedtyngden av deltagende fartøyer under 11 meter (35 fot), 87% i 1985 og 91% i 1988. Regnet i kvantum tok fartøyer under 11 meter 70% i 1985 og 89% i 1988 når en ser bort fra kvantum tatt av fartøy med uoppgitt størrelse.

2.3 Samlet norsk torskefiske nord for 62⁰ N.

Pr. tidspunkt for fiskestopp (18/4) har en beregnet oppfisket kvantum forsk nord for 62⁰ N levert til Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag og Vest-Norges Fiskesalslag til 8.000 tonn.

Med 88.000 tonn ilandført i Norges Råfisklags distrikt betyr det at hele kvoten på 96.000 tonn før 1. september er beregnet oppfisket pr. 18.04. Erfaring tilsier at endelige oppgaver vil vise et noe høyere kvantum pga. etterslep.

Ifølge gjeldende bifangstregel er det tillatt å lande inntil 15% torsk ved fiske etter andre fiskeslag med konvensjonelle redskaper. All torsk tatt som bifangst i perioden 19.04. - 31.08. vil komme i tillegg til det kvantum som er oppfisket pr. 18.04.

Det er vanskelig å anslå nøyaktig hvor stort bifangstkvantumet vil bli i stoppperioden. Under normale forhold ville en beregne kvantumet til å være i størrelsesorden 2-4.000 tonn. men med de særegne forhold en har i år med stopp i torskefisket, må en imidlertid være forberedt på at kvantumet vil kunne bli høyere.

Det ovenstående innebærer at oppfisket kvantum torsk nord for 62⁰ N med konvensjonelle redskaper etter all sannsynlighet vil ha passert 100.000 tonn før 1. september. Dette vil med andre ord si at det vil stå igjen mindre enn 13.000 tonn av høstkvoten når vi kommer til 1. september.

Som pekt på tidligere er det de minste fartøyene, og da spesielt

juksaflåten som vil bli rammet av fiskestoppen. Fra flere hold er det således kommet forslag om at et eventuelt restkvantum av vårkvoten måtte forbeholdes juksa. Denne problemstillingen er, som vist ovenfor, desverre uaktuell.

Det har vært tatt opp spørsmål om å oppta forhandlinger med Sovjet med sikte på å få økt overføringen av torsk til Norge. En gjennomgang av den generelle kvotesituasjonene har vist at en fra norsk side antakelig har lite eller ingenting å tilby av motytelser som kan være av interesse for Sovjet. På denne bakgrunn er det Fiskeridirektørens oppfatning at vi pr. i dag ikke kan kalkulere med en slik overføring.

En avsetning til juksaflåten måtte således medføre en ytterligere beskjøring av en på forhånd meget knapp høstkvote. Sett i lys av den rådstoffknappheten som vi vil oppleve til høsten, har Fiskeridirektøren etter nøye overveielse funnet ikke å kunne tilrå at juksaflåtens spesielle økonomiske problem søkes løst igjennom overføring av deler av høstkvoten.

II REGULERING AV HYSEFISKET.

1. Reguleringsopplegget for 1989.

Etter avtalen med Sovjet er den norsk-arktisk hyse 35.500 tonn i 1989. I tillegg kommer et kvantum kysthyse, slik at norske fiskere i alt disponerer 40.000 tonn hyse nord for 62⁰ N i år.

15.000 tonn er fordelt med fartøyskvoter til trålere, mens 25.000 tonn gjenstår til fisket med konvensjonelle redskaper. Til sammenligning fisket trålerne 28.800 tonn hyse i 1988, mens det da ble fisket 31.900 tonn med konvensjonelle redskaper.

2. Utviklingen i fisket i 1989.

Pr. utgangen av april i år er det beregnet oppfisket totalt ca. 9.000 tonn hyse med konvensjonelle redskaper nord for 62⁰ N, ca.

1.700 tonn mer enn på tilsvarende tidspunkt i 1988. Pr. medio mai må en regne med at kvantumet er kommet opp i minst 10.000 tonn.

Av hysekvantumet tatt med konvensjonelle redskaper ble vel 75% fisket med line både i 1987 og 1988 (se tabell 7 og 8). Det viktigste fisket har foregått med fløyteline utenfor Aust-Finnmark på ettersommeren. I perioden juli - september 1988 ble det landet ca. 14.000 tonn hyse i Finnmark fisket med line, herav vel 8.000 tonn i august. Restkvoten for 1989 pr. medio mai kan avslås til ca. 15.000 tonn for konvensjonelle redskaper.

Normalt har det vært fisket lite hyse på forsommeren. Tabell 9 viser at det ble landet hhv. 1.000 og 940 tonn i mai og juni 1988 fisket med konvensjonelle redskaper. Tabell 10 og 11 viser den konvensjonelle flåten fordelt etter fartøylengde og fangskvatum hyse i perioden mai - juni i 1987 og 1988. I 1987 var det i alt 2.286 fartøy som leverte totalt 3.605 tonn hyse i denne perioden. I 1988 var de tilsvarende tallene 1.985 fartøy og 1.939 tonn. Omkring 80% av fartøyene hadde fangster som var mindre en 1 tonn og det var bare et lite antall fartøy, henholdsvis 99 og 34, som hadde fangster over 10 tonn de to årene.

Disse tallene tyder ikke på at hysekvoten vil bli oppfisket i nær framtid, men med stopp i torskefisket har vi i år en situasjon der mange fartøyer vil legge om driften på et tidspunkt de tidligere ikke har hatt behov for å gjøre det. Det er forventet at både snurrevadfartøyer og autolinefartøyer vil satse på hysefiske i tiden fremover. Med sterk økning i fiskeinnsatsen dersom det blir god tilgjengelighet av hyse kan en ikke se bort fra at kvoten på 25.000 tonn vil kunne blir oppfisket tidlig på ettersommeren.

Fra Fiskeridirektørens side er det en målsetting å prioritere fløytlinefisket i Finnmark. Vanligvis starter dette fisket i midten av juli, men en antar at det vil ta til noe tidligere i år. Et kvantum i størrelsesorden minimum 11-12.000 tonn bør forbeholdes til tidsrommet etter 2. juli for å dekke dette

behovet. Dette betyr igjen at det i tiden frem til dette tidspunktet ikke kan fiskes mer enn maksimalt 3-4.000 tonn hyse. For å forvalte et sikt kvantum, kan det velges ulike metoder.

1. Stopp når kvantumet er tatt
2. Begrenset deltakelse
3. Maksimalkvote pr. fartøy
4. Maksimalt antall fiskedager pr. uke
5. Ukekvote pr. fartøy.

Nedenfor vil en si litt om de forskjellige alternativer.

1. Stopp når kvantumet er tatt er den enkleste formen ut fra et administrativt synspunkt. En slik form for regulering kan imidlertid føre til at innsatsen øker. Dette både ved at andre enn de som tradisjonelt har drevet dette fisket deltar, og at det enkelte fartøy intensiverer hysefisket for å sikre seg en størst mulig andel av totalkvantumet. Fisket vil da kunne bli stoppet i løpet av kort tid og medføre en uheldig fordeling fartøy og grupper imellom.
2. Med begrenset deltakelse menes det at enkelte redskapsgrupper eller størrelsesgrupper utelukket fra deltakelse i fisket. En kombinasjon av dette kan også tenkes. For å drøye kvantumet kan en stenge ute de fartøy som har størst fangstpotensiale, f.eks. fartøy over en viss størrelse.
3. Maksimalkvote pr. fartøy kjenner en fra torskereguleringene. Som kjent er det i år satt et "tak" på 275 tonn torsk pr. fartøy som bare fisker i Norges økonomiske sone, mens fartøy som også deltar i andre lands soner kan fiske maksimalt 230 tonn torsk. For å ta "toppene", kunne denne formen for regulering benyttes i tidsrommet fram til 1. juli. Hvert fartøy vil da maksimalt kunne ta et visst antall tonn hyse i denne tiden.
4. Innsatsen kan også begrenses ved at det settes forbud mot

fangst av hyse på visse ukedager. En hadde noe tilsvarende i torskefisket på midten av 80-tallet. Det var da forbudt å fiske torsk på lørdager i tillegg til den vanlige helgefredningen. Dengang var det sterke protester mot reguleringen, men dette var da særlig fra garnflåten. I hysefisket vil det ikke være noe problem i forhold til denne driftsformen, og en vil anta at et slikt reguleringsopplegg vil være lettere å gjennomføre i dette fisket.

5. Den mest rigide form for regulering vil være å sette en ukekvote pr. fartøy. Med et kvantum på 4.000 tonn eller mindre vil ukekvoten måtte settes svært lavt. Dette vil nok bety at deltakelsen blir begrenset da flere fartøy ikke vil finne det økonomisk interessant å drive på et så lite kvantum. På den annen side vil en slik ukekvote bli oppfattet som en rettighet som er tildelt det enkelte fartøy, og en vil få reguleringstekniske problemer som overføring av kvote fra en uke til en annen og samfiske.

Fiskeidirektøren vil foreslå en kombinasjon av alternativene 1 og 3:

- I tidsrommet 15. mai til 2. juli kan det med konvensjonelle redskap fiskes maksimalt 3.500 tonn hyse rund vekt.
- Denne kvoten periodiseres med 1.500 tonn på 3-ukers perioden 14.05. - 04.06. og 2.000 tonn på 4-ukers perioden 05.06. - 02.07. Fisket stoppes for resten av perioden dersom en periodekvote er beregnet oppfisket.
- Det fastsettes en maksimalkvote pr. fartøy samlet for begge perioder på 5 tonn rund vekt. Dersom utviklingen i fisket tilsier det vil en kunne øke maksimalkvoten urtherveis.

Norges Råfisklag har sagt seg villig til å iverksette en egnet rapporteringsordning fra kjøperne slik at foreløpig ukestall skal kunne foreligge tidlig i påfølgende uke. Stopp i fisket vil

likevel måtte skje med kort varsel.

Når det gjelder en eventuell regulering av hysefisket etter 2. juli vil Fiskeridirektøren komme tilbake til dette på neste møte i Reguleringsrådet."

Gullestad viste til tallene under punkt 2.2 og kunne opplyse at de siste fangsttallene fra Norges Råfisklag tyder på et sluttall på rundt 98.000 tonn. De korrigerede tallene er 3.400 tonn i uke 12, 9.500 i uke 14, 11.000 i uke 15 og 8.800 tonn i uke 16. Dette gir totalt 89.500 i Norges Råfisklags distrikt. Andre salgslag gir 8.500. Summene blir da 98.000. Med et beregnet etterslep på vel 2.000 tonn, betyr det at i overkant av 100.000 tonn nå er tatt.

Bergesen bemerket at stoppen ble innført den 18.04. og at det fremdeles ikke er oversikt over oppfisket kvantum. Han håpet på en bedre fangststatistikk i fremtiden.

V. J. Olsen sa at Råfisklaget nå har innført nye rutiner. Han påpekte så at hele 8.800 tonn ble tatt i den uken stoppen inntrådte, altså to dagers fiske.

Wold mente dette hadde sammenheng med at en stor del av flåten iset fiske i uke 15 for levering i uke 16.

Bergesen ba forskerne si noe om bestandssituasjonen.

Hylen sa at høsten 1988 var det beregnet en totalfangst på 450.000 tonn. En gjennomgang av tallene viser at det totalt ikke kommer høyere enn 425.000 tonn. Ellers viste han til at det var gjort en del undersøkelser i vinter, men at de ikke var fornøyde med den foreløpige gjennomgang av de akustiske målinger. Når det gjelder bunntrålsurveyene har de ennå ikke fått ferdig fullstendige data. Årsklassene etter 1984 er imidlertid svake, tildels meget svake. Dette betyr at fisket for øyeblikket hviler på årsklassene 82, 83 og 84. Fisket må da baseres på disse

årsklassene i årene fremover og vi må være varsom med uttaket.

Nakken sa at de nylig hadde vært i Murmansk. Vi kjenner resultatet av det russiske vintertoktet og det er ikke noe som tilsier at det er mer torsk i havet enn det som ble anslått av ACFM i fjor høst. Han opplyste videre at EF har bedt om at saken blir tatt opp igjen i ICES. Grunnlaget vil da bli de toktene som er gjennomført vinteren 1988-89, pluss fangststatistikk for 1988 fordelt på aldersgrupper.

Bergesen påpekte at det ble fisket 35.000 tonn mindre i 1988 enn det som var lagt inn i prognosen. Han spurte om denne kunnskapen ville endret anbefalingen høsten 1988 og i hvilken retninger en slik endring eventuelt ville fått. Han mente videre at Fmed var et bedre referansepunkt enn Fmax. Fmed ville gitt en TAC på 370.000 tonn, mens TAC'en ble satt til 300.000 tonn. Han konstaterte at de toktene som er gjennomført gir lite nye informasjon og vanskelighetene med å få analysert data. Med andre ord er de observasjoner som er gjort for dårlige til å gi ny informasjon.

Nakken sa at konseskvensene av at det ble fisket mindre i 1988 enn anslått tidligere, var avhengig av hvilke aldersgrupper som er inne. Ca. halvparten er sovjetisk. Den gjennomsnittlige fiskedød ville vært litt lavere - F redusert kanskje fra 1,06 til 0,90. Fiskedøden er likevel altfor høy. Dette er marginale tall og bør komme bestanden til gode.

Når det gjelder begrepet Fmed som ville gitt en fangst på 370.000 tonn, har de hatt problemer med å akseptere dette som referansepunkt for norsk-arktisk torsk. I perioden 1950-86 har bestanden vist en negativ tendens selv om beskatningen har ligget under Fmed. Dette kan tyde på at det ikke er noe godt referansepunktet for å opprettholde bestanden av norsk-arktisk torsk. Dette problemet vil bli lagt fram for ACFM nå i mai.

Strand pekte på at det var observert store fiskemengder i hele

området. Han lurte på om dette var ventet og mente det ser adskillig bedre ut i havet enn det forskerne gir inntrykk av.

Nakken sa at hverken han eller Hylen hadde sagt at det ikke lenger er fisk i havet. Antallet er sammenlignbart med skiftet fra 70 til 80-åra. Gytebestanden de to siste åra er imidlertid vesentlig dårligere enn dengang. Videre har fisken vokst betydelig mindre. Han mente det ikke er mye fisk i havet, men at det er skjedd en klar omfordeling av fisken i og med silda på kysten og et loddeinnsig. Tilgjengeligheten har med andre ord økt.

Hysvær mente at utgangspunktet måtte være forskernes anbefalinger. Vi må akseptere det faglige råd og arbeide ut i fra dette. Det må ikke stilles flere spørsmål om selve forskningen, men drøfte de forslag om reguleringer som foreligger.

Strand sa at tidligere i 80-åra var fisken mer konsentrert. Nå er utbredelsen over hele havet.

Nakken var enig i at konsentrasjonene var større tidligere, spesielt i 1981 og 1982. Vi hadde da imidlertid en større skreibestand og det var mye mer fisk nedover langs kysten i 1981-82 enn de to siste åra.

V. J. Olsen refererte forslaget fra Fiskeridirektoratet som sier at det ikke bør tillates et juksafiske.

Bergesen stilte spørsmål om hvilke kvanta vi har til dispensasjon. Vil møtet i ACFM resultere i økt kvote? Han viste også til at Norges Fiskarlag hadde bedt om at det ble tatt kontakt med Sovjet med tanke på overføring av torsk. Han spurte om det hadde skjedd noe i den saken.

Trulssen svarte at Fiskeridepartementet den 13. april hadde bedt Fiskeridirektoratet om å gå gjennom de fiskeslag som kunne være aktuelt å bytte. Oversikten viste at det var lite eller

ingenting å hente. Det eneste kunne være sild og makrell, men det er vel ikke aktuelt. Han sa at Fiskeridepartementet ikke hadde funnet å ville ta opp spørsmålet uten å ha noe konkret å tilby.

Mietle kunne bekrefte det Trulssen opplyste. I Fiskeridirektoratet hadde en gått gjennom de aktuelle bestandene og funnet at i realiteten var det bare sild og makrell som kunne være interessant for russerne.

Bakkevik uttrykte overraskelse over at Fiskeridepartementet ikke hadde gjort noen henvendelse til Sovjet. Han mente vi må begynne en dialog med russerne for å få vite om det er mulig å få overført noe torsk.

Trulssen sa at den modellen var vurdert, og at konklusjonen var at det ikke skulle tas kontakt på så løst grunnlag.

Bergesen mente at en avtale med Sovjet om overføring kunne knyttes til adgang for sovjetiske fartøy til å lande torsk i Norge, pluss det at sovjetiske fartøy får motta sei fra norske fiskere. Han viste videre til EF-avtalen hvor det er kurant å komme med anmodninger om kvoteoverføringer i avtaleperioden. Han mente at norske myndigheter må rette en henvendelse til Sovjet så snart som mulig.

V. J. Olsen sa at vi ikke nå kan kalkulere med noe kvantum i tillegg til det vi har. Vi må holde oss til tallene.

Hysvær var av den oppfatning at noe av høstkvoten må kunne overføres til et begrenset juksafiske. Rene rettferdighetsbetraktninger ligger bak. Han var opptatt av at et eller annet måtte gjøres for å hjelpe de fiskerne som er hardest rammet. I forhold til sysselsettingen på land må landingene spres slik at vi får maksimal utnyttelse av et begrenset kvantum.

Bolstad støttet det fremlagte forslaget fra Fiskeridirektøren som han mente var dekkende for Fiskeindustriens Landsforening sine

intensjoner for det videre opplegg. Han sa videre at kvoten er fordelt og mente det var utelukket å gå inn i andres kvoter.

Bergesen sa at fisket i år fikk en utvikling som ikke var ventet. Han konstaterte at vårvotene var oppfisket og at bifangst av torsk ytterligere ville redusere det kvantum som en har disponert til høsten. Det må vurderes en økning av kvoten, enten gjennom revurdering av TAC eller ved overføring fra Sovjet. Han sa at enkelte distrikt og fartøygrupper var falt utenom og viste til ønske om en refordeling for å komme disse fartøy og distrikt i møte med en begrenset kvote. Norges Fiskarlag har derfor foreslått å åpne opp for et begrenset juksafiske på 1.500 kg pr. fartøy pr. uke. Han viste til vedtaket i Norges Fiskarlag i sak 44/89 A hvor det videre heter at:

"Fiskere som ha deltatt i torskefisket på annet fartøy som har tatt maksimalkvoten tidligere i år eller deltar i fartøykvoteregulert torskefiske, gis anledning til å delta i dette juksafisket.

Norges Fiskarlag mener videre at dette fisket må begrenses til fiskere som er manntallsført på blad B i fiskarmanntallet."

Han sa seg innforstått med at en slik gjennomføring innebærer vanskelige registrerings- og kontrolloppgaver, men mente det var viktig å åpne opp for et slikt fiske.

Når en slik ordning ikke kan fanges opp gjennom økning av totalkvoten foreligg 3 mulige alternativ:

1. Overføring av høstkvoten
2. Omfordeling av distriktskvoten
3. Aksept for et fiske som går utover kvoten på 340.000 tonn.

Strand spurte havforskerne om det ville være uansvarlig å tildele juksaflåten et begrenset kvantum som gikk over kvoten.

Nakken sa at det var inngått en kvoteavtale og for bestanden er det likegyldig med hvilket redskap fisken taes. Et fiske over kvoten på anslagsvis 10-15.000 tonn vil medføre at en forringer grunnlaget for de neste 3-4 år.

Trulssen mente diskusjonen måtte legge til grunn den inngåtte kvoteramme. Han sa videre at dersom Reguleringsrådet går inn på en ordning med et begrenset høstkvantum på 4-6.000 tonn så burde det og diskuteres en høstavvikling.

Bergesen sa et eventuelt overfiske på 15.000 tonn i tilfelle måtte sees i sammenheng med størrelsen av den fortsatte TAC på 340.000 tonn og det øvrige fisket som foregår i Barentshavet.

Hysvær sa det nå var forvaltningen mot yrkesbefolkningen - kysten er i fullt opprør. Har vi ikke en mulighet til å imøtekomme et krav fra en gruppe som er i en svært vanskelig økonomisk situasjon. En forskuddtering av høstkvoten vil imidlertid bare føre til at vi får et problem senere. I denne situasjonen bør en reflektere over om en ikke kan leve med et lite overfiske.

Olsen sa han ville reservere seg mot at en nå skal legge opp til å fiske over kvoten.

Bolstad mente det var feigt å fikle med kvotene, bare fordi en gruppe føler seg urettferdig behandlet. Nedskjæringen av kvoten i år innebar at alle grupper måtte forvente en kvotenedgang. Juksa har likevel fisket 60% mer enn i fjor. Han mente det var urealistisk å ta av distriktskvoten. Videre konstaterte han at det ikke ble overføring fra Sovjet, men sa seg skuffet over at Fiskeridepartementet ikke hadde tatt opp forhandlinger om en overføring. Han advarte mot en overføring fra høstkvoten og minnet om at denne var satt for å sikre en tilførsel til industrien til høsten.

Bjørklund sa at situasjon var vanskelig, men mente at å endre på de fastsette kvoter nå var å skyve problemet foran seg. En må

innfinne seg med fakta og i denne situasjonen er Fiskeridirektørens forslag det mest gunstige. Han håpte på et endret reguleringsopplegg for senere år, som gav en bedre fordeling mellom alle grupper.

Hysvær mente en sto overfor et tidsbegrenset problem før hyse- og seisesongen tok til og etterlyste et opplegg som kunne gi en glidende overgang.

Bergesen sa seg enig med Hysvær. Han mente at et begrenset juksafiske på 10-15.000 tonn ikke være problematisk i forhold til Sovjet. Spørsmålet er om vi skal være så prinsipielle at dette fiske ikke kan gå.

Olsen sa at det ville være vansker med å administrere et begrenset juksafiske på 4-6.000 tonn og stoppe fisket når kvantumet er tatt. Skal vi avhjelpe juksaflåten nå, vil vi lett komme i den situasjon at det ikke vil stå høstkvote att. Han mente det var mulig å møte situasjonen med midler over fiskeriavtalen.

Nakken mente det kvantum som gjenstod til kystflåten ikke var større enn at det måtte avsettes til bifangst for å sikre å holde igang annet fiske. Et direkte fiske nå vil resultere i et bifangstproblem og et overfiske.

Bakkevik sa det var misvisende når Bolstad viste til at juksakvantumet i år var øket med 60%. Han rettet kritikk mot Fiskeridepartementet for at det ikke var rettet forespørsel til Sovjet om overføring av kvote. Han trodde imidlertid det ikke ville skape nemneverdig problem om totalkvantumet kom opp i 200.000 tonn.

Nakken viste til at tidlig i desember 1988 var kvoteavtalene klare. Fordelingen mellom gruppene var også klar. Etter at kvoteavtale og fiskeriavtalen for 1989 var klare ble det uttrykt tilfredshet fra næringens side. Det er fiskeriavtalen som sikrer

inntektsgrunnlaget i fiskerinæringen. Vi har ikke greid fordele torsken på en god måte og enkelte grupper har falt utenfor. Dette bør løses over fiskeriavtalen.

Johansen påpekte at arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag hadde sagt at det måtte finnes en løsning for de som ikke har fisket tidligere i år. Dette må få den konsekvens at noe av høstkvoten må overføres. Han viste til at en del båter har gjort det godt. Dette gjelder særlig garnbåter og disse må holdes utenfor nå. Han mente ellers det ikke er mulig å treffe hundre prosent med et opplegg.

V. J. Olsen mente avgrensningen i et eventuelt juksafiske er et problem. Forslaget fra Norges Fiskarlag kan ikke kontrolleres. Han sa at dersom noe skal gjøres nå, må høstkvoten angripes. Det løser imidlertid ikke problemet. Vi har fått en utvikling av fisket som ikke var forventet. I ettertid kan det se ut som det var feil å oppheve den andre stoppuken i Lofoten.

Fladmark sa at påskeuken ikke skulle være opphevet. Han hatt et meget uheldig utvikling i garnfisket. Fiskeindustriens Landsforening har stadig advart mot dette. Det er et skremmende antall garn som er brukt. Til neste møte må det fremlegges et godt fundert forslag om regulering av garnfisket i 1990. Kan ikke tillate så mange garn som i 1989.

Han mente videre at det ikke er akseptabelt å ta noe av høstkvotene. Høsten er tross alt den vanskeligste tiden. På sommeren har vi annet å spe på med. Slik ressursituasjonen er, må noen bli den tapende part. Det er imidlertid veldig gode argumenter for hjelp, men dette må ikke gå på bekostning av en fornuftig, økonomisk utvikling av næringen.

Bergesen var enig med Fladmark at dette med dårlig råstoff må tas alvorlig. Det er nødvendig å se på hva som skjedde med garnfisket i vinter.

Hysvær sa at da han kom til møtet hadde han et håp om en juksakvote. Han hadde nå hørt på motforestillingene og at resultatet kan bli at intet står igjen til høsten. Vi må sikre noe utover høsten og han var kommet til å ville følge Fiskeridirektørens forslag.

Wold sa at opphevelse av den ene stoppuken i vinter var helt på sin plass. Dette ga god økonomisk uttelling da de fikk 50% bedre pris for torsken. Han mente noe måtte gjøres nå for juksaflåten. De har vanskeligheter med å bli med på et høstfiske. Han viste ellers til at bifangst regnes av totalkvoten til kystflåten og spurte hvordan det forholdt seg med trålerne.

Johannesen spurte også hvordan bifangst regnes i trålfisket.

Gullestad viste til at trålerne på begynnelsen av 80-tallet hadde en svært liberal bifangstbestemmelse. Fartøy kunne da gjennom hele året fiske bifangst utenom kvote. På denne tiden var det adgang for den konvensjonelle flåten å fortsette fisket etter at totalkvoten var tatt. Bifangster utenom trålkvote gikk da inn i det totale kvoteregnskap. Det forsvant med andre ord i "det store sluket".

I Reguleringsrådet ble spørsmålet om å stramme inn bifangstregelen tatt opp flere ganger. Det ble først gjennomslag for dette på møte i desember 1986 og nå kommer bifangstregelen til anvendelse først etter at fartøykvotene er fisket opp. I 1987 og 1988 var tråleres fartøykvoter av en slik størrelse at bifangstbestemmelsen bare i unntakstilfeller kom til anvendelse. I tillegg holdt torskefisket seg innenfor totalkvotene. Spørsmålet om hvor bifangster skal bokføres er kommet på spissen i år, og den eneste mulighet han så var å belaste distriktskvoten.

Bakkevik refererte følgende todelte forslag:

"1. Reguleringsrådet går inn for et begrenset juksafiske på 1.500

kg pr. fartøy pr. uke. Fiskere som har deltatt i torskefisket på annet fartøy som har tatt maksimalkvoten tidligere i år eller deltar i fartøykvoteregulert torskefiske, gis ikke anledning til å delta i dette juksafisket. Reguleringsrådet mener videre at dette fisket må begrenses til fiskere som er manntallsført på blad B i fiskarmanntallet.

2. Reguleringsrådet går inn for at dette fisket delvis dekkes opp ved overføring av 4.000 tonn fra høstkvoten og 3.000 tonn fra distriktskvoten til å gjennomføre fisket."

V. J. Olsen refererte en henvendelse fra Kystfiskernes Forening. Henvendelsen tas inn som vedlegg til referatet.

Han viste så til at foreligger to forslag.

Avstemming ble gjennomført ved at det først ble stemt over Fiskeridirektørens forslag. Dette fikk 9 stemmer (Olsen, Rasmussen, Nakken, Arctander, Fladmark, Bolstad, Draget, Hysvær og Bjørklund). Det ble så stemt over første del av forslaget fra Norges Fiskarlag. 4 representanter (Arctander, Wold, Bakkevik og Johansen) gikk inn for dette.

V. J. Olsen viste så til den delen av dokumentet som omhandlet hysefisket. Han opplyste at forslaget var noe endret i forhold til det som fremgår av saksdokumentene. Med en rask behandling av saken i Fiskeridepartementet håper en å kunne iverksette en regulering allerede 8. mai. Forslaget om totalkvantum er da endret fra 3.500 til 4.000 tonn, og da med 2.000 tonn på hver av periodene. Videre er det foreslått en samlet maksimalkvote pr. fartøy for begge periodene på 8 tonn.

Bergesen spurte om hysen skal behandles på maimøtet i ACFM og om det var noen nye bestandsvurderinger.

Nakken svarte at ACFM ikke var bedt om å se på hyse.

Hylen sa at det var beregnet at 120.000 tonn ville bli tatt i 1988, mens det blir fisket rundt 90.000 tonn. Situasjonen høsten 1988 var stort sett den samme som for torsk. Bestandene og fisket de nærmeste årene må baseres på 1982, 1983 og 1984-årsklassene. Det bør vises varsomhet med for stort uttak. Han opplyste videre at vinterens undersøkelser stort sett gir samme inntrykk som for torsk. Det samme gjelder de sovjetiske undersøkelser.

Bakkevik spurte om ikke forskerne kunne imøtekomme ønsket fra Norges Fiskarlag slik at også hyse blir vurdert i ACFM.

Nakken kunne ikke svare på dette, men han lovet å ta spørsmålet opp med ICES. Vi skal fremskaffe vårt materiale, så er det opp til ICES selv om de vil gå på en ny bestandsvurdering.

Wold mente at maksimalkvoten som er foreslått gjorde at ingen kunne gå på dette fisket.

V. J. Olsen repliserte at forslaget var begrenset ut fra ønsket om å skjære vekk de mest effektive fartøyene. Vi må også berge fløytlinefisket. Han fryktet full stopp i juli uten regulering.

Fladmark sa at det var betenkelig å begrense de mest effektive. Vi oppnår bare å konservere de ineffektive og kutter forholdet til utvikling og rasjonell drift. Han ville ellers endre fordelingen på de to periodene i forhold til forslaget i saksdokumentene. Han mente det var sterkt ønskelig å slippe mer løs på den første perioden og reservere mindre til den siste.

V. J. Olsen sa at det vanligvis også er et godt hysefiske i september og begynnelsen av oktober. Vi får komme tilbake til en regulering av dette fisket senere.

Bergesen spurte om det i forslaget lå inne mulighetene av å øke maksimalkvoten etter behov.

V. J. Olsen svarte bekreftende på dette.

Fladmark advarte mot å avsette så mye for den tradisjonelle kystsesongen. Han var redd det meste kom til å gå til Danmark. Han foreslo å avsette bare 50% til fiske etter 2. juli

Wold foreslo å øke maksimalkvoten til 12. tonn.

Bakkevik refererte til det statistiske materiale som viste at det i andre halvår i fjor ble tatt 21.000 tonn. Vi må forbeholde litt hyse til denne perioden.

Fladmark fremsatte forslag om at totalkvantumet for perioden ble satt til 6.000 tonn, med 3.000 tonn på hver av periodene.

Ovennevnte forslag ble satt opp mot Fiskeridirektørens forslag og oppnådde to stemmer (Fladmark og Bolstad).

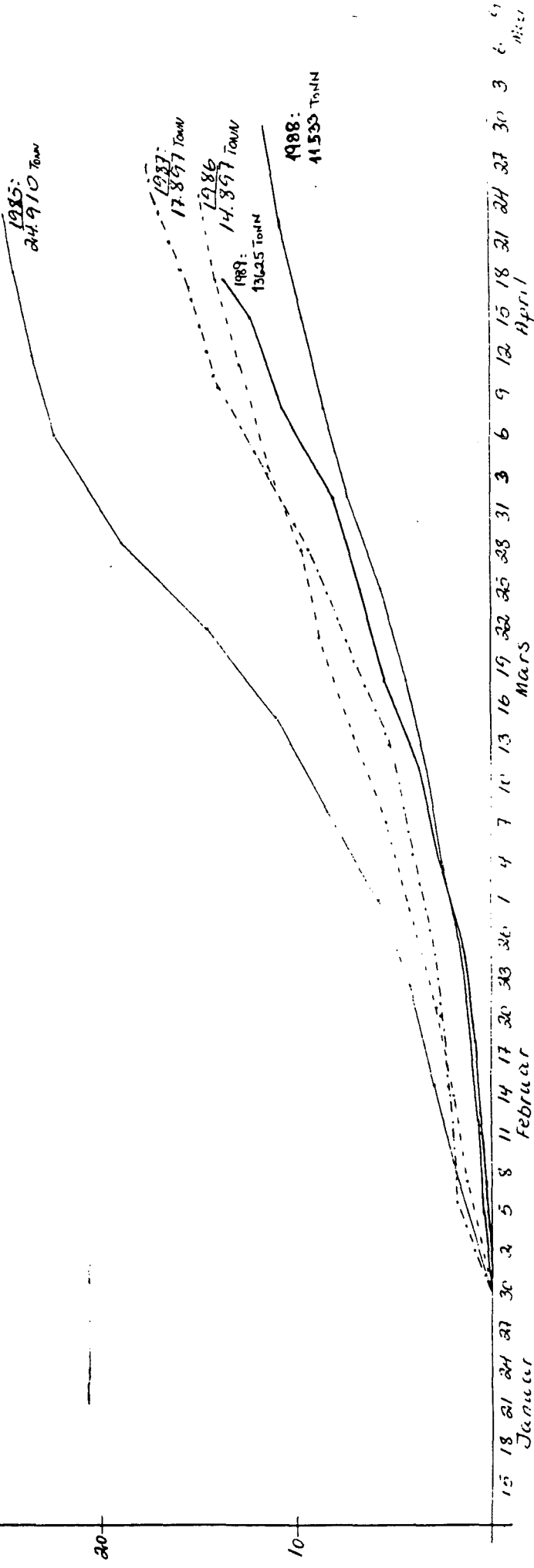
Det ble så stemt over forslaget om å sette en maksimalkvote pr. fartøy for perioden på 12 tonn. 3 representanter (Wold, Fladmark og Bolstad) gikk inn for dette, mens 9 representanter (Olsen, Rasmussen, Johansen, Bakkevik, Draget, Arctander, Bjørklund, Hysvær og Nakken) stemte for en slik kvote på 8 tonn.

5000 tonn

Først vekt

SKREIFISKE I LOFOTEN
OPPSYNSDISTRIKT

1985 - 89

FIGUR 1

TORSK

LEVERT I NORGES RÅFISKLAGS DISTRIKT, TONN RUND VEKT.

Pt. 9/4 - 1989

	SONE 1	SONE 2	SONE 3	SONE 4	SONE 5	SONE 6	SONE 7	SONE 8	SONE 9	TOTALT
GARN	2026	6908	13925	3552	7123	854	1125	255	406	36.174
FINN	1574	2509	4913	1250	6806	59	3	13	420	17.547
JUKSA	92	382	520	703	1805	113	36	48	38	3.737
SNURREVAD	468	631	1.190	4.047	2850	0	0	6	10	9.202
ANNET	3173	1065	312	120	1226	3	4	28	137	6.068
SUM KONV.	7.333	11.495	20.860	9.672	19810	1029	1168	350	1011	72.728
TRÅL	4680	3.591	7.672	6.114	3090	8	0	13	32	25.200
TOTAL	12013	15.086	28.532	15.786	22.900	1037	1168	363	1043	97.928

TABELL 1

TORSK LEVERT I NORGES RÅFISKLAGS DISTRIKT, TONN RUND VEKT.

Pr. 10/4 - 1988

	SONE 1	SONE 2	SONE 3	SONE 4	SONE 5	SONE 6	SONE 7	SONE 8	SONE 9	TOTALT
GARN	486	2443	8824	2408	8409	1305	893	385	217	25.269
LINJE	1788	2989	12466	1799	5330	39	0	15	161	24.587
JUKSA	6	76	280	627	1093	101	42	67	50	2.342
SNURREVAD	108	162	848	3180	2627	0	1	3	10	6.917
ANNET	839	127	378	36	405	2	4	20	58	1.892
SUM KONV.	3227	5797	22796	8050	17864	1447	940	490	496	61.107
TRÅL	7322	6534	7223	7935	3997	20	4	20	95	33.150
TOTAL	10549	12331	30019	15985	21861	7467	944	510	591	94.257

TABELL 2

TORSK 1988

LEVERT I NORGES RÅFISKLAGS DISTRIKT, TONN RUND VEKT.

PERIODEN 18/4 - 28/8 1988.

	SONE 1	SONE 2	SONE 3	SONE 4	SONE 5	SONE 6	SONE 7	SONE 8	SONE 9	TOTALT
GARN	304	693	1.173	277	1.645	340	105	135	112	4784
LINJE	679	1779	985	371	2.207	47	3	16	39	6.126
JUKSA	60	559	581	549	903	281	71	85	92	3.181
SNURREVAD	325	474	216	231	716	-	-	5	10	1.977
ANNET	86	15	72	15	10	3	1	3	12	217
SUM KONV.	1.454	3.520	3.027	1.443	5481	671	180	244	265	16.285
TRÅL	5367	3694	4937	4503	2024	12	4	7	72	20.620
TOTAL	6.821	7.214	7.964	5.946	7.505	683	184	251	337	36.905

TABELL 3

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGDE. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ARSTALL: 1985

DATAGRUNNLAG: TORSK 1985 JUKSA N. 62 MAI - AUG.

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 0.9 TONN	1 - 1.9 TONN	2 - 2.9 TONN	3 - 3.9 TONN	4 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 24.9 TONN	25 - 49.9 TONN	50 - 99.9 TONN	100 - 199.9 TONN	200 - 299.9 TONN	300 - 399.9 TONN	400 - 499.9 TONN	500 - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM KVANTUM, TONN
0.0- 6.9 M	903	226	119	67	37	53	19	-	-	-	-	-	-	-	1424	1901
7.0- 7.9 M	473	146	99	50	39	82	34	2	-	-	-	-	-	-	925	2076
8.0- 8.9 M	445	135	83	78	47	125	93	13	-	-	-	-	-	-	1019	3795
9.0- 9.9 M	231	70	40	31	21	75	136	34	3	-	-	-	-	-	641	4552
10.0-10.9 M	149	40	23	21	16	50	113	57	6	-	-	-	-	-	475	4705
11.0-11.9 M	52	9	4	5	4	16	24	15	3	-	-	-	-	-	132	1328
12.0-12.9 M	41	4	7	7	9	13	23	15	6	-	-	-	-	-	125	1452
13.0-13.9 M	26	3	7	3	3	11	18	13	3	-	-	-	-	-	87	1173
14.0-14.9 M	28	4	-	2	2	4	9	10	3	-	-	-	-	-	62	738
15.0-15.9 M	32	4	5	2	-	5	14	12	9	-	-	-	-	-	83	1302
16.0-16.9 M	14	4	2	1	3	4	8	2	3	-	-	-	-	-	41	470
17.0-17.9 M	6	1	-	-	-	3	3	4	3	-	-	-	-	-	20	450
18.0-18.9 M	7	1	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	-	-	12	116
19.0-19.9 M	6	1	-	2	1	1	2	1	-	-	-	-	-	-	14	84
20.0-20.9 M	7	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-	-	-	-	9	81
21.0-24.9 M	11	2	1	1	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	16	18
25.0-29.9 M	3	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	3
30.0-34.9 M	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	2	11
35.0-39.9 M	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	0
40.0-44.9 M	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2
45.0-49.9 M	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	21
50.0- M	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	3	244
SUM ANT. BÅTER	2435	653	390	271	183	445	499	180	40	-	1	-	-	-	5097	
KVANTUM, TONN	818	940	965	947	823	3151	8055	6087	2498	-	237	-	-	-		24521
KVANTUM BÅTTYPE UOPPGITT:			1985	TONN												
TOTALT KVANTUM:			26506	TONN												

TABELL 4

**V91LST REL 1.0 890417

MERKEREGISTER:

FØRSTE RECORD I DATASETTET REG. PR.: 19851231 ANT. REC. TOTALT: 27496 AVGATT: 03418

RECORDS LEST: 20704

TORSK NORD FOR 62⁰ N 1987 FORDELT PÅ MÅNED
OG REDSKAP. TONN RUND VEKT. FORELØPIGE TALL.

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Garn	4.851	6.875	12.709	13.976	1.746	275	169	324	786	961	2.154	2.133	46.960
Line	4.944	6.541	5.522	5.302	3.126	1.471	595	451	833	1.995	6.336	13.078	50.195
Juksa	219	298	1.332	1.934	624	692	1.984	1.519	1.567	411	333	240	11.153
Sn.vad	540	1.108	4.282	3.243	514	378	822	471	395	473	424	203	12.930
Trål	14.158	13.133	10.044	16.121	13.184	14.917	10.589	10.854	14.632	8.981	12.595	28.348	168.548
Annet	167	293	453	379	65	49	119	245	82	161	571	406	2.987
Total	24.877	28.246	34.322	40.955	19.269	17.780	14.384	13.864	18.295	13.962	22.413	44.406	292.773

TORSK NORD FOR 62⁰ N 1988 FORDELT PÅ MÅNED
OG REDSKAP. TONN RUND VEKT. FORELØPIGE TALL.

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Garn	5.106	7.289	13.020	6.459	1.160	363	209	951	847	539	1.916	3.831	41.691
Line	7.116	10.503	11.620	3.236	2.457	1.483	401	591	469	732	7.269	15.332	61.209
Juksa	267	440	1.436	920	590	793	624	1.385	795	161	254	136	7.801
Sn.vad	472	1.890	4.198	1.379	464	403	292	394	302	134	164	443	10.535
Trål	11.392	12.545	10.844	6.865	5.371	12.846	3.590	6.184	13.083	6.145	11.448	17.967	118.279
Annet	185	347	343	88	61	346	42	453	65	124	1.314	608	3.975
Total	24.538	33.014	41.461	18.947	10.103	16.234	5.158	9.958	15.561	7.835	22.365	38.317	243.490

TABELL . NORSK-ARKTISK HYSE OG KYSTHYSE.
TUSEN TONN RUND VEKT.

Ar	Konvensjonelle redskap					Trål	Total
	Garn	Line	Sn.vad	Annet/ uspes.	Sum		
77	1	21	2	2	26	16	42
78	1	21	2	2	26	16	42
79	2	31	4	3	40	32	73
80	3	29	10	3	45	22	67
81	4	21	9	1	35	28	63
82	3	13	5	0	21	23	44
83	2	8	2	0	12	10	22
84	3	7	2	0	12	7	19
85	2	9	2	1	13	7	21
86 ¹	3	24	5	2	34	18	52
87 ¹	2	38	7	3	50	22	72
88 ¹	3	24	4	1	32	29	61

¹ Foreløpige tall.

NYSE LEVERT I NORGES RÅFISKLAGS DISTRIKT, TONN RUND VEKT. 1988.

	SONE 1	SONE 2	SONE 3	SONE 4	SONE 5	SONE 6	SONE 7	SONE 8	SONE 9	TOTALT
GARN	290	267	476	122	596	176	265	81	102	2.375
LINE	11.936	14.600	24.233	11.688	18.300	206	13	62	231	22.469
JUKSA	200	84	39	53	144	42	25	8	17	612
SNURREVAD	1.560	225	221	524	1.040	0	42	1	11	3.624
ANNET	344	74	141	12	56	3	1	4	6	641
SUM KONV.	14.330	5.250	3.300	1.879	3.666	427	346	156	367	29.721
TRÅL	5.075	2.160	4.184	5.296	1.009	13	3	81	546	18.367
TOTAL	19.405	7.410	7.484	7.175	4.675	440	349	237	913	48.088

TABELL 8

HYSE 1988

HYSE NORD FOR 62° N 1988 FORDELT PÅ MÅNED
OG REDSKAP. TONN RUND VEKT. FORELØPIGE TALL.

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Garn	273	446	685	392	141	63	117	283	91	33	56	67	2647
Line	1195	1426	1179	320	612	639	2348	8511	3857	773	2114	1450	24424
Juksa	25	29	37	29	24	27	73	238	66	24	28	28	628
Sn.vad	76	321	480	330	216	188	148	1461	307	138	85	75	3827
Trål	2429	4035	4675	3948	2832	2132	716	2611	2232	617	710	1896	28836
Annet	21	22	50	8	7	23	2	11	36	112	52	6	345
Total	4019	6279	7106	5027	3832	3072	3404	13115	6589	1697	3045	3522	60767
Sum konv.	1590	2244	2431	1079	1000	940	2688	10504	4357	1080	2335	1626	31871

TABELL 9

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGD. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ÅRSTALL: 1987 DATAGRUNNLAG: HYSE 1987 N. 62 KONV. REDS MAI & JUNI

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 0.9 TONN	1 - 1.9 TONN	2 - 2.9 TONN	3 - 3.9 TONN	4 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 24.9 TONN	25 - 49.9 TONN	50 - 99.9 TONN	100 - 199.9 TONN	200 - 299.9 TONN	300 - 399.9 TONN	400 - 499.9 TONN	500 - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM KVANTUM, TONN
0.0- 6.9 M	330	3	1	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	336	49
7.0- 7.9 M	324	10	5	-	-	3	1	-	-	-	-	-	-	-	343	81
8.0- 8.9 M	322	21	12	4	7	7	5	-	-	-	-	-	-	-	378	249
9.0- 9.9 M	236	24	24	16	5	21	14	-	-	-	-	-	-	-	340	546
10.0-10.9 M	237	21	16	6	4	26	19	-	-	-	-	-	-	-	329	626
11.0-11.9 M	43	5	2	6	4	5	10	1	-	-	-	-	-	-	76	275
12.0-12.9 M	56	9	3	3	5	8	13	3	1	-	-	-	-	-	101	456
13.0-13.9 M	34	9	2	5	2	6	3	3	-	-	-	-	-	-	64	242
14.0-14.9 M	29	6	2	2	2	6	4	2	-	-	-	-	-	-	53	199
15.0-15.9 M	50	13	8	5	1	7	10	1	-	-	-	-	-	-	95	314
16.0-16.9 M	22	3	1	-	2	3	1	1	-	-	-	-	-	-	33	87
17.0-17.9 M	12	2	2	1	2	2	1	-	-	-	-	-	-	-	22	46
18.0-18.9 M	16	6	1	3	-	1	1	1	-	-	-	-	-	-	29	70
19.0-19.9 M	14	4	1	1	-	3	-	-	-	-	-	-	-	-	23	44
20.0-20.9 M	9	7	-	-	-	2	2	-	-	-	-	-	-	-	20	53
21.0-24.9 M	18	1	1	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	21	16
25.0-29.9 M	4	-	-	2	-	2	1	-	-	-	-	-	-	-	9	36
30.0-34.9 M	5	-	1	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	9	20
35.0-39.9 M	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
40.0-44.9 M	1	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	3	17
45.0-49.9 M	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
50.0- M	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3
SUM ANT. BÅTER	1762	146	83	56	35	105	86	12	1	-	-	-	-	-	2286	
KVANTUM, TONN	272	208	206	193	156	730	1248	365	54	-	-	-	-	-		3432
KVANTUM BÅRTYPE UOPPGITT:						174 TONN										
TOTALT KVANTUM:						3605 TONN										

TABELL 10

Vår ref.:

SMF/GOS

Deres ref.:

Vår dato:

Deres dato:

FISKERIDIREKTORATET

28. APR 89

Reguleringsrådet, V/Fiskeridirektøren
Fiskeridirektoratet
Postboks 185

5001 BERGEN

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE, PASSIVE REDSKAPER

Hos Norges Råfisklag har Kystfiskernes Forening fått opplyst at det pr. uke 13 d.å. gjenstod ca. 19.700 tonn hyse av kystfiskeflåtens tildelte kvote på 25.000 tonn for 1989.

Med bakgrunn i et dårlig og urettferdig reguleringsopplegg i årets torskefiske, tillater Kystfiskernes Forening seg å be Reguleringsrådet, i sitt møte 3. mai d.å., søke å få til et bedre og mer rettferdig opplegg når det gjelder hysefisket.

Kystfiskernes Forening tilrår derfor på det sterkeste at Reguleringsrådet går inn for at det utdeles kvote pr. fartøy, uansett redskap, for de fartøy som skal delta i hysefisket. Denne kvote bør settes til ca. 200 tonn pr. deltagende båt.

Erfaringsvis har det de senere år vært fisket betydelige mengder små hyse først i sesongen, (juni og første halvdel av juli). For å unngå dette tilrår Kystfiskernes Forening at Reguleringsrådet vurderer en stopp i fløytlinefisket etter hyse til ca. 10. juli d.å.

Videre vil Kystfiskernes Forening påpeke at autolineflåten (havgående del), legger opp til bred deltagelse i hysefisket. Denne saken er tidligere behandlet i K.F., sak 4/89, se vedlegg. Vedlagt er også sak 12/89.

Vi håper Reguleringsrådet går inn for at det gjennomføres regulering av denne flåte, i tråd med Kystfiskernes Forenings vedlagte vedtak.

Med vennlig hilsen
Kystfiskernes Forening

Geir-Olaf Sørensen
Geir-Olaf Sørensen
administrasjonssekretær

Vedlegg

Kopi: Reguleringsrådets medlemmer, Norges Fiskarlag, aviser

SAK 4/89: AUTOLINEFLÅTENS DELTAKELSE I HYSELINEFISKET.

Kystfiskernes Forening har behandlet saker og fremmer følgende vedtak:

Det har i generasjoner vært tradisjon at kystfiskeflåten har deltatt i fløytlinefisket etter hyse på Finnmarkskysten. Med redusert torskefiske så har hysefisket nærmest utviklet seg til å bli et hovedfiske for kystfiskeflåten.

Sommeren 1988 opplevde man at et lite antall autolinebåter deltok i dette fisket. Disse produserte fangstene ombord og fikk ikke kystfiskernes nødvendige avbrekk for å gå til lands med fangst og for å hente nye redskaper.

Følgelig oppstod det problemer, fordi autolineflåten har så grove redskaper at det ikke lot seg gjøre for kystfiskeflåten å sette ut redskaper i nærheten av disse.

Dette har sammenheng med at redskaper av forskjellig tykkelse har ulike oppførsel i havstrømmene. Dette resulterer naturlig til at de tynneste redskapene blir ødelagt og dermed hevder autolineflåten større havområder enn det som er nødvendig for utøvelse av fisket.

For kommende sesong er det all grunn til å anta at hele autolineflåten vil delta i dette fisket og det vil da resultere i at kystfiskeflåten, som fra før er hardt presset, blir utestengt fra dette fisket.

Kystfiskernes Forening krever med grunnlag i forannevnte at Norges Fiskarlag sørger for at man får innført en lov mot dette fisket, f.eks. at all ombordproduksjon og fiske for ombordproduksjon er forbudt innenfor 20 natuiske mil.

Et slikt forbud må gjøres gjeldende før sommerens sesongstart ellers er det all grunn til å anta at kystfiskeflåten blir utestengt fra dette så viktige fisket.

PROTOKOLL FRA ARBEIDSUTVALGET I KYSTFISKERNES FORENING

STED: Kontoret, 24.04.89

TIL STEDE: Steinar Friis, Finn Soløy, Roy Olsen og Geir-O.
 Sørensen

SAK 12/89: HYSEFISKE 1989

Tidligere år har det vært vanlig praksis at trålerne har fått overført en del av kystfiskernes kvoter. Kystfiskernes Forening mener det nå er på tide med en motsatt overføring.

Kystfiskernes Forening krever nå at distriktskvota på 8000 tonn, blir overført til kystfiskerne og at det med øyeblikkelig virkning må åpnes for et fiske med juksa, og at innblandingsprosenten i annet fiske økes til 30-40 % torsk.

Videre krever Kystfiskernes Forening at kystfiskerne får et fritt fiske på hyse, men at det settes et tak på f.eks. 200 tonn pr. båt. Av erfaring kan det opplyses at innblanding av små hyse er størst først i sesongen. For å unngå dette, vil Kystfiskernes Forening foreslå at det ikke åpnes for hysefiske før 10.juli, slik at det ikke blir fisket mye små hyse.

Videre viser Kystfiskernes Forening til vedtak 05.02.89 :
Sak 4/89: Autolineflåtens deltakelse i hyselinefisket.

REFERAT FRA MØTE I REGULERINGSRÅDET 6. JUNI 1989.

Møte ble holdt i Fiskeridirektoratet og varte fra kl 0900 til 1600.

Følgende av rådets medlemmer møtte:

Fiskeridirektør Viggo Jan Olsen, formann
Seksjonsleder Lisbeth W. Plassa, Fiskeridirektoratet
Direktør Odd Nakken, Havforskningsinstituttet
Fiskeskipper Anton Leine, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Edvin Bakkevik, Norges Fiskarlag
Fisker Reidar Johansen, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Ole Strand, Norges Fiskarlag
Fiskeskipper Thor Wold, Norges Fiskarlag
Direktør Petter Ludv. Fladmark, Fiskeindustriens
Landsforening
Direktør Kåre Bolstad, Fiskeindustriens Landsforening
Sekretær Per Alf Andersen, Norsk Nærings- og
nyttelsesmiddelarbeiderforbund
Avdelingsleder Jan Skrede, Norsk Sjømannsforbund
Konsulent Heidi Bente Hoel Draget, Direktoratet for
naturforvaltning

Som observatører møtte:

Generalsekretær Finn Bergesen Jr. Norges Fiskarlag
Konsulent Kurt Karlsen, Norges Fiskarlag
Kommandørkaptein Hans Chr. Kjeldsen, Kystvakten
Ekspedisjonssjef Trond S. Paulsen, Fiskeridepartementet
Byråsjef Gunnar Trulssen, Fiskeridepartementet
Førstekonsulent Roald Paulsen, Fiskeridepartementet
Ing. Agnar Mjelde, Sildemelfabrikkenes Landsforening

Som sekretærer for rådet møtte konsulent Terje Halsteinsen og konsulent Stein-Åge Johnsen

Dessuten møtte:

Avdelingsdirektør Arthur Holm, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Arne Wåge, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Terje Løbach, Fiskeridirektoratet
Forskningssjef Arvid Hysten, Havforskningsinstituttet
Forsker Erling Bakken, Havforskningsinstituttet
Forsker Tore Jakobsen, Havforskningsinstituttet
Kontorsjef Peter Gullestad, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Cato Isvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Thorbjørn Thorvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Modulf Overvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Gunn Karin Karlsen, Fiskeridirektoratet
Konsulent Truls Konow, Fiskeridirektoratet
Konsulent Hild Ynesdal, Fiskeridirektoratet
Konsulent Eilif Sund, Fiskeridirektoratet
Førstekonsulent Einar Ellingsen, Fiskeridirektoratet
Kontorsjef Ove Midttun, Fiskeridirektoratet
Seksjonsleder Nils Torsvik, Fiskeridirektoratet
Konsulent Dag Paulsen, Fiskeridirektoratet

V. J. Olsen åpnet møtet og spurte om det var merknader til innkallingen. Det var ingen merknader til denne. Han refererte deretter forslaget til sakliste:

FORSLAG TIL SAKLISTE.

Sak 3/89 Regulering av fisket etter norsk arktisk torsk og hyse.

Sak 4/89 Regulering av fisket etter sei

Sak 5/89 Regulering av ringnotflåten 2. halvår

a) Makrellfiskeriene

b) Loddefisket ved Jan Mayen

c) Ringnotflåtens adgang til å fiske makrell og sild med flytetral

Sak 6/89 Regulering av utøvelsen av fisket etter norsk vårytende sild - samfiske

Sak 7/89 Regulering av kystsildfisket i Trondheimsfjorden

Sak 8/89 Regulering av garnfisket etter torsk, hyse og sei

Sak 9/89 Eventuelt.

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK TORSK OG HYSE.

V. J. Olsen åpnet møte og viste til saksdokumentene der det heter:

I. REGULERING AV TORSKEFISKET.

1. Reguleringsopplegget for 1989.

Den norske totalkvoten på 178.000 tonn torsk nord for 62°N var i utgangspunktet fordelt med 113.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 65.000 tonn til trålere.

Inntil 85%, dvs. 96.000 tonn, av kvoten for konvensjonelle redskaper kunne fiskes før 1. september. 17.000 tonn ble avsatt til fisket etter 1. september.

Fiskeridepartementet fastsatte en maksimalkvote på 275 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Fartøy som fisker med garn/line i andre lands soner kunne fiske inntil 230 tonn.

I Fiskeridepartementets forskrift av 30. desember 1988 ble det fastsatt følgende perioder med fiskestopp for den konvensjonelle flåten:

1. Fra lørdag 18. mars kl. 24.00 til søndag 2. april kl. 24.00 (til mandag 3. april kl. 14 for snurrevad).
2. Fra torsdag 14. desember kl. 24.00 og året ut.

I Fiskeridepartementets forskrift av 3. mars d.å. ble fiskestopp i forbindelse med påsken redusert til å gjelde fra mandag 20. mars kl. 24.00 til mandag 27. mars kl. 14.00 (til mandag 27. mars kl. 24.00 for snurrevad).

Trålerne hadde i samme periode fiskeforbud på Moskenesgrunnen.

Fisket med konvensjonelle redskaper ble stoppet fra tirsdag 18. april kl. 24.00 da kvoten på 96.000 tonn som kunne fiskes før 1. september var beregnet oppfisket.

I Fiskeridepartementets forskrift av 13. april d.å. ble bifangstprosenten hevet fra 10 til 15% for innblanding av torsk ved fiske etter andre fiskeslag med konvensjonelle redskap i stopperioden.

På møtet i Reguleringsrådet 3. mai ble spørsmålet om å avsette

et kvantum til juksafiske utenom kvoten på 96.000 tonn tatt opp. Flertallet i Reguleringsrådet kunne ikke tilrå at det ble tatt av høstkvoten eller distriktskvoten for å avvikle et slikt fiske. Flertallet kunne heller ikke tilrå at det ble lagt opp til å overfiske totalkvoten.

I brev fra Fiskeridepartementet av 10. mai ble Fiskeridirektøren bedt om å utarbeide et opplegg for en regulering av juksafiske innenfor et kvantum på 7.000 tonn torsk rund vekt, hvorav 4.000 tonn tas ved å forhåndsdisponere fra høstkvoten og 3.000 tonn fra distriktskvoten.

Det er Fiskeridepartementets forutsetning at totalkvoten ikke skal overskrides.

Totalkvoten på 178.000 tonn er dermed fordelt med 116.000 tonn til konvensjonelle redskaper og 62.000 tonn til trålere.

Reguleringsopplegget for juksafisket er utarbeidet med utgangspunkt i forslag fra Norges Fiskarlag.

Opplegget er som følger:

- a) Fartøy som driver fiske med jukså nord for 62°N kan samlet fiske inntil 7.000 tonn torsk rund vekt i perioden 22. mai - 31. august .
- b) Fartøy som deltar i dette fisket kan i perioden 1. januar - 31. august ikke fiske mer enn 20 tonn torsk rund vekt uansett redskap.
- c) Hvert fartøy som deltar i fisket kan ikke fiske mer enn 1.400 kg torsk rund vekt pr. uke. Restkvote fra en uke kan ikke overføres til en annen uke.
- d) Fartøyets høvedsmann må være ført på blad B eller blad A i fiskermantallet før 18. april 1989 og være eier av fartøy som benyttes. Fartøyet må være ført i merkeregisteret.
- e) Fartøyets høvedsmann kan ikke i inneværende år ha vært mannskap på fartøy som har torsketrål- eller ringnotkonsesjon, eller på fartøy som har fisket opp maksimalkvoten (275/230 tonn) av torsk.
- f) Eiere av flere fartøy kan bare ta en kvote.
- g) Fiskeridirektøren kan i tilfelle havari dispensere fra kravet om at høvedsmannen må være eier av fartøy som benyttes. Fiskeridirektøren kan også i særlige tilfeller dispensere fra kravet om at høvedsmannen ikke i inneværende år kan ha vært mannskap på fartøy som har torsketrål- eller ringnotkonsesjon.

2. Bestandssituasjonen.

Bestandssituasjonen for norsk-artisk torsk og hyse har vært tatt opp under det nylig avsluttede møtet i ACFM.

Det fremkom ikke opplysninger som ga grunnlag for å foreta justeringer av de bestandsanslag som allerede foreligger.

Det vil bli gitt en nærmere redegjørelse på Reguleringsrådsmøtet.

3. Utviklingen i fisket med konvensjonelle redskap i 1989.

3.1. Lofotfisket.

Skreikvantumet i Lofoten oppsynsdistrikt ble i fjor 11.533 tonn fersk vekt, mot 17.897 tonn i 1987. Sluttrapporten for 1989 (pr. 18.04.) viser 13.625 tonn, som er 2.092 tonn (18,1%) over resultatet i fjor og 4.272 tonn (23,9%) under 1987-kvantumet.

Figur 1 viser utviklingen i Lofotfisket i perioden 1985-89.

Følgende oversikt gir deltakelsen i antall fartøy og antall mann ved hovedopptellingen den 22. mars hvert av årene 1980-89.

ÅR	ANTALL FARTØY	ANTALL MANN	KVANTUM (KG) FERSK VEKT PR. FISKE
1980	1.333	3.629	7.443
1981	1.542	4.038	9.595
1982	1.659	4.158	12.223
1983	1.853	4.488	11.335
1984	1.836	4.543	9.952
1985	1.401	3.593	6.933
1986	905	2.347	6.347
1987	1.028	2.648	6.759
1988	933	2.349	4.910
1989	777	1.960	6.952

3.2. Fangstutviklingen i Norges Råfisklags distrikt.

Følgende oversikt viser fangstutviklingen for konvensjonelle redskaper i år sammenlignet med 1988. Kilde Norges Råfisklags ukestatistikk.

UKE	PR. DATO		1000 TONN RUNDVEKT	
	1988	1989	1988	1989
1-3			7,1	11,2
4-6			16,1	10,1
7-9			12,9	13,4
<u>10</u>			<u>4,4</u>	<u>5,7</u>
Sum	13/3	12/3	40,5	40,4
11			4,2	8,8
12			5,8	3,4
<u>13</u>			<u>6,4</u>	<u>7,6</u>
Sum	3/4	2/4	56,9	60,2
14			4,2	9,5
15			2,5	11,0
<u>16</u>			<u>3,1</u>	<u>10,7</u>
Sum	24/4	23/4	66,7	91,4
17			2,6	1,1
<u>18</u>			<u>1,1</u>	<u>0,3</u>
Sum			70,4	92,8

Oversikten viser at oppfisket kvantum med konvensjonelle redskaper i NRLs distrikt pr. uke 18 var 92.800 tonn.

Figur 2 viser den ukentlige utviklingen i torskefisket med konvensjonelle redskaper i NRLs distrikt for årene 1986-88 og uke 1-20 1989.

Tabell 1 og 2 viser levert kvantum rund vekt levert i Norges Råfisklags distrikt fordelt på prissoner og redskap pr. utgangen av april 1988 og 1989. Tabellene viser at det i år er en sterk økning i landinger fra den konvensjonelle flåten i prissone 1 og 2 i forhold til på samme tidspunkt ifjor. Når det gjelder fordelingen mellom redskaper er det bare line som kvantumsmessig har kommet dårligere ut enn ifjor, mens det særlig for garn har vært en kraftig økning.

3.2 Samlet norsk torskefiske nord for 62°N.

Pr. tidspunkt for fiskestopp (18/4) har en beregnet oppfisket kvantum torsk nord for 62°N levert til Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag og Vest-Norges Fiskesalslag til 8.600 tonn.

Med 91.400 tonn ilandført i Norges Råfisklags distrikt ved utgangen av uke 16 blir det tilsammen 100.000 tonn. Det betyr at kvoten på 96.000 tonn før 1. september er overfisket med 4.000 tonn allerede pr. uke 16.

Ifølge gjeldende bifangstregel er det tillatt å lande inntil 15% torsk ved fiske etter andre fiskeslag med konvensjonelle redskaper. All torsk tatt som bifangst i perioden 19.04.-31.08. vil komme i tillegg til det kvantum som er oppfisket pr. 18.04. I ukene 17 t.o.m. 20 er det samlet levert anslagsvis 2.000 tonn

(etterslep og bifangst).

Det er vanskelig å anslå hvor stort bifangstkvantumet vil bli i stopperioden. Under normale forhold ville en beregne kvantumet til å være i størrelsesorden 2-4.000 tonn. Men med de særegne forhold en har i år med stopp i torskefisket, må en imidlertid være forberedt på at kvantumet vil kunne bli høyere.

Medregnet juksakvoten på 7.000 tonn innebærer det ovenstående at oppfisket kvantum torsk nord for 62°N med konvensjonelle redskaper etter all sannsynlighet vil ha passert minst 110.000 tonn før 1. september. Dette vil med andre ord si at det vil stå igjen mindre enn 6.000 tonn av høstkvoten når vi kommer til 1. september.

Et kvantum i denne størrelsesorden er så lite at Fiskeridirektøren ikke kan tilrå at det åpnes for et direkte torskefiske med konvensjonelle redskaper etter 1. september. Det er en forutsetning at totalkvoten på 178.000 tonn skal holdes, og et kvantum på 5-6.000 tonn bør forbeholdes bifangstfiske.

Dersom det senere på høsten skulle vise seg å gjenstå et større kvantum enn prognosen tilsier, kan det vurderes å åpne for et direkte fiske.

II REGULERING AV HYSEFISKET.

1. Reguleringsopplegget for 1989.

Etter avtalen med Sovjet er den norske kvoten av norsk-arktisk hyse 35.500 tonn i 1989. I tillegg kommer et kvantum kysthyse, slik at norske fiskere ialt disponerer 40.000 tonn hyse nord for 62°N i år.

15.000 tonn er fordelt med fartøykvoter til trålere, mens 25.000 tonn gjenstår til fisket med konvensjonelle redskaper.

Utfra en målsetting om å prioritere fløytlinefisket i Finnmark, ble spørsmålet om ytterligere reguleringer i hysefisket behandlet i Reguleringsrådsmøtet 3. mai 1989.

Fløytlinefisket starter vanligvis i midten av juli. Det ble imidlertid antatt at det ville ta til noe tidligere i år, og at det var nødvendig å avsette et kvantum på minimum 11-12.000 tonn for å sikre dette fisket. Dette resulterte i en anbefaling om at det i perioden 8. mai til 2. juli ikke skulle fiskes mer enn 4.000 tonn hyse med konvensjonelle redskap. Totalkvantumet ble fordelt med 2.000 tonn i perioden 8. mai til 4. juni og tilsvarende kvantum i perioden 5. juni til 2. juli. I tillegg ble det foreslått en maksimal kvote pr. fartøy på 8 tonn.

Fiskeridepartementet fulgte opp forslaget i forskrift av 5. mai 1989. Pr månedskiftet mai-juni er det beregnet fisket ca. 9.000 tonn hyse, i tillegg kommer et kvantum på inntil 2.000 tonn i juni måned. Det vil således være igjen et kvantum i størrelsesorden 14-16.000 tonn for fiske etter 2. juli.

2. Forslag til regulering av fisket i perioden 03.07. og ut året.

Som følge av de strenge reguleringene i fisket etter torsk med konvensjonelle redskaper, må en forvente økt interesse for fisket etter hyse, særlig med line i perioden juli-september (fløytlinefisket).

Med et så begrenset kvantum som 14-16.000 tonn hyse til disposisjon for andre halvår, er det Fiskeridirektørens oppfatning at fisket også etter 2. juli av fordelingshensyn bør underlegges begrensninger.

Tidlig i fløytlinesesongen er vanligvis småhyse mest tilgjengelig. Ettersom denne hysa gir relativt dårlig pris, vil det verdimeessig være uheldig om en vesentlig del av kvoten blir fisket primo juli.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at gjeldende regulering for perioden 5. juni - 2. juli blir forlenget til å gjelde fram t.o.m. 16. juli, men slik at det kvantumet som kan fiskes i perioden 5. juni - 16. juli settes til 3.000 tonn og maksimalkvoten pr. fartøy for perioden 8. mai - 16. juli settes til 10 tonn.

Restkvoten for perioden 17.juli og ut året blir i så fall 13-16.000 tonn, avhengig av størrelsen på landet kvantum i perioden 5. juni - 16. juli.

Som en ser av tabell 4 og 5 er det relativt få fartøyer som har drevet hysefiske av noe særlig omfang. Med utgangspunkt i årets kvotesituasjon er det Fiskeridirektørens oppfatning at det ikke vil være ønskelig at større fangsteffektive fartøyer, som tradisjonelt ikke har drevet slikt fiske, nå kommer inn i fisket.

Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at fartøyer som har alternativ drift, dvs. fiske i andre lands soner, ikke gis anledning til å delta i et direkte fiske etter hyse nord for 62°N med konvensjonelle redskaper f.o.m. 17. juli og ut året.

Ettersom større havgående fartøyer i liten grad har deltatt i hysefisket tidligere, ligger det lite reguleringseffekt i ovenstående forslag sett i forhold til tidligere års fiske. Den nødvendige reguleringseffekt kan oppnås ved å innføre en maksimalkvoteordning.

I perioden juli-desember ble det i 1987 og 1988 fisket henholdsvis 39.700 tonn og 22.600 tonn hyse nord for 62°N med konvensjonelle redskaper.

Som fangsttallene indikerer, var tilgjengeligheten langt bedre i 1987 enn i 1988. Ifølge havforskerne er det vanskelig å si om situasjonen i år vil ligne mest på den i 1987 eller 1988.

Tabell 4 og 5 viser den konvensjonelle flåten fordelt etter fartøylengde og fangstkvantum hyse i perioden juli-desember i 1987 og 1988.

Tabellen nedenfor viser antatt reguleringseffekt i tonn rundvekt for 1987 og 1988 ved ulike nivå på maksimalkvoten og antatt oppfisket kvantum ved de respektive maksimalkvoter. (Maksimalkvoten er ikke differensiert etter fartøystørrelse)

Maksimalkvote Rundvekt (sløyd vekt)		Antatt reguleringseffekt		Antatt oppfisket kvantum med maks. kvote	
		1987	1988	1987	1988
25	(17,9)	21.500	11.600	18.200	11.000
50	(35,7)	14.300	7.600	25.400	15.000
70	(50)	11.000	6.000	28.700	16.600
100	(71,4)	7.400	3.000	32.300	19.600
200	(142,9)	4.400	1.100	35.300	21.500

Størrelsen på en maksimalkvote for hysefisket med konvensjonelle redskaper i perioden juli-desember må vurderes både i lys av det kvantum som står til disposisjon, dvs. 13-16.000 tonn, og at kvoten ikke må settes så lavt at fisket blir direkte ulønnsomt for andre enn de aller minste fartøyene.

Med en restkvote på 13-16.000 tonn indikerer ovenstående tabell at maksimalkvoten bør settes relativt lavt, dvs. i størrelsesorden 25-50 tonn rund vekt. Hensynet til lønnsom drift tilsier imidlertid en noe høyere kvote.

Etter en avveining av ulike hensyn, vil Fiskeridirektøren foreslå at det blir fastsatt en maksimalkvote på 70 tonn hyse rund vekt (50 tonn sløyd vekt) fra 17. juli og ut året for fartøy som deltar i fisket med konvensjonelle redskaper.

Det direkte fisket blir stanset når kvoten for konvensjonelle redskaper på 25.000 tonn er beregnet oppfisket.

En antar at et bifangstfiske av hyse etter at kvoten eventuelt er tatt vil ha begrenset omfang. Fiskeridirektøren vil derfor ikke foreslå at det avsettes noe særskilt kvantum til et slikt

fiske.

Med hensyn til eventuelle ytterligere reguleringstiltak tilsier erfaringene fra torskefisket i vinter at en bør unngå en situasjon med styrtfiske der alle kjemper for å få en størst mulig andel før fisket blir stoppet fordi totalkvoten er beregnet oppfisket.

Nå er imidlertid neppe problemene med bruksmengde/dårlig kvalitet i hysefisket sammenlignbare med situasjonen i torskefisket. Hensynet til driftsøkonomi, særlig for tilreisende fartøy, tilsier en mest mulig rasjonell avvikling av fisket, der en unngår ordninger som drar fisket for den enkelte unødig ut i tid.

Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet vurdere behovet for ytterligere reguleringer av fisket etter 16. juli for å hindre at kvoten blir oppfisket så raskt at det kan oppstå utilsiktede virkninger mht. fordeling, kvalitet og mottaksforhold.

V. J. Olsen ga så ordet til havforskerne og ba om en orientering om situasjonen for norsk-arktisk torsk og hyse.

Jacobsen ga en oppsummering av ACFM møtet ultimo mai. På møtet kom det frem ny informasjon i forhold til i høst. Det ble lagt frem foreløpige tall for 1988, samt redegjort for resultatet av surveyer høsten-88 og vinteren -89. Det ble også opplyst at det var fremkommet feilaktige tall fra Sovjet for perioden.

De nye tallene hadde liten verdi for torsk. Vekten ble anslått til å ligge 10% over det som var antatt tidligere. Videre kom det frem at -83 årsklassen var redusert med ca. 10%.

Som følge av at fangsten ikke ble så høy som antatt i 1988, hadde torsken en noe annen fiskedødelighet enn det som tidligere var lagt til grunn. Når det gjaldt hyse var bestandsanslaget redusert fra 195 mill. individ til 108 mill. Vekten på hysa var som tidligere anslått.

Fangstsammensetningen i 1988 viste at det ble fanget mindre av de yngste årsklassen (3- og 4 åringer), enn det som var antatt på forhånd. Det er usikkert hvorvidt dette skyldes forandring i beskatningsmønsteret eller svikt i rekrutteringen. Også for hyse ble totalfangsten lavere i 1988 enn de 90.000 tonn som var antatt på forhånd.

Det ble konkludert med at materialet som forelå var usikkert og at det ikke var kommet frem så store forandringer at det var grunnlag for å endre anbefalingene hverken for hyse eller torsk.

Leine spurte om ikke reduksjonen i hysebestanden ble tillagt vekt.

Jacobsen svarte at reduksjonen ble tillagt vekt, men som følge av all usikkerheten med hensyn til bestanden av hyse de siste årene var det ikke grunnlag for ny vurdering nå.

V. J. Olsen ba om synspunkter på forslaget om at det ikke

åpnes for et direkte torskefiske med konvensjonelle redskaper.

Bakkevik fremhevet at dette var en dramatisk konklusjon som var vanskelig å akseptere. Norges Fiskarlags syn var at alle muligheter må prøves. Han viste til "våre venner i øst" og muligheten for overføring av et kvantum torsk. Han sa videre at han forsto det slik at Fiskeridirektøren og Fiskeridepartementet hadde vurdert at det ikke var noe å hente. Han ba om en begrunnelse for at det ikke ble tatt opp forhandlinger med russerne.

V. J. Olsen svarte at slik situasjonen var i dag hadde vi ikke noe å bytte med. Hvorvidt det til tross for dette likevel skulle taes opp forhandlinger med russerne var et politisk spørsmål. Han sa videre at det var situasjonen i dag, som skulle diskuteres og den var at det ikke var igjen et tilstrekkelig kvantum for et direkte fiske.

Paulsen sa at spørsmålet om å oppta forhandlinger med russerne var drøftet internt i departementet etter at det var innhentet opplysninger fra direktoratet. Han opplyste videre at i de siste forhandlingene med Sovjet "skar man inn til benet". Dette resulterte i at den norske andelen i kvoten ble 13.000 tonn høyere enn man hadde forventet.

Eventuelle norske byttemidler av interesse for Sovjet er for eks. sild og makrell. Disse er uaktuelle som følge av den beskatning de allerede utsettes for.

Han sa videre at å prøve å ta opp forhandlinger uten å kunne tilby noe i bytte ville være å satse på Sovjets velvilje. Dette var en type avtale en ikke hadde gått inn på i forhold til Sovjet. Han viste til problemet med å få økt minstemål på torsk og hyse. Dette spørsmålet har vært tatt opp gjentatte ganger utfra et ønske om gjensidig økning. Han sa at spørsmålet om en ensidig norsk økning av minstemålet nå var til vurdering og mente at det i denne situasjonen var galt å be om ensidig kvoteytelse fra Sovjet.

Johansen kom inn på innblandingsprosenten av torsk i fangstene. Han mente at den burde økes fra 15 til 20%. Han antydte at den nåværende innblandingsprosenten kunne føre til at noe av fisken ble dumpet. Han ønsket videre en redegjørelse for forskjellen i inndragningspraksis mellom fangster tatt med trål og konvensjonelle redskap.

Wold spurte om i hvilket fiske bifangsten av torsk skulle taes.

V. J. Olsen svarte at dette var vanskelig å vite på forhånd, men at poenget var at totalkvoten på 178.000 tonn skal taes.

Han sa videre at det var et problem å få fastsatt det eksakte restkvantum av torsk. Årsaken til dette var hovedsakelig etterslepet i rapportering av fangstmeldinger, men det var også fra Råfisklaget antydte mistanke om at ikke alle kjøperne var like lojale.

Andersen var enig i at det ikke var igjen stort nok kvantum for å tillate direkte fiske. Han mente man burde følge Johansens forslag om å øke innblandingsprosenten.

V. J. Olsen sa at dette var et alternativ, men at konklusjonen måtte være at det ikke var grunnlag for direkte fiske.

Løbach svarte på Johansens spørsmål om ulike inndragningspraksis. Han sa at før stoppen i torskefisket var det lik praksis. Begge redskapsgrupper kunne da fiske inntil 10% torsk etter at fartøyskvoten var tatt. Ved stoppen gikk konvensjonelle redskaper over til et rent bifangstfiske. Denne gruppen kan nå ta inntil 15% bifangst uten at dette er relatert til kvote. Som følge av dette er en kommet til at en ved høyere innblanding enn 15% bør inndra hele torskefangsten for det aktuelle sjøvær. Han sa videre at det var mulig at denne praksis burde endres slik at inndragningsreglene ble like.

Skrede mente at praksis burde endres da den ble oppfattet som urettferdig, og at den medvirket til utkast. Han var også enig i at bifangstprosenten burde økes. Dette på grunn av at det var umulig å drive annet fiske uten for høy innblanding. Han viste også til at resten av distriktskvoten, 5000 tonn, burde kunne holde liv i et fiske, hvis den ble avsatt til å dekke bifangst.

Bergesen tok også opp spørsmålet om praksis med inndragning av bifangst ved for høy innblanding. Han mente det dreide seg om to forhold.

1. Avregning av bifangstkvote. Praksis innebærer at for trålerne kommer bifangsten i tillegg til kvoten. Mens den for konvensjonelle redskaper skal ligge innenfor totalkvoten.

2. Inndragningspraksis. Trålerne risikerer inndragning av det som overstiger 10%, mens konvensjonelle redskap får inndratt hele bifangsten.

Han reiste så spørsmål om dette er holdbart etter lov om saltvannsfiske § 11. Han kom deretter inn på forholdet til Sovjet og mulighetene for å oppnå ytterligere overføringer. Han sa det var et tankekors at man skulle akseptere at det ikke kunne foregå direkte fiske etter 18. april, som et teknisk spørsmål. Det virket som man tok problemet som et faktum.

V. J. Olsen svarte at Reguleringsrådet måtte legge faktum til grunn, altså det kvantum som faktisk stod til rådighet.

Fladmark sa at det bare var å konstatere at det ikke var torsk igjen til et direkte fiske. Han sa videre at det var uheldig av Fiskeridepartementet å ta av høstkvote og trålkvote for å kunne tillate en juksafiske i sommer. Han konstaterte også at dette ikke var i samsvar med Reguleringsrådets anbefaling. Han

var enig i at det var rasjonelt å øke innblandingsprosenten. Videre påsto han at "armoden" var jevnt fordelt langs kysten og at resten av distriktskvoten derfor burde fordeles til trålerne.

Nakken var enig i at det ikke var grunnlag for et direkte fiske og at restkvantumet burde forbeholdes et bifangstfiske. Han var videre enig i at det var vanskelig å avvikle annet fiske som følge av god tilgjengelighet på torsk. Han pekte også på at faren for utkast derfor var til stede og støttet forslaget om økt bifangst.

Andersen sa at en ikke burde bruke distriktskvoten til dekning av bifangst, men fordele den på distrikt med underskudd på råstoff. Han mente kvantumet burde tas opp etter 1. november av ferskfisktrålere som leverte til landanlegg.

Wold sa at bifangsten i stopperperioden var beregnet til mellom 2 og 4 tusen tonn, men at denne i praksis var lik null. Han var enig i at restkvantumet burde brukes til bifangst, men han mente at innblandingen burde økes til 25%.

Strand viste til Andersens innlegg og påpekte at man også ved eventuell fordeling av distriktskvoten måtte tilgodese fabrikktrålerne hvis disse kunne levere til landanlegg.

V. J. Olsen oppsummerte og sa at det tilsynelatende var enighet i rådet om at det kvantumet torsk som gjensto ikke var nok til å åpne et direkte fiske, og at det videre var enighet om å øke bifangstprosenten.

Bergesen spurte om på hvilket tidspunkt bifangstregelen ville bli endret.

V. J. Olsen svarte at en ikke burde vente til 1. september.

Wold foreslo at økt bifangst burde falle sammen med start i fløytlinefiske.

Bakkevik sa at det måtte bli en avklaring på spørsmålet om avregning av bifangst. For å hindre utkast burde en få samme regel som for trålerne.

Trulssen sa at departementet hadde til vurdering en tilrådning om spørsmålet og at det ville bli tatt en rask avgjørelse.

Bergesen sa at det hastet å få en avgjørelse, spesielt hvis reglene var i strid med § 11 i lov om saltvannsfiske.

Wåge svarte at utgangspunktet for Fiskeridirektoratets forslag til endring av regelen ikke var at praksis var i strid med saltvannsfiskelovens § 11. Direktoratet hevdet den oppfatning at det var hjemmel for nåværende praksis.

Wold spurte om en kunne drive et sildefiske med torsk som bifangst.

Wåge svarte at det dreide seg om en positiv bestemmelse og at en via tolkning ville komme til at det er forbudt å ta bifangst av torsk i sildefiske. Det tillates kun uunngåelig bifangst.

Bakkevik spurte hva som lå i uunngåelig bifangst.

Wåge svarte at en forutsatte at fiskeren var lojal mot regelverket. Dette innebar at han innrettet seg slik at han så langt som mulig unngikk innblanding av torsk. For å oppnå dette må han være aktsom og lojal, og skifte felt om nødvendig. Det vil bli et bevisspørsmål om det kan påvises subjektiv skyld.

V. J. Olsen sa at det ut fra diskusjonen burde være mulig å gi departementet en tilrådning. Han oppsummerte følgende forslag. Det bør ikke åpnes for et direkte fiske etter 1. september. Bifangstprosenten av torsk i annet fiske bør økes.

Det var enighet i Reguleringsrådet om denne tilrådnigen.

V. J. Olsen henledet oppmerksomheten på den delen av dokumentet som omhandlet fiske etter hyse. Han refererte deretter det første forslaget som gikk ut på å forlenge någjeldende regulering frem til 16. juli.

Reguleringsrådet gikk enstemmig inn for dette forslaget.

V. J. Olsen refererte deretter forslag 2 som gikk ut på å utelukke fartøy med alternativ drift, dvs. fiske i andre lands soner, fra et direkte fiske etter hyse nord for 62° N.BR.

Leine sa han ikke kunne slutte seg til forslaget. Da det kun var 1-2 båter av denne typen som deltok i hyselinefiske i 1988, ville en ikke oppnå noen reguleringseffekt.

Bakkevik refererte saksdokumentene og pekte på at det fremgikk at den foreslåtte begrensning i deltakelsen ville ha liten eller ingen reguleringseffekt. Han ba derfor Fiskeridirektøren om å vurdere å trekke forslaget.

V. J. Olsen svarte at det ikke var mulig å forutsi hvilken effekt en regulering vil ha for inneværende år.

Johansen sa at han følte seg forpliktet til å støtte formannens forslag. Han sa at endel av begrunnelsen for reguleringen var faren for brukskollisjon, som følge av grovere redskap. Han sa videre at de få båtene som deltok ifjor gjorde det godt, og at det derfor var grunn til å forvente økt interesse fra denne typen fartøyer i år.

Fladmark sa at det var viktig hvilke grupper fartøy som ble tilgodesett. Industrien ville være mest interessert i fartøyer som kunne drive stabilt og gi jevne leveranser. Større fartøyer burde derfor ikke utelukkes. Det vil ikke være industriens interesse å ramme disse fartøyene.

Han sa videre at et intenst hysefiske om sommeren på samme tid som seifisket var betenkelig sett fra industriens side.

Wold sa at Fladmark ikke kunne ha hensynet til industrien for øyet. Dette fordi de aktuelle fartøyene hadde ombordproduksjon.

Andersen mente at det var et vesentlig poeng at en vant forståelse for reguleringspolitikken. Han mente at dette hadde med psykologi å gjøre, og at Fiskeridirektørens svar var egnet til å ivareta dette. Han ville derfor støtte forslaget.

Leine reiste tvil om at det var et problem med brukskollisjoner mellom autoline og de øvrige redskapsgrupper. Han hevdet at autolinebåtene i prinsippet hadde like stor rett som de øvrige til å delta.

Strand var enig med Leine. Han hevdet videre at det kun var noen få fartøyer som hadde ombordproduksjon.

V. J. Olsen sa at han ikke så noen mulighet for en enstemmig tilrådning og foreslo avstemning.

Ved avstemningen gikk 7 representanter inn for Fiskeridirektørens forslag (V. J. Olsen, Plassa, Johansen, Wold, Andersen, Nakken og Hoel Draget.) De øvrige 6 representantene (Leine, Bakkevik, Strand, Fladmark, Bolstad og Skrede), gikk inn for at også fartøy med alternativ drift i andre lands soner (autolinebåter), skulle få delta i det direkte fiske etter hyse nord for 62° N.BR. resten av 1989.

V. J. Olsen viste igjen til saksdokumentene og refererte forslaget til maksimalkvoter som regulering for resten av året.

Wold hevdet at opplegget ville innebære tilsvarende regulering som den torskereguleringen som gikk galt i vinter. Han spurte hvor mye av det avsatte kvantum hyse som var tatt i mai.

Han sa videre at en maksimalkvote måtte differensieres i forhold til fartøystørrelse. Den foreslåtte regulering ville føre til et hardt press fra småfartøyer. Reguleringen ville ramme den delen av flåten som drev et tradisjonelt hyselinefiske.

Isvik svarte på Wolds spørsmål at av de 2000 tonn som var avsatt for hysefiske i mai var det bare tatt ca. 500 tonn.

Fladmark etterlyste andre former for alternativ regulering, for eksempel mannskvote, eller kvote utfra fartøyets størrelse.

Bergesen sa at reguleringene etterhvert var blitt slik at det var svært vanskelig å drive fiske. Han sa videre at Fiskarlaget mente at man burde vurdere en differensiert maksimalkvote, gradert etter fartøystørrelse. Han sa også at Norges Fiskarlag var interessert i å utarbeide en regulering i samarbeid med Fiskeridirektøren.

V. J. Olsen sa at et system med mannskvote ville kunne føre til uheldige tilstander. Han sa videre at gradering etter fartøystørrelse ville føre grenseproblemer.

Wold redegjorde muntlig for et forslag til regulering som en kombinasjon av båtstørrelse og antall mann om bord.

Bakkevik sa at han var stemt for en annen regulering enn forslaget som fremkom i saksdokumentene, men at det ville være forhastet å ta det på nåværende tidspunkt, når det ikke forelå et konkret forslag. Han var stemt for at det burde overlates til Fiskarlaget og Direktoratet å utarbeide en løsning.

V. J. Olsen konkluderte med at det syntes som Reguleringsrådet var enig i at det ble overlatt til Norges Fiskarlag og Fiskeridirektoratet i samarbeid å utarbeide et system med differensierte maksimalkvoter.

Dette ble enstemmig bifalt av rådet.

Andersen reiste så spørsmål om å øke maskevidden i trål og snurrevad. Han foreslo at Reguleringsrådet ga en anbefaling til Fiskeridepartementet på økning i maskevidde for trål og snurrevad til 155 mm og en økning av minstemålet for torsk til 54 cm og for hyse til 50 cm.

Strand sa at dette forslaget krevde grundigere forberedelse og at det ikke kunne fremmes som benkeforslag.

Wold var enig med Strand og han påpekte at representantene i rådet ikke hadde grunnlag for å ta stilling til det konkrete forslag.

Andersen var enig i at forslaget kom fra en legmann, men han fremhevet at temaet hadde vært oppe gang på gang, uten at dette hadde gitt resultat. Han hevdet videre at hans forslag samsvarte med havforskernes anbefalinger.

Skrede sa at det hadde vært anledning til å ta opp saken under eventuelt. Dette var ikke gjort, slik saken stod nå burde den grundigere forberedes. Han frarådet sterkt å avvike fra saklisten.

Andersen var enig i at han kunne innmeldt saken under eventuelt. Han henviste imidlertid til s. 8 i saksdokumentene som begrunnelse for at han kunne ta opp et forslag om økt maskevidde.

Bergesen sa at Fiskarlaget hadde gått inn for økning i maskevidden. Han foreslo at Fiskeridirektøren ble pålagt å utarbeide et notat som skulle legges frem på neste møte i Reguleringsrådet.

Fladmark støttet Skredes oppfatning om at saken ikke burde tas opp.

Paulsen sa at det var ønskelig med en gjennomgåelse av Fiskeridirektørens kunnskap om hva som var kommet frem i tidligere Reguleringsråd.

Wold sa at materialbruken også måtte utredes før neste møte.

V. J. Olsen sa at problemene omkring materialbruken var så komplisert at det ikke kunne utredes før neste møte.

Andersen sa at saken hadde vært lagt frem gang på gang, og han presiserte at han opprettholdt sitt forslag.

Leine sa at problemstillingen ikke var ny for Andersen, forrige gang stemte han med oss, og saken er nå til utredning i Fiskeridepartementet.

V. J. Olsen spurte om Andersen fortsatt ønsket å fremme sitt forslag under punktet og regulering av hysefiske.

Bergesen ba om å få presisere avgjørelsen fra Reguleringsrådets møte i mai -87. Rådet ga da uttrykk for behovet for økt maskevidde i trål og at hvis økning ikke kunne oppnås i samarbeid med Sovjet, burde man fra norsk side vurdere ensidig utvidelse. Han sa at dette måtte følges opp av Fiskeridepartementet.

Andersen hevdet at vedtaket i mai-88 var et annet enn det fra mai-87, og han fremmet derfor saken for tredje gang.

Bolstad foreslo at formannen avviste forslaget av formelle grunner.

V. J. Olsen svarte at han hadde bedt Andersen trekke forslaget fra hysereguleringen.

Nakken sa at han ikke ville legge seg opp i den formelle siden av saken, men at han ved en eventuelle avstemning ville støtte

Andersens forslag.

Andersen sa at Reguleringsrådet ikke tidligere hadde gitt en anbefaling til departementet om å ta dette opp med Sovjet. Han opprettholdt derfor sitt forslag.

Bergesen sa at Norges Fiskarlag støttet forslaget til økning av maskevidde til 155 mm, men den del av forslaget som gikk på økning av minstemålet var ny, og burde derfor vurderes av havforskerne.

Leine sa at det eneste Andersen oppnådde var at de andre stemte imot ham. Han sa videre at dette var meningsløst når alle ønsket en økning, men ville ha saken nærmere utredet.

V. J. Olsen sa at hvis Andersen ønsket saken opp under hysereguleringen ville han unnlate å stemme.

Bergesen sa at en først måtte ha klart for seg hvilke praktiske konsekvenser forslaget innebar. Han ba dessuten om at spørsmålet om maskevidde og minstemål ble behandlet på neste møte i Reguleringsrådet.

V. J. Olsen ba om å få forslaget formulert skriftlig.

Forslag: "maskevidde i trål og snurrevad økes til 155 mm, samtidig som minstemål på torsk økes til 54 cm og hyse 50 cm. Fiskeridepartementet oppfordres til å iverksette en slik ordning så snart det er praktisk mulig."

Bolstad sa at et slikt forslag krevde realitetsbehandling. Han foreslo at rådet stemte over at saken utsettes til saken var realitetsbehandlet.

V. J. Olsen sa at Reguleringsrådet ikke kunne nekte Andersen å fremme forslaget, men han var enig i å stemme for utsettelse av forslaget til det var bedre utredet.

Ved votering stemte 10 representanter for utsettelse (V. J. Olsen, Plassa, Johansen, Leine, Bakkevik, Wold, Strand, Fladmark, Bolstad og Skrede), 3 representanter stemte mot utsettelse. (Andersen, Nakken og Hoel Draget).

50000 tonn

Først vekt

SKREIFISKE I LOFOTEN
OPPSYNSDISTRIKT
1985-89

1985:
24.910 tonn

1987:
17.897 tonn

1986:
14.897 tonn

1989:
13.25 tonn

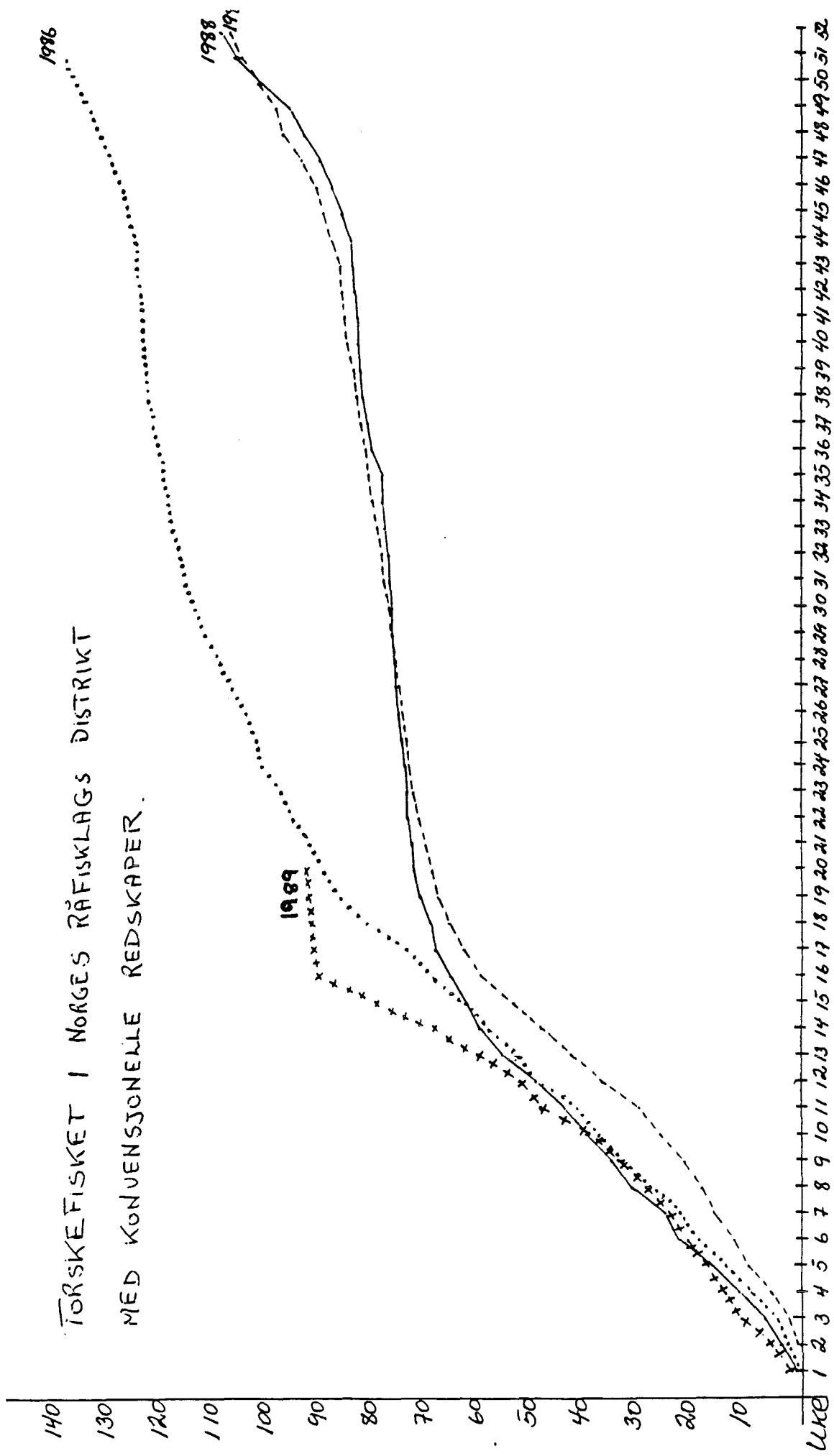
1988:
41.533 tonn

15 18 21 24 27 30 31 2 5 8 11 14 17 20 23 26 28 31 3 6 9 12 15 18 21 24 27 30 31
Januar
Februar
Mars
April
Mies

FIGUR 1

1.000 tonn

TORSKEFISKET I NORGES RÅFISKLAGS DISTRIKT
MED KONVENSJONELLE REDSKAPER.

FIGUR 2

TORSK LEVERT I NORGES RÅFISKLAGS DISTRIKT, TONN RUND VEKT.

Pr. 1/5 1988

	SONE 1	SONE 2	SONE 3	SONE 4	SONE 5	SONE 6	SONE 7	SONE 8	SONE 9	TOTALT
GARN	780	3.132	9.785	2.579	9.919	1.606	1.029	455	281	29.566
LINJE	1.856	3.268	12.659	1.889	7.071	53	1	21	164	26.982
JUKSA	7	168	385	690	1.389	165	53	78	57	2.992
SNURREVAD	113	269	946	3.329	3.163	0	1	4	11	7.836
ANNET	857	97	392	37	423	5	2	21	65	1.899
SUM KONV.	3.613	6.934	24.167	8.524	21.965	1.829	1.086	579	578	69.275
TRÅL	8.434	6.927	8.257	8.574	4.417	22	7	20	137	36.795
TOTAL	12.047	13.861	32.424	17.098	26.382	1.851	1.093	599	715	106.070

TABELL 1

TORSK LEVERT I NORGES RÅFISKLAGS DISTRIKT. TONN RUND VEKT.

Pr. 30/4 1989

	SONE 1	SONE 2	SONE 3	SONE 4	SONE 5	SONE 6	SONE 7	SONE 8	SONE 9	TOTALT
GARN	2948	9339	20609	3947	9672	1135	1434	428	618	50.130
LINE	1602	2761	5148	1368	8428	69	4	15	423	19.818
JUKSA	288	1467	883	752	2305	172	56	60	46	6.029
SNURREVAD	1502	1294	1677	4453	3979	0	0	10	17	12.932
ANNET	3533	1505	533	107	1502	3	8	136	179	7.506 ¹⁾
SUM KONV.	9873	16366	28850	10627	25886	1379	1502	649	1283	96.415 ¹⁾
TRÅL	5302	4082	9213	6783	3804	11	0	22	109	29326
TOTAL	15.175	20.448	38.063	17.410	29.690	1390	1502	671	1392	125.741 ¹⁾

1) HERAV ER CA. 3600 TONN LEVERT AV UTENLANDSKE FARTØYER.

TABELL 2

TORSK NORD FOR 62° N 1987 FORDELT PÅ MÅNED
OG REDSKAP. TONN RUND VEKT. FORELØPIGE TALL.

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Garn	4.851	6.875	12.709	13.976	1.746	275	169	324	786	961	2.154	2.133	46.960
Line	4.944	6.541	5.522	5.302	3.126	1.471	595	451	833	1.995	6.336	13.078	50.195
Juksa	219	298	1.332	1.934	624	692	1.984	1.519	1.567	411	333	240	11.153
Sn.vad	540	1.108	4.282	3.243	514	378	822	471	395	473	424	203	12.930
Trål	14.158	13.133	10.044	16.121	13.194	14.817	10.589	10.854	14.832	9.981	12.595	28.348	168.548
Annet	167	293	453	379	65	49	119	245	82	161	571	406	2.987
Total	24.877	28.246	34.322	40.955	19.269	17.780	14.384	13.864	18.295	13.962	22.413	44.406	292.773

TORSK NORD FOR 62° N 1988 FORDELT PÅ MÅNED
OG REDSKAP. TONN RUND VEKT. FORELØPIGE TALL.

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Garn	5.106	7.289	13.020	6.459	1.160	363	209	951	847	539	1.916	3.831	41.691
Line	7.116	10.503	11.620	3.236	2.457	1.483	401	591	469	732	7.269	15.332	61.206
Juksa	267	440	1.436	920	590	793	624	1.385	795	161	254	136	7.801
Sn.vad	472	1.890	4.198	1.379	464	403	292	394	302	134	164	443	10.535
Trål	11.392	12.545	10.844	6.865	5.371	12.846	3.590	6.184	13.083	6.145	11.448	17.967	118.274
Annet	185	347	343	88	61	346	42	453	65	124	1.314	608	3.975
Total	24.538	33.014	41.461	18.947	10.103	16.234	5.158	9.958	15.561	7.835	22.365	38.317	243.490

HYSE - KONV. REDSK.

JULI - DES. 1987

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGD. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ARSTALL: 1987 DATAGRUNNLAG: HYSE N. 62 1987 KONV. REDS. JULI-DES.

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 0.9 TONN	1 - 1.9 TONN	2 - 2.9 TONN	3 - 3.9 TONN	4 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 24.9 TONN	25 - 49.9 TONN	50 - 99.9 TONN	100 - 199.9 TONN	200 - 299.9 TONN	300 - 399.9 TONN	400 - 499.9 TONN	500 - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM KVANTUM, TONN
0.0- 6.9 M	724	31	12	3	10	6	6	5	-	① ²	-	-	-	-	798	662
7.0- 7.9 M	606	35	17	10	7	16	11	6	-	-	-	-	-	-	708	712
8.0- 8.9 M	551	51	18	16	8	15	27	22	3	-	-	-	-	-	711	1821
9.0- 9.9 M	334	31	28	13	14	33	39	43	9	-	-	-	-	-	544	3226
10.0-10.9 M	287	43	21	12	11	27	45	33	17	11	-	-	-	-	507	5043
11.0-11.9 M	38	8	3	2	-	6	14	11	10	5	-	-	-	-	97	1919
12.0-12.9 M	53	8	3	6	3	10	11	20	15	8	3	-	-	-	140	3985
13.0-13.9 M	35	4	2	1	1	8	9	4	9	7	1	-	-	-	81	2213
14.0-14.9 M	32	4	3	-	1	3	5	6	4	7	4	-	-	-	69	2628
15.0-15.9 M	35	4	3	4	8	6	13	6	16	18	10	-	-	-	123	6887
16.0-16.9 M	19	1	1	1	-	1	6	6	4	2	1	-	-	-	42	1279
17.0-17.9 M	14	1	-	1	-	4	3	3	2	2	-	1	-	-	31	1040
18.0-18.9 M	16	3	1	-	2	3	5	5	2	2	1	-	-	-	40	965
19.0-19.9 M	11	3	1	-	-	2	6	3	11	2	3	-	-	-	42	2072
20.0-20.9 M	7	1	-	1	-	2	3	3	1	1	3	-	-	-	22	1163
21.0-24.9 M	21	3	2	1	1	2	3	6	5	3	-	-	-	-	47	1100
25.0-29.9 M	10	2	3	2	-	4	4	-	-	-	-	-	1	-	26	524
30.0-34.9 M	11	4	2	-	3	9	10	5	1	-	-	-	-	-	45	448
35.0-39.9 M	3	3	1	1	-	3	3	1	-	-	-	-	-	-	15	138
40.0-44.9 M	2	1	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	4	47
45.0-49.9 M	1	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	3	14
50.0- M	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

SUM ANT. BÅTER	2810	241	121	74	69	162	223	189	109	69	26	1	1	-	4095	
KVANTUM, TONN	439	340	288	258	309	1169	3732	6666	7596	9926	6372	387	403	-		37886

KVANTUM BÅTTYPE UOPPGITT: 1817 TONN
 TOTALT KVANTUM: 39703 TONN

TABELL 4

HYSE - KONV. REDSK.

JULI - DES. 1988

ANTALL FARKOSTER ETTER LENGSTE LENGDE OG FANGSTMENGD. LENGSTE LENGDE I METER - KVANTUM I TONN RUNDVEKT.

ÅRSTALL: 1988 DATAGRUNNLAG: HYSE N. 62 1988 KONV. REDS. JULI-DES.

ANTALL FARKOSTER MED FANGSTKVANTUM MELLOM:

	0 - 0.9 TONN	1 - 1.9 TONN	2 - 2.9 TONN	3 - 3.9 TONN	4 - 4.9 TONN	5 - 9.9 TONN	10 - 24.9 TONN	25 - 49.9 TONN	50 - 99.9 TONN	100 - 199.9 TONN	200 - 299.9 TONN	300 - 399.9 TONN	400 - 499.9 TONN	500 - TONN	SUM BÅTER, ANTALL	SUM KVANTUM, TONN
0.0- 6.9 M	481	18	4	1	-	2	1	-	-	-	-	-	-	-	507	111
7.0- 7.9 M	475	17	9	7	3	7	7	-	-	-	-	-	-	-	525	280
8.0- 8.9 M	491	15	10	9	7	23	13	-	1	-	-	-	-	-	569	580
9.0- 9.9 M	337	22	15	13	6	27	27	8	2	-	-	-	-	-	457	1205
10.0-10.9 M	286	17	17	18	10	31	30	26	9	7	-	-	-	-	451	3285
11.0-11.9 M	42	9	2	-	4	5	11	2	2	3	-	-	-	-	80	938
12.0-12.9 M	68	7	2	3	2	3	12	12	10	6	-	-	-	-	125	2339
13.0-13.9 M	40	5	3	-	4	4	6	3	3	7	-	-	-	-	75	1397
14.0-14.9 M	28	2	3	-	1	7	7	2	4	3	1	-	-	-	58	1101
15.0-15.9 M	37	5	4	1	4	10	7	10	13	16	3	-	-	-	110	4621
16.0-16.9 M	17	-	2	4	1	2	8	4	2	3	1	-	-	-	44	1189
17.0-17.9 M	13	3	1	-	-	-	6	1	3	2	-	-	-	-	29	711
18.0-18.9 M	10	1	2	2	1	3	7	2	3	1	-	-	-	-	32	648
19.0-19.9 M	11	1	1	-	3	2	6	3	2	3	-	1	-	-	33	1176
20.0-20.9 M	8	1	1	-	-	1	2	2	3	1	-	-	-	-	19	520
21.0-24.9 M	23	2	1	4	2	2	6	4	-	-	-	-	-	-	44	318
25.0-29.9 M	17	3	2	-	-	2	2	1	2	-	-	-	-	-	29	227
30.0-34.9 M	11	3	4	4	3	8	3	6	-	-	-	-	-	-	42	349
35.0-39.9 M	6	4	2	1	-	1	5	1	1	1	1	-	-	-	23	532
40.0-44.9 M	1	-	1	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-	-	5	68
45.0-49.9 M	1	-	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	3	37
50.0- M	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
SUM ANT. BÅTER	2403	135	86	67	51	140	170	88	60	53	6	1	-	-	3260	
KVANTUM, TONN	317	191	211	236	231	991	2722	3065	4341	7592	1400	334	-	-		21632
KVANTUM BÅTTYPE UOPPGITT:						954 TONN										
TOTALT KVANTUM:						22586 TONN										

TABELL 5

Norges Fiskarlag

Fiskeridepartementet
Fiskeridirektoratet

Olav Tryggvasons gt 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr. Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

02.06.1989.
Jnr. 928/89
EL/MS
ark.

telefax

f. öntal 905

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK-ARKTISK HYSE I 1989.

Norges Fiskarlag har i arbeidsutvalgssak 55/89 på møte 02.06.89. behandlet reguleringer av fisket etter norsk-arktisk hyse i 1989, og fattet følgende vedtak:

"Ut fra at det internasjonale Rådet for Havforskning drøfter bestandssituasjonen for norsk-arktisk hyse, vil det være uklart om det kan bli en økning av kvoten. Dersom det blir anbefaling fra forskerne om eventuelt å øke kvoten på norsk-arktisk hyse, må et videre fiske bli regulert gjennom maksimalkvoter.

Med den usikkerhet som er med hensyn til deltagelse og forutsatt god tilgjengelighet, må nødvendigvis den generelle maksimalkvoten bli lav.

Norges Fiskarlag vil på denne bakgrunn gå inn for at det hysefisket som åpnes 2. juli d.å., blir gjennomført med generelle maksimalkvoter på 70 tonn pr. fartøy.

Norges Fiskarlag forutsetter at fartøy som har andre driftsalternativer enn hyse, benytter seg av disse."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.
Finn Bergesen jr.

Elling Lorentsen
Elling Lorentsen

REGULERING AV FISKET ETTER SEI.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

På Reguleringsrådets møte i desember var det enighet om at seifisket nord for 62°N skulle holdes innenfor rammen av en totalkvote på 113 tusen tonn. Spørsmålet om en eventuell regulering av seifisket nord for 62°N skulle behandles på neste møte i Reguleringsrådet.

Når det gjaldt seifisket i Nordsjøen og Skagerrak, gikk et flertall av Reguleringsrådets medlemmer inn for en kvoteavsetning til seinotfisket på 13 tusen tonn.

1. UTVIKLINGEN I FISKET I 1989.

1.1. SEIFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK.

Ifølge foreløpige oppgaver fisket Norge vel 34 tusen tonn i 1988 i Nordsjøen og Skagerrak. Den norske kvoten var på 77 tusen tonn.

I tabell 1 nedenfor er det gitt en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på redskap ved utgangen av april 1988 og 1989.

Tabell 1.

<u>Sei, Nordsjøen og Skagerrak. Tusen tonn rund vekt</u>		
	<u>Pr. 30.04</u>	<u>Pr. 30.04</u>
<u>Redskap</u>	<u>1988</u>	<u>1989</u>
Not	4,0	0,2
Garn	2,5	2,1
Trål	4,1	1,6
Andre	1,0	0,1
<u>Total</u>	<u>11,6</u>	<u>4,0</u>

I tillegg til tallene ovenfor kommer fangster av ombordprodusert sei som ennå ikke er bokført. Ved utgangen av april har en på bakgrunn av innmeldte fangster fra trålere som driver ombordproduksjon anslått dette til ca. 5.tusen tonn i 1989.

Ved utgangen av april i år var altså bokført fangst 4 tusen tonn, en reduksjon på vel 7 tusen tonn fra året før. Selv med en sterk

økning i fangsttynnsatsen fra trålernes side vil det neppe være nødvendig å begrense fisket av hensyn til den norske kvoten på 81.900 tonn. Fiskeridirektøren finner derfor ikke grunnlag til å fremme forslag om ytterligere reguleringstiltak i seifisket sør for 62°N.

1.2. SEIFISKET NORD FOR 62°N.

I 1988 utgjorde det norske fisket nord for 62°N 107.500 tonn ifølge foreløpige oppgaver.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over oppfisket kvantum fordelt på redskap ved utgangen av april i 1988 og 1989.

Tabell 2.

<u>Sei nord for 62°N. Tusen tonn rund vekt.</u>		
	<u>Pr. 30.04</u>	<u>Pr. 30.04</u>
<u>Redskap</u>	<u>1988</u>	<u>1989</u>
Not	0,7	1,0
Garn	9,5	10,6
Trål	11,4	9,5
Andre	2,5	2,7
<u>Tot</u>	<u>24,1</u>	<u>23,8</u>

Tabellen viser en svak økning i kvantum tatt med not og garn i forhold til 1988. For trål har det vært en nedgang fra 1988. Andre redskaper omfatter i hovedsak fangster tatt med bukse.

Med samme utvikling i fisket for resten av året som ifjor, vil totalfangsten komme opp i et kvantum på samme nivå som ifjor, og altså under kvoten på 113 tusen tonn. Imidlertid må en på grunn av stoppen i fisket etter norsk-arktisk torsk med konvensjonelle redskaper samt de lave trålkvotene forvente en økning i fangsttynnsatsen fra alle redskapsgrupper i seifisket. Prisstøtte til førstehåndsomsetningen av sei vil også øke interessen for fisket. Reguleringstiltak bør derfor settes inn for å sikre en rimelig fordeling av totalkvoten på 113 tusen tonn.

2. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N.

2.1.1 FORDELING AV KVOTEN MELLOM REDSKAPSGRUPPER.

Tabell 3 nedenfor er beregnet på bakgrunn av tabell 1 i vedlegg A og viser den gjennomsnittlige fangstmengde av sei i ulike perioder siden 1977 fordelt på redskapsgrupper.

Tabell 3.

Redskap	1977-80		1981-84		1985-88		1977-82		1983-88		1977-88	
	mengde	%	mengde	%	mengde	%	mengde	%	mengde	%	mengde	%
Not	68,5	52	57,8	37	29,4	33	69,1	49	34,7	31	51,9	41
Garn	20,8	16	21,0	13	15,3	17	20,6	15	17,4	16	19,0	15
Trål	27,8	21	63,6	41	34,9	39	37,5	26	46,7	42	42,1	33
Andre	14,5	11	14,6	9	10,3	11	14,7	10	11,6	11	13,1	10
Sum	131,5	100	157,0	100	90,0	100	142,0	100	110,4	100	126,2	99

Det framgår av tabellen at den gjennomsnittlige fangstandel av sei for garn og andre konvensjonelle redskaper viser en stor grad av stabilitet. For 12-årsperioden fra 1977 til 1988 ligger den prosentvise fangstandel for disse redskapene på 26 prosent.

Redskapsgruppene not og trål viser ikke den samme stabilitet. For trål utgjorde fangstandelen av det samlede seifisket 41 prosent mellom 1981 og 1984. I perioden mellom 1977 og 1980 var andelen 21 prosent, mens den var 39 prosent i årene fra 1985 til 1988. Disse variasjonene må bl.a. sees i sammenheng med størrelsen på trålernes kvoter av norsk-arktisk torsk i de ulike år. For hele perioden sett under ett lå trålernes fangstandel på 33 prosent.

Notfisket sin andel av totalfangsten er blitt redusert fra 52 prosent i perioden fra 1977 til 1980 til 33 prosent i perioden fra 1985 til 1988. Den lave fangstandelen i den siste fireårsperioden skyldes bl.a. det svært lave fangstresultatet i 1986. Fra 1977 til 1988 utgjorde notfiskets gjennomsnittlige fangstandel 41 prosent.

På bakgrunn av den historiske fangstfordeling mellom redskapsgruppene foreslår Fiskeridirektøren at det avsettes et kvantum på 30.000 tonn sei til dekning for et fritt fiske med garn og andre konvensjonelle redskaper. Det resterende kvantum fordeles med henholdsvis 46.000 tonn til not og 37.000 tonn til trål.

Totalkvoten blir dermed fordelt mellom redskapsgruppene på følgende måte:

Not	:	46.000 tonn	(41%)
Trål	:	37.000 "	(33%)
Garn og andre konvensjonelle redskaper:		30.000 "	(26%)
<u>Total</u>		<u>113.000 tonn</u>	<u>(100%)</u>

2.2. REGULERING AV NOTFISKET ETTER SEI.

Fiskeridirektøren forutsetter at notfisket stoppes når gruppekvoten på 46.000 tonn er beregnet oppfisket.

Som grunnlag for å kunne vurdere eventuelle ytterligere reguleringstiltak i notfisket etter sei har en i tabell 3 og 4 i vedlegg A presentert en del statistikk.

Tabellene viser at både deltakelse, fangstkvantum og fangst pr. fartøy har økt fra 1986 til 1988. Det er særlig i de minste gruppene at deltakelsen har økt.

På grunn av at seifisket foregår i forskjellige perioder i de ulike områder kan en regulering kun ved totalkvote føre til en skjev distriktmessig fordeling. En maksimalkvoteordning vil kunne medføre en mere rimelig fordeling mellom geografiske områder og også mellom de fartøyene som deltar i fisket. Dette vil dessuten kunne medføre at fisket blir noe mer strukket ut i tid.

Av tabell 3 i vedlegg A ser en at en maksimalkvote på f.eks. 1.000 tonn ville berørt 1 fartøy i 1986, 4 i 1987 og 5 i 1988. Reguleringseffekten ville for de samme årene vært henholdsvis 85 tonn, 2.247 tonn og 2.328 tonn.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere hensiktsmessigheten av en maksimalkvoteordning i seinotfisket nord for 62°N.

2.3. REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER SEI.

De trålere som kan delta i et fiske etter sei nord for 62°N er fartøy med torsketråltillatelse og fartøy med industritråltillatelse.

Industritråltillatelsen tillater et fiske etter sei, torsk og hyse sør for 65°N. Denne gruppen av fartøy omfatter i praksis i all hovedsak de såkalte "skalleseitrålerne" fra More. Dette er fartøy som driver et helårsfiske etter sei og som har begrensede alternativer til seitråling. En vil derfor foreslå at det avsettes et eget kvantum til denne gruppen.

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende fordeling av trålernes kvote av sei nord for 62°N:

For fartøy med industritråltillatelse avsettes et kvantum på 5.000 tonn sei til dekning av et fritt fiske for denne gruppen.

For fartøy med torsketråltillatelse settes en kvote på 32.000 tonn sei nord for 62°N. Fisket stoppes når kvoten er beregnet oppfisket.

Dersom en vil fordele torsketrålernes gruppekvote, kan dette gjøres ved å innføre differensierte fartøykvoter som i torsk- og hysefisket. Dette kan imidlertid være problematisk på grunn av stor spredning i enkeltfangstene innenfor de ulike trålgruppene. Et annet alternativ kan være som i seinotfisket å vurdere en maksimalkvote pr. fartøy.

Som grunnlag for eventuelt å fastsette en slik maksimalkvote har en i tabell 5 - 8 i vedlegg A vist antall trålere fordelt etter trålgruppe og fangstens størrelse. En har her tatt et utvalg av de fartøy med størst fangst i de enkelte år. Tabellene er derfor ikke fullstendig med hensyn på antall trålere og fangst når det gjelder ferskfisktrålere, småtrålere og industritrålere.

Av tabellene går det fram at antall fartøy med f.eks en fangst over 1.000 tonn gikk ned fra 9 fartøy i 1985 til 4 fartøy i 1986 og ytterligere til 2 fartøy i 1987. I 1988 økte tallet på trålere med fangster over 1.000 tonn til 12 fartøy.

Reguleringseffekten av en maksimalkvote på 1.000 tonn pr. tråler ville for de samme årene ha utgjort ca. 4.000 tonn i 1985, ca. 2.500 tonn i 1986, 300 tonn i 1987 og ca. 1.600 tonn i 1988.

V. J. Olsen ga så ordet til havforskerne.

Jakobsen redegjorde for de tokt som var gjennomført etter siste møte i arbeidsgruppen i høst. Toktet i vinter viste en nedgang i forhold til året før. 1983 årgangen var forsvunnet fra kysten. Han sa at årsaken til dette var at fisken var i ferd med å bli kjønnsmoden. Han fortalte videre at det hersket usikkerhet med hensyn til rekerutteringen, men at forekomsten av 2 åringer på Møre tydet på bedret rekruttering. Videre redegjorde han for 0-gruppe undersøkelsene som startet i 1985. Disse undersøkelsene må følges gjennom en lengre periode, det vil si at det tar 3-4 år til før endelige konklusjoner kan trekkes. Han var videre av den oppfatning at den dårlige veksten på 83-årsklassen hadde normalisert seg.

V. J. Olsen ba om kommentarer og eventuelle spørsmål til forskerne.

Fladmark spurte om hvordan det var med tilveksten, da han hadde hørt at fangstene i år inneholdt sei av stor gjennomsnittstørrelse.

Jakobsen svarte at notfangstene ble dominert av uvanlig stor fisk. Denne fisken tilhørte 84-årsklassen.

Bakkevik sa at når det pr. 30. april kun var tatt 4.000 tonn sei syd for 62°, var noe fundamentalt galt. Han hevdet at det var umulig å finne fisken og han ville vite om forskerne hadde forklaring på dette.

Jakobsen svarte at av 3 anbefalinger hadde man valgt den mest optimistiske. Det var antatt at dette anslaget var for optimistisk. Det ville bli foretatt en ny vurdering av seien i Nordsjøen i oktober. Han konkluderte med at tilgjengelige data pr. i dag var for dårlig.

Skrede påsto at forskerne måtte vite svært lite om bestanden. Dette bygget han på at tilgjengelig informasjon ikke tilsa en kvote av den aktuelle størrelsen. Han mente det var fare på ferde for seibestanden.

Nakken var enig i at forskerne visste for lite om seibestsanden. Han sa at siden Norge bare hadde en beskjedent del av seien på eget område var det begrenset hva vi kunne gjøre. Når det gjaldt problemet med å vurdere størrelsen på bestanden pekte han på at gjeldende maskevidde og minstemål førte til stor fare for utkast av ungfisk.

Strand spurte om hvem som fisket på fisken som ble kastet ut.

Nakken svare at det ikke forelå tallmateriale, men at for hyse ble det operert med et troverdig tall i størrelsesorden 68.000 tonn, og at seien ble fisket med tilsvarende maskevidde. Han sa videre at utkastet ble foretatt av EF- fiskere og at det pr. i dag ikke var ulovlig. Han oppsummerte med å si at det var uhyre vanskelig å lage prediksjoner på fiske, som samsvarte med antall individer som vokste opp.

Skrede spurte om det ikke var mulig å stenge områder i Nordsjøen på grunnlag av forskernes opplysninger om småfallen sei.

Nakken svarte at hvis faktum konstateres, bør feltet kunne stenges uten forskernes medvirkning.

Skrede hevdet at det ikke ble skikkelig regulering hvis ikke forskerne ble involvert.

Wåge sa at kriteriet for stenging av felt må være i forhold til gjeldende minstemål. Seien beskattes ved direkte fiske på småseien og som bifangst i industritrålfiske. Seien holder imidlertid det aktuelle minstemål. Det vil derfor sjelden eller aldri være grunnlag for å stenge felt med dagens minstemål.

V. J. Olsen brøt av diskusjonen og sa at han ikke ønsket diskusjon om minstemål på sei. Han viste til forslaget som forelå.

Dette forslaget oppnådde så enstemmig tilslutning.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene for seifisket nord for 62° n.br. og refererte forslaget om fordeling av kvanta på redskapsgrupper.

Bergesen sa at denne diskusjonen var en gjenganger og hadde tidligere år resultert i at Fiskeridirektøren skulle overvåke fisket. Han sa videre at det ikke forelå en TAC, men en anbefaling på 113.000 tonn. I fjor ble det fisket totalt 107.000 tonn, og fangsten hittil i år har vært marginalt lavere enn på tilsvarende tid i fjor. Han reiste derfor spørsmålet om det var nødvendig å regulere seifisket resten av 1989. Han mente at bedre innrapporteringsregler, kombinert med Fiskeridirektørens overvåking ville være tilstrekkelig.

V. J. Olsen svarte at årsaken til at man ønsket regulering var en antagelse om at stopp i torskefisket ville føre til økt deltagelse i seifisket.

Johansen opplyste at det var godt fiske for de notbåtene som hadde startet. Dette ville, sammen med tilgang på større fisk og stopp i torskefiske, føre til økt interesse.

Fladmark var enig i at interessen for sei i år var større enn tidligere, men han mente at kvantumet som gjenstod var så stort at man burde se tiden an. Han kom inn på russeleveransene i fjor og sa at holdningen i år burde være at det ikke skjedde like leveranser. Han mente at hvis dette ble fulgt opp skulle det være mulig å klare seg bra, selv om sammenfallende sesong for hyse og sei kan føre til problemer på mottaksiden. Han sa videre at fiskeindustrien hadde anbefalt

at det ikke gies dispensasjon fra bløggeforbudet, i hvert fall ikke for sei over 58 cm.

Han påstod at industrien hadde tilgjengelig mindre enn halve totalkvantumet i forhold til i fjor og satt derfor fram følgende forslag: "På bakgrunn av den meget knappe råstofftilgangen til norsk industri i 2. halvår 1989 vil Reguleringsrådet anbefale at det i år ikke blir lagt opp til levering av sei til utenlandske fabrikkskip."

Andersen sa han ville gå inn for regulering nå, da det var bedre å være føre var. Han mente videre at fangstkapasiteten burde tilpasses motaket i land, ved hjelp av en regulering som førte til spredning av innsatsen.

Han mente videre at man burde vurdere et forslag om maksimalkvote pr. fartøy både totalt og pr. uke.

Bakkevik sa at Fiskarlaget ikke på nåværende tidspunkt så nødvendigheten av å regulere slik fisket hadde utviklet seg. Han foreslo derfor at det ikke ble foretatt regulering nå, men at vurderingen ble gjort innen utgangen av august, for å avgjøre om det på det tidspunktet var nødvendig å iverksette reguleringer.

V. J. Olsen sa at det ikke var lagt opp til en totalregulering, men at en hadde tendens til å komme på etterskudd med reguleringene. Han sa at reguleringer som gikk for langt kunne justeres i ettertid. Videre framhevet han at det var en reell sjanse for vesentlig større deltagelse enn tidligere og at han derfor var betenkt med hensyn til forslaget om ikke å regulere.

Skrede ga sin tilslutning til Bakkeviks forslag. Han mente at det ikke var behov for å vedta annet enn at det ikke skulle leveres til sovjetiske fabrikkskip i 1989.

Andersen sa han var svært opptatt av å oppnå maksimal

verdiskapning. Han mente at man burde vurdere midler for å strekke fangsten ut i tid og at tidligere års erfaring tilsier regulering.

Wold trodde ikke at de tallene som fremkom for fangsten hittil i år gav et korrekt bilde. Han sa at kapasitetsøkningen på not hadde vært 20% og at det derfor var kapasitet i massevis for ta opp seien. Når det gjaldt verdiskapningen hevdet han at fiskerne oppnådde vesentlig bedre pris ved leveranse til Russland.

Gullestad sa at økningen fra april i fjor til april i år var fra 5.000 til 9.000 tonn. Han mente at spørsmålet var om man skulle "stikke hodet i sanden" og skyve problemene foran seg, eller om man skulle ta deling på de enkelte redskapsgrupper allerede nå.

V. J. Olsen foreslo at man stemte over de innkomne forslag. Bakkeviks forslag om å utsette regulering oppnådde 6 stemmer (Leine, Bakkevik, Strand, Fladmark, Bolstad og Skrede). De øvrige 7 stemte imot. (V. J. Olsen, Plassa, Johansen, Wold, Andersen, Nakken og Hoel Draget.)

Reguleringsrådet gikk deretter over til å behandle forslaget fra Fiskeridirektøren.

Strand ønsket å endre forslaget slik at man innenfor det totale kvantum reduserte avsetningen til konvensjonelle redskaper fra 30 til 27 tusen tonn, samtidig som man økte trålkvoten fra 37-40 tusen tonn.

V. J. Olsen sa at hvis rådet kunne enes om en slik omfordeling kunne forslaget endres.

Fladmark støttet overføringen, men han syntes den var moderat. Han hevdet at statistikken som var basert på 11 år ga en for lav andel for trålerne, 33%. Han mente at fordeling på redskap burde baseres på gjennomsnitt de 5 siste år. Trålerne ville da

hatt en andel på 42%.

Wold spurte hvordan fangsten med konvensjonelle redskap lå an i år i forhold til i fjor.

Gullestad svarte at det var små variasjoner. Pr. uke 20 var det i fjor levert 18.500 tonn i Råfisklagetets distrikt, mot 17.000 tonn i år.

Leine støttet Strands forslag.

Skrede mente Strand var for moderat. Han hevdet at den foreslåtte regulering låste kvantumet på en kunstig måte.

Bakkevik sa at en fastlåsing ville medføre at det senere ville bli nødvendig med overføringer mellom gruppene.

V. J. Olsen sa at man kunne ta med en passus om dette.

Det ble derpå oppnådd enighet i Reguleringsrådet om å anbefale Fiskeridirektørens forslag med justeringer av kvantum og med et tillegg om overføringsadgang.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene og ba om synspunkter på hensiktsmessigheten av en maksimalkvoteordning.

Andersen sa at han var interessert i en ordning som ivaretok landanleggene.

Bakkevik sa at han ikke forsto at et system med maksimalkvote ivaretok både hensynet til spredning og jevn fordeling.

Fladmark sa at han var prinsipiell motstander av maskimalkvoter da dette ikke var ansett forenelig med en rasjonell utvikling i næringen.

V. J. Olsen sa at man måtte ta hensyn til fiskeflåten. Hensynet til effektiv og rasjonell drift stod i mot hensynet

til absolutt rettferdighet.

Wold hevdet av fordelingen til landanleggene var Råfisklagets anliggende.

V. J. Olsen konkluderte med at ingen insisterte på innføring av maskimalkvote nå, og at Fiskeridirektøren skulle overvåke utviklingen. Denne konklusjonen var rådet enig i.

Fladmark tok så opp igjen sitt forslag vedrørende leveranser til utenlandske fartøy.

Johansen sa at han av hensyn til fiskernes økonomi ikke kunne gi sin tilslutning.

Andersen oppfattet ikke forslaget som en absolutt sperre. Han mente at det måtte være mulighet for leveranser uten å legge opp til det.

V. J. Olsen sa at hvis Fladmark forslag kunne justeres kunne det være mulig å komme til enighet.

Fladmark ønsket ingen endring.

Nakken var enig med Fladmark om at man måtte være klar og entydig i formuleringen.

Bakkevik sa at forslaget til justering gjorde saken uaktuell for Fladmark fordi han egentlig ønsket en enerett for norsk industri.

Johansen sa at i fjor ga industrien blaffen og sendte fisken direkte på trailer til utlandet.

Andersen sa at i utgangspunktet var alle enig i at norsk fisk burde gå til norsk industri. Han mente derfor det ikke burde være anledning til å selge ubearbeidet fisk til utlandet.

V. J. Olsen sa at forslaget lå på grensen av Reguleringsrådets kompetanse, men hvis rådet ønsket å gi en anbefaling skulle ikke han sette seg i mot.

Bakkevik sa at hvis det ikke ble solgt fisk til Russland var det heller ikke behov for regulering. Han mente at det virket som om rådet forutsatte leveranser også i 1989. Han ville støtte forslaget.

Wåge sa at når det gjaldt hvorvidt spørsmålet lå innenfor Reguleringsrådets kompetanse kunne det reises sterk tvil. Han sa at kompetansen var nedfelt i salvannsfiskeloven med utgangspunkt i § 4 og innstruks fra Fiskeridepartementet. Paragraf 4 reflekterer saken fra sjøsiden og tar "hensyn til gjennomføring av fiske". Det kan med dette hensyn for øye settes forbud mot bestemt anvendelse av fangsten, for eks. til oppmaling. Han konkluderte med at spørsmålet vel lå utenfor rådets kompetanse og at en anbefaling vil ha svært liten verdi.

V. J. Olsen sa at han kunne gå med på å gi en enstemmig uttalelse, men at han ikke var enig i å foreta en avstemming.

Fladmark gjentok nok en gang sitt forslag.

Bergesen sa at diskusjonen hadde en ramme som gjorde at den hørte hjemme i et annet forum enn Reguleringsrådet.

V. J. Olsen spurte om det var mulig å enes om en henstilling.

Fladmark sa at hvis det var mulig å sende et signal på en oppfatning kunne han akseptere Fiskeridirektørens justering av forslaget.

Bergesen protesterte på engasjementet i denne saken sett i lys av innsatsen for å prøve å få en løsning på situasjonen i torskefiske. Han sa at hvis man ønsket et fiskeripolitisk standpunkt burde dette også vært tatt i torskesaken.

V. J. Olsen sa at det ikke var mulig å oppnå enstemmig uttalelse og at det ikke ville bli foretatt avstemning. Han sa videre at eventuelle uttalelser kunne protokolleres.

V. J. Olsen viste deretter til saksdokumentene, fordeling av kvoter mellom trålerne. Et enstemmig Reguleringsråd var enig i Fiskeridirektørens forslag.

VEDLEGG A

Tabell 1: ICES-området I og II. Norske seifangster i tusen tonn rund vekt.

Ar	Not	Garn	Trål	Annet	Sum
1977	75,2	19,3	26,4	12,7	133,6
1978	62,9	21,1	24,3	13,9	122,2
1979	74,7	21,6	29,2	15,8	141,3
1980	61,3	21,1	31,1	15,4	128,9
1981	64,3	24,0	63,0	14,8	166,1
1982	76,4	16,7	51,0	15,6	159,7
1983	54,1	19,6	60,8	15,1	149,6
1984	36,4	23,7	79,6	13,1	152,8
1985	31,1	14,6	46,0	11,5	103,5
1986	7,9	12,3	34,7	8,3	63,2
1987 ¹	34,9	19,0	21,3	10,8	86,0
1988 ²	43,6	15,3	37,7	10,8	107,4

¹ Foreløpige oppgaver.

² Prognose.

Tabell 2. Seifisket sør for 62⁰ N. ICES-området IIIA OG IV. Norske seifangster i tusen tonn rund vekt.

Ar	Not	Garn	Trål	Annet	Sum konsum	Bifangst ¹ til oppmaling	Total
77	6,4	3,1	4,7	0,7	14,9	-	14,9
78	3,3	9,5	4,2	0,6	17,6	2,5	20,1
79	5,8	4,7	6,3	0,8	17,6	1,1	18,7
80	7,7	15,3	24,1	0,9	48,0	0,4	48,4
81	9,1	22,0	23,3	1,5	55,9	1,3	57,2
82	9,3	15,0	47,5	0,8	72,6	5,0	77,6
83	14,0	9,3	56,8	1,2	81,3	1,4	82,7
84	17,2	7,7	62,3	1,5	88,7	5,6	94,3
85	14,6	5,0	80,6	1,5	101,8	7,5	109,3
86	4,1	2,9	59,1	1,2	67,3	1,5	68,8
87 ²	12,4	4,1	45,4	4,2	66,1	4,1	70,2
88 ²	8,2	3,3	22,0	0,9	34,4	..	34,4

¹ Kvantum til oppmaling beregnet ved Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt.

² Foreløpige tall.

Tabell 3: Seintotflåtens fangst av sei nord 62⁰ fordelt etter fangstens størrelse.

Fangst- kvantum (tonn) fra:	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1986	1987 ¹	1988 ¹	1986	1987 ¹	1988 ¹	1986	1987 ¹	1988 ¹
0-199	110	113	120	4.277	4.791	5.567	38,9	42,4	46,4
200-399	7	24	22	1.736	6.653	6.398	248,0	277,2	290,8
400-599	1	10	15	404	4.885	7.180	404,0	488,5	478,7
600-799	-	10	12	-	6.900	8.225	-	690,0	685,4
800-999	-	5	9	-	5.231	7.900	-	871,8	877,8
1000 og over	1	4	5	1.085	6.247	7.328	1.085,0	1.561,7	1.465,6
Sum	119	167	183	7.502	34.705	42.598	63,0	207,8	232,8
Uoppgitt	-	-	-	430	154	1.040	-	-	-
Total	119	167	183	7.932	34.860	43.638	63,0	207,8	232,8

¹ Foreløpige tall.

Tabell 4: Seintotflåtens fangst av sei nord 62⁰ fordelt etter størrelse.

Fartøy- gruppe (i meter)	Antall fartøyer			Totalfangst- mengde (tonn)			Fangst pr. fartøy		
	1986	1987 ¹	1988 ¹	1986	1987 ¹	1988 ¹	1986	1987 ¹	1988 ¹
0,0-12,9	20	51	61	186	1.260	2.707	9,3	24,7	44,4
13,0-16,9	19	23	31	673	2.733	4.034	35,4	118,8	130,1
17,0-20,9	22	42	41	1.050	8.211	11.005	47,7	195,5	268,4
21,0-24,9	37	35	35	2.953	12.953	14.804	79,8	368,1	423,0
25,0 og over	21	16	15	2.643	9.657	10.049	125,9	603,5	669,9
Sum	119	167	183	7.502	34.705	42.598	63,0	207,8	232,8

¹ Foreløpige tall.

VEDLEGG A.

Tabell 5

SEI NORD FOR 62⁰ N. TRÅLFANGSTER FORDELT ETTER FANGSTENS STØRRELSE OG FARTØYGRUPPE. 1985.

	ANTALL FARTØY	UNDER 400 TONN	400- 599 TONN	600- 799 TONN	800- 999 TONN	1.000 1.199 TONN	1.200 1.399 TONN	1.400 1.599 TONN	OVER 1.600 TONN	SUM FANGST	STØRSTE FANGST I GRUPPEN	GJ.SNITT PR. FARTØY
FABRIKKTRALERE	10	2	3	2	3	-	-	-	-	8.088	952,5	808,8
SALTFISKTRALERE	9	5	3	-	-	-	-	-	1	4.478	1.674,3	497,6
RUNDFRYSETRALERE	4	2	-	-	-	-	-	-	2	3.864	1.940,9	966,0
FERSKFISKTRALERE	27	4	7	6	4	3	1	1	1	20.169	1.791,8	747,0
SMÅHALERE	9	3	1	3	2	-	-	-	-	4.709	892,8	523,0
INDUSTRIALERE	9	5	2	1	1	-	-	-	-	4.019	983,2	446,6
SUM	68	21	16	12	10	3	1	1	4	45.327	1.940,9	666,6

VEDLEGG A
Tabell 6

SEI NORD FOR 62⁰ N. TRALFANGSTER FORDELT ETTER FANGSTENS STØRRELSE OG FARTØYGRUPPE. 1986.

	ANTALL FARTØY	UNDER 400 TONN	400- 599 TONN	600- 799 TONN	800- 999 TONN	1.000 1.199 TONN	1.200 1.399 TONN	1.400 1.599 TONN	OVER 1.600 TONN	SUM FANGST	STØRSTE FANGST I GRUPPEN	GJ. SNITT PR. FARTØY
FABRIKKTRALERE	10	4	2	4	-	-	-	-	-	4.815	659,7	481,5
SALTFISKTRALERE	9	7	2	-	-	-	-	-	-	2.408	572,4	267,6
RUNDFRYSETRALERE	4	2	-	-	1	-	-	-	1	3.454	2.566,0	863,5
FERSKFISKTRALERE	20	6	6	3	3	1	-	-	1	12.068	1.695,3	603,4
SMATRALERE	8	4	2	1	-	1	-	-	-	4.160	1.133,0	520,0
INDUSTRIKTRALERE	9	5	3	1	-	-	-	-	-	3.311	628,3	367,8
SUM	60	28	15	9	4	2	-	-	2	30.216	2.566,0	503,6

VEDLEGG A
Tabell 7

SEI NORD FOR 62⁰ N. TRÅLFANGSTER FORDELT ETTER FANGSTENS STØRRELSE OG FARTØYGRUPPE. 1987.

	ANTALL FARTØY	UNDER 400 TONN	400- 599 TONN	600- 799 TONN	800- 999 TONN	1.000 1.199 TONN	1.200 1.399 TONN	1.400 1.599 TONN	OVER 1.600 TONN	SUM FANGST	STØRSTE FANGST I GRUPPEN	GJ.SNITT PR. FARTØY
FABRIKKTRALERE	10	6	2	-	-	1	1	-	-	4.078	1.290,4	407,8
SALTFISKTRALERE	8	7	1	-	-	-	-	-	-	1.497	572,1	149,7
RUNDFRYSETRALERE	4	2	1	1	-	-	-	-	-	1.088	942,5	108,8
FERSKFISKTRALERE	15	10	2	-	3	-	-	-	-	5.919	987,4	394,6
SMÅTRALERE	9	9	-	-	-	-	-	-	-	1.482	289,5	164,6
INDUSTRITRALERE	12	9	1	2	-	-	-	-	-	3.516	665,9	293,0
SUM	58	43	7	3	3	1	1	-	-	17.580	1.290,4	303,0

VEDLEGG A
Tabell 8

SEI NORD FOR 62⁰ N. TRÅLFANGSTER FORDELT ETTER FANGSTENS STØRRELSE OG FARTØYGRUPPE. 1988.

	ANTALL FARTØY	UNDER 400 TONN	400- 599 TONN	600- 799 TONN	800- 999 TONN	1.000 1.199 TONN	1.200 1.399 TONN	1.400 1.599 TONN	OVER 1.600 TONN	SUM FANGST	STØRSTE FANGST I GRUPPEN	GJ.SNITT PR. FARTØY
FABRIKKTRALERE	10	2	1	2	1	3	1	-	-	7.945	1.267	794,5
SALTFISKTRALERE	9	3	1	3	2	-	-	-	-	5.086	849	565,1
RUNDFRYSETRALERE	4	3	-	-	1	-	-	-	-	1.457	942	364,2
FERSKFISKTRALERE	20	10	4	3	-	1	2	-	-	10.157	1.395	507,8
SMATRALERE	10	4	2	-	2	2	-	-	-	5.774	1.060	577,3
INDUSTRIKTRALERE	12	8	1	-	-	2	1	-	-	5.190	1.202	432,5
SUM	65	30	9	8	6	8	4	-	-	36.609	1.395	547,8

FANGST AV SEI NORD FOR 62⁰ FORDELT ETTER
FANGSTREDSKAP OG MÅNED. 1985.

TABELL 9

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Not	1.416	1.470	1.692	88	1.785	4.345	6.234	5.348	7.677	766	201	45	31.068
Garn	1.289	2.752	2.597	958	819	221	180	730	712	1.417	1.672	1.240	14.588
Line	59	55	43	38	87	47	58	78	134	54	67	68	788
Juksa	333	232	289	506	1.219	689	1.387	1.627	1.056	477	488	237	8.540
Sn.vad	54	205	79	79	30	54	143	7	12	10	17	2	692
Trål	2.774	4.430	5.319	6.865	4.232	2.812	4.435	2.342	3.631	2.714	4.145	3.055	46.753
Annet	36	154	307	18	31	38	364	116	263	77	19	47	1.470
Total	5.961	9.298	10.326	8.552	8.203	8.206	12.801	10.248	13.485	5.515	6.609	4.694	103.899

FANGST AV SEI NORD FOR 62⁰ FORDELT ETTER
FANGSTREDSKAP OG MÅNED. 1986.

TABELL 10

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Not	423	339	8	90	962	434	841	720	2.402	1.527	175	11	7.932
Garn	1.145	2.973	2.099	1.324	500	267	160	603	590	525	1.142	934	12.263
Line	68	60	47	86	56	42	75	112	115	103	82	34	880
Juksa	234	169	97	401	425	647	1.349	1.106	812	607	427	180	6.453
Sn.vad	63	64	63	78	44	8	121	26	23	39	23	27	580
Trål	2.190	3.855	4.379	4.565	2.283	2.545	1.901	1.880	2.061	1.623	1.771	2.854	31.907
Annet	5	10	23	11	41	20	31	44	55	40	24	14	318
Total	4.128	7.470	6.716	6.555	4.311	3.963	4.478	4.491	6.058	4.464	3.644	4.054	60.332

SEI N. 62 1988¹⁾

TABELL 12

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Not	211	380	15	36	321	389	2.664	15.320	16.804	5.910	1.551	39	43.640
Garn	1.251	2.176	4.925	1.442	619	451	204	664	833	646	1.209	895	15.315
Line	52	29	60	29	55	100	66	176	173	111	90	68	1.008
Juksa	172	229	215	139	250	845	517	1.378	1.128	456	283	132	5.744
Sn.vad	108	508	778	81	93	28	97	200	343	234	257	57	2.784
Trål	1.742	3.289	4.900	3.402	3.824	2.110	1.513	3.087	5.974	2.353	2.633	6.018	40.845
Annet	220	76	348	204	20	161	12	83	119	41	29	38	1.351
Total	3.756	6.687	11.241	5.333	5.182	4.084	5.073	20.908	25.374	9.751	6.052	7.247	110.687

1) FORELDPIGE TALL.

TALLENE INNEHOLDER CA. 3.000 TONN SOM ER TATT I NORDSJØEN.

SEI N. 62 1987

TABELL 11

	Januar	Februar	Mars	April	Mai	Juni	Juli	August	Septemb.	Oktober	November	Desember	Total
Not	56	215	446	53	397	1.406	5.452	9.454	13.407	3.032	886	55	34.860
Garn	2.176	4.811	4.732	1.721	508	493	251	409	917	833	1.364	823	19.037
Line	47	32	97	74	44	52	92	182	248	119	86	41	1.113
Juksa	120	159	207	177	286	455	1.115	2.031	2.175	552	333	218	7.829
Sn.vad	42	85	190	87	15	12	27	44	228	228	126	21	1.105
Trål	816	1.096	2.803	2.763	1.731	1.582	1.538	676	2.659	1.722	1.262	2.650	21.299
Annet	5	9	21	17	6	12	84	123	219	78	79	99	753
Total	3.262	6.407	8.496	4.892	2.987	4.012	8.560	12.919	19.853	6.564	4.136	3.907	85.996

MAKRELLFISKERIENE.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

1. FISKET I 1988.

I 1988 hadde Noreg ein totalkvote på 157.000 tonn. Denne totalkvoten var fordelt med 90.000 tonn i norsk sone nord for 62°N, 12.000 tonn i Færøysona, 36.000 tonn mellom 59° og 62° nordleg breidde i Nordsjøen (3.500 tonn var avsett til kystflåten sør for 59°), 19.000 tonn i området vest av 4° vestleg lengde. 45.000 tonn av dei 90.000 tonna kunne takast i området mellom 59° og 62° nordleg breidde.

Kvotane i Nordsjøen og vest av 4°V var fastlagde i fiskeriavtalen mellom EF og Noreg. Etter den opprinnelege fiskeriavtalen mellom EF og Noreg hadde Noreg ein kvote på 22.000 tonn i området vest av 4° vestleg lengde. Etter endring av EF-avtalen vart dette kvantumet redusert til 19.000 tonn. I området nord for 62° nord var den norske kvoten ikkje eit forhandlingsspørsmål med andre statar. Men det står i EF-avtalen at Noreg ville etablera ein TAC på 105.000 tonn makrell nord for 62°N, og av dette ville det verta avsett 15.000 tonn til EF. Samanhengen mellom vestleg makrell og norsk fiske i området nord for 62° vart i 1988-avtalen klarare uttrykt enn i EF-avtalane frå tidlegare år.

Det vart avsett ein kvote på 1.000 tonn til trål. Trålkvoten vart oppfiska i løpet av kort tid.

Kystflåten kunne fiska fritt. Med bakgrunn i fangsten i 1987 vart det stipulert at kystflåten ville fiska 15.000 tonn. Totalfangsten vart vel 10.000 tonn.

Ringnotflåten fekk avsett ein kvote på 57.000 tonn til eit fritt fiske i området nord for 62°N (Færøy-kvoten og kvoten nord for

62°, eksklusiv dei 45.000 tonna som kunne fiskast i området mellom 59°N og 62°N). Det frie fisket vart opna 4.juli og stengd 18.august. P.g.a. den store fangstkapasiteten i flåten makta ein ikkje å stogga fisket før kvoten på 57.000 tonn var overskriden med om lag 5.000 tonn.

Ringnotfisket i området mellom 59°N og 62°N og området vest av 4°V vart avvikla som eit fartøykvoteregulert fiske innafor ein totalkvote på 84.000 tonn. Fisket nord for 62° varte lenger enn forventa, og ein opna også for fartøykvoteregulert fiske nord for 62°N. Formelt opna det fartøykvoteregulerte fisket 4.august; i praksis tok det til etter stoggen i det frie fisket 18.august. Fisket vart stogga 4. november.

Fisket vest av 4°V hadde i prinsippet vore ope sidan 1.januar. Etter Reguleringsråd-møtet i mai vart eit eventuelt fiske i dette området mellombels stengd til 4.juli. Det vart ikkje innmeldt fangstar frå området før ut på hausten.

I 1988 var det nordlege fisket av større omfang enn dei siste åra. Det er såleis sannsynleg at feilrapportering over 62-graden, fangstar frå området mellom 59°N og 62°N rapporterte inn nord for 62°N, førekom i mindre grad i 1988 enn tidlegare. Derimot er det grunn til å tru at innrapporterte fangstar frå området vest av 4°V for ein stor del er tekne aust for 4°V. Det norske fisket i Nordsjøen føregjekk i 1988 langt vest; norsk fiske i EF-sona vart stogga fordi den norske kvoten på 36.000 tonn i Nordsjøen var teken i EF-sona. (P.g.a. overføring frå nordleg kvote hadde Noreg meir enn 36.000 tonn til disposisjon samla i Nordsjøen).

Totalfangsten av makrell i 1988 var om lag 162.000 tonn.

2. GENERELT OM REGULERINGA FOR 1989.

Desimeringa av gytestamma i Nordsjøen har halde fram. Ho vart sommaren 1988 målt til 37.500 tonn, som er det lågaste observerte kvantum nokon gong. I følgje havforskarane vil moglegvis 1987-årsklassen rekruttera til Nordsjø-stamma i 1989. Makrellstamma i Nordsjøen treng ifølgje ICES maksimalt vern mot fiskedødlegheit. Også i 1989 er fisket sør for 59° avgrensa til eit kystfiske på 9.500 tonn fordelt med 3.500 på Noreg og 6.000 tonn til EF.

For første gong har EF i 1989-avtalen akseptert at EF-kvoten i det vestlege fisket vart bunden opp i forhandlingane med Noreg. Ei slik løysing tyder på at ein er komne eit steg nærare ei felles forvaltning av denne makrellstamma.

For 1989 har EF avgrensa sin eigen kvote av makrell i vestlege område (ICES V,VI,VII,VIII,XII,XIV,) til 324.750 tonn av ein total TAC på 349.200 tonn. Den norske kvoten i desse områda er på 19.200 tonn.

For fisket nord for 62°N har Noreg i samband med EF-forhandlingane fastsett TAC til 91.670 tonn. Av dette fekk EF ein kvote på 13.100 tonn og Færøyane har fått ein kvote på 3.000 tonn. Dette gjev Noreg 75.570 tonn til disposisjon i dette området.

Også i 1989 er det i EF-avtalen innebygd ein fleksibilitet mellom nord/vest/sør ved at Noreg har høve til å fiska 45.000 tonn av den nordlege kvoten i Nordsjøen (ICES IVa) mellom 59°N og 62°N. EF kan i følgje avtalen velja å fiska 62.000 tonn av den vestlege kvoten i Nordsjøen (ICES IVa) nord for 59°N. Dersom EF vel å nytta denne moglegheita, kan Noreg i følgje avtalen overføra 15.000 tonn av vestleg kvote til Nordsjøen nord for 59°N.

EF har vedteke ein fleksibilitet noko ulik EF-avtalen på dette punkt: I tida 1.oktober til 1.desember kan EF fiska 62.000 tonn av vestleg kvote i EF-sona i ICES IVa) nord for 59°N og vest for 1°V vestleg lengde. Noreg får fiska 15.000 av den vestlege kvoten på 19.200 tonn i EF-sona i ICES IVa) nord for 59°N og vest av 1°V.

TAC for Nordsjøen er i EF forhandlingane fastsett til 49.200 tonn. Noreg har 31.800 tonn etter overføringar til tredjeland. Av dette må 28.300 tonn fiskast i området mellom 59°N og 62°N.

I følgje fiskeriavtalen med Færøyane har Noreg ein kvote på 10.630 tonn makrell i Færøy-sona.

Totalt for alle områda har Noreg 137.200 tonn makrell til disposisjon i 1989.

3. FORDELING PÅ DEI EINSKILDE FARTØY-GRUPPENE.

3.1. Kystflåten

Fiskeridirektøren vil foreslå at kystflåten i 1989 liksom i tidlegare år skal kunna fiska fritt og at det vert avsett eit kvantum til dette. I 1988 vart det stipulert eit fangstkvantum på 15.000 tonn for denne gruppa. Dette viste seg å vera tilstrekkeleg då kystflåten samla tok ut vel 10.000 tonn. Situasjonen i 1988 var altså motsett av situasjonen i 1987 då ein sette av eit for lite kvantum til kystfisket. Eit overfiske i høve til stipulert kvantum kan ikkje takast inn att då kystfisket er fritt.

Norges Fiskarlag går inn for at det vert avsett 12.000 tonn til eit fritt kystfiske. Av dette kan i følgje EF-avtalen 3.500 tonn fiskast sør for 59°N. Fiskeridirektøren vil foreslå at ein for 1989 set av 12.000 tonn av kvoten sør for 62°N til kystfisket. Fiskeridirektøren foreslår at ringnotfartøy under 70 fot vert regulerte med ein turkvote på 40 tonn og ein maksimalkvote som ikkje overskrider fartøyskvoten til det minste fartøyet i 70-90 gruppa.

3.2. Trålarane

Kvar sesong sidan 1986 har trålarane hatt ein gruppekvote på 1.000 tonn i Nordsjøen, men først i 1988 nytta denne fartøygruppa kvoten fullt ut. Trålarane hadde sannsynlegvis kunna teke eit monaleg større kvantum enn dei 1.000 tonna i 1988. Trålarane vil moglegvis også i 1989 ha eit fangstpotensiale på linje med 1988-sesongen. Norges Fiskarlag går inn for at det vert avsett 2.000 tonn til trålarane i 1989 med ein maksimalkvote på 2.000 hl pr.fartøy. Fiskeridirektøren vil foreslå at det i 1989 i Nordsjøen mellom 59°N og 62°N vert avsett 2.000 tonn til trålarane med ein maksimalkvote på 2.000 hl pr. fartøy.

3.3. Ringnotfartøya

Denne fartøygruppa er samansett av dei konesjonspliktige ringnotfartøya over 90 fot og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som fyller deltakingskriteria. Med utgangspunkt i kvoteforslaga ovafor vil det i 1989 stå att 123.200 tonn til ringnotflåten.

4. REGULERINGA AV RINGNOTFARTØY OVER 70 FOT I 1989.

4.1. Deltakings-kriterium

Fiskeridirektøren vil foreslå at same kriteria som tidlegare skal gjelda for deltaking:

1. Konesjonspliktige ringnotfartøy over 90 fot.
2. Fartøy mellom 70 og 90 fot som har delteke i havmakrellfiske i ein av dei tre siste sesongane, for 1989 vil det seia åra 1986-1988. Det er 7 fartøy som tilfredsstillar dette kravet for 1989-sesongen.

4.2. Reguleringsmodell

Forslag om å nytta "Nordsjøsild-modellen", dvs. ein fartøykvote gjeldande i alle aktuelle områda, også i makrell-reguleringa har tidlegare vorte avvist fordi avgrensa tilgjenge i tid nord for 62° ville kunna medføra at kvoten i dette området ikkje ville verta teken. For å unngå at kvoten ikkje vert teken nord for 62°N har fisket nord for 62°N vorte avvikla som eit fritt fiske innafor ein del-totalkvote for området.

I 1988 varte det nordlege fisket lenger enn forventa, og det vart fiska over 80.000 tonn i dette området.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket nord for 62°N vert avvikla som eit fritt fiske innafor ei ramme på 41.200 tonn, med ein turkvote på 350 tonn.

Eit eventuelt fiske utover 41.200 vil gå til fråtrekk på kvoten ved fastsetjing av fartøykvotane i det fartyregulerte fisket.

Fiskeridirektøren foreslår vidare ei sams fartøykvoteregulering av fisket i områda mellom 62° N og 59° N og vest av 4°, innafor ein totalkvote på (62.800 + 19.200) 82.000 tonn.

I tida 1.oktober til 1.desember kan 15.000 tonn av kvoten på 19.200 tonn fiskast i EF-sona i ICES IVa) nord for 59°N og vest for 1°V lengde.

Fartøykvotane vert fordelte etter "Universalnøkkelen".

Fisket vert stoppa i dei einskilde områda når kvoten for kvart område er berekna oppfiska eller når totalkvoten er teken.

4.3. Regulering av fisket etter stor makrell

Problemet med utkast av liten makrell vart teke opp av to gonger sommaren 1988 av Norges Fiskarlag sine representantar i Reguleringsrådet. Prisskilnader mellom liten og stor makrell gjorde det i 1988 lønsamt å dumpe liten makrell, jfr. innstillinga frå det såkalla "Fisk og Fusk"-utvalet.

På denne bakgrunn vart det i 1988 i det fartøykvoteregulerte fisket innført ei reguleringsordning med maksimalprosent og omrekningsfaktor for stor makrell over 600 gram (G-6). Maksimalprosenten vart på grunnlag av statistisk materiale og havforskarane sine vurderingar sett lik 50, slik at maksimalt halve fartøykvoten kunne leverast som G-6 makrell. Ved fastsetjinga av prosenten til 50 tok ein omsyn til at det alltid vil vera spreiding rundt gjennomsnittet. Prosenten måtte difor setjast noko høgare enn det statistiske gjennomsnittet, men han kunne likevel ikkje setjast så høgt at ein eliminerte sannsynlegheita for at G-6 ordninga kunne koma til verknad

overfor lovlydige. Maksimalprosenten ville då måtte setjast så høgt at føremålet med ordninga ville falla bort.

Etter initiativ frå Norges Fiskarlag oppnemnde Fiskeridirektøren i januar 1989 ei arbeidsgruppe med mandat å evaluera ordninga som galdt i 1988 og eventuelt koma med forslag til regulering av stor makrell (G-6) i 1989. Arbeidsgruppa er samansett av medlemmer frå Norges Fiskarlag, Norges Sildesalgslag, Kontrollverket, Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet. Arbeidsgruppa har hatt tre møte og vil avgje si innstilling til Fiskeridirektøren innan kort tid.

Det er semje i arbeidsgruppa om at ordninga med særskild regulering av stor makrell bør halda fram i 1989, og at ho i prinsippet vil vera lik 1988-ordninga med omrekningsfaktor og maksimalprosent. Gruppa føreslår vidare at sortiment må kontrollerast i mykje større grad enn før sidan slik sortiment er grunnlaget for all kontroll av G-6 ordninga. I samband med sortimentskontroll papeikar gruppa betydninga av skikkeleg oppløring av salslaga sine kontrollørar. Det vert også samrøystes føreslått at salslaga si ordning med vekentleg innrapportering frå sjølvprodusentane innan ringnotsektoren må etterlevast.

Maksimalprosenten for 1989 vil verta fastlagd på grunnlag av statistisk materiale frå makrellfisket i 1988 og havforskarane si vurdering av makrellstamma i 1989. Arbeidsgruppa har enno ikkje kunna tilrådd ein bestemt maksimalprosent for 1989 fordi havforskarane sitt møte om makrell i ACFM ikkje vil finna stad før i slutten av mai. Ein har såleis mangla biologisk grunnlagsmateriale. Kort tid etter det biologiske grunnlagsmaterialet føreligg, vil arbeidsgruppa sin rapport med forslag til maksimalprosent for 1989 verta lagd fram for Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren vil foresla at ordninga med særskild regulering av stor makrell held fram i 1989.

5. OPNING - REFORDELING

Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det ikkje føremålstenleg med sams opningsdato for alle områda. Tilgjenget varierer i tid i dei ulike områda. Det er såleis ønskjeleg at fiskeinnsatsen vert konsentrert til dei områda der tilgjenget er optimalt.

Norges Fiskarlag har tilrådd at fisket nord for 62°N vert opna så tidleg som mogleg. I fjor vart dette fisket opna 4.juli.

Fiskeridirektøren vil bed Reguleringsrådet vurderer ein høveleg opningsdato for fisket nord for 62°N.

I 1988 og tidlegare har fisket vest av 4°V i prinsippet vore oppe frå 1. januar, men denne fiskemoglegheita vart ikkje utnytta. I 1989 har fisket vest av 4° vore stengd.

Fiskeridirektøren tilrår at dette fisket vert opna samstundes som fisket i Nordsjøen vert opna for konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot.

Av omsyn til kontroll og ønskje om fiskeinnsats nord for 62° bør fisket mellom 59° og 62° og vest av 4° ikkje opnast før kvoten nord for 62°N er teken. Ei fornuftig avvikling av fisket krev likevel ein siste opningsdato. I 1988 var 4.august sett som ein siste opningsdato; i praksis starta fisket sør for 62°N ei god stund seinare enn 4. august p.g.a. godt fisketilgjenge nord for 62°N. Norges Fiskarlag har foreslått 2.august som siste opningsdato for det fartøytvoteregulerte fisket mellom 59°N og 62°N. Etter Fiskeridirektøren si oppfatning er det ønskjeleg at siste opningsdato vert utsett noko i høve til siste opningsdato, 4.august, i 1988. Fiskeridirektøren vil be Reguleringsrådet drøfta spørsmålet om noko seinare siste opningsdato i 1989 i høve til tidlegare ar.

Trålfisket er av avgrensa omfang både i kvantum og geografisk utbreiing.

Norges Fiskarlag tilrår at trålfisket vert opna så tidleg som mogleg. Fiskeridirektøren vil foreslå at dette fisket vert opna samsundes som ringnotfisket nord for 62°N.

Norges Fiskarlag tilrår at 15.september vert sett som skjeringsdato for det fartøytvoteregulerte fisket i Nordsjøen og vest av 4°V, dvs. alle fartøy som ønskjer å delta i dette fisket må ha delteke innan 15.september. Fiskeridirektøren foreslår 15. september som skjeringsdato for det fartøytvoteregulerte fisket mellom 59°N og 62°N i Nordsjøen og vest av 4°V.

Norges Fiskarlag tilrår at eit eventuelt fiske på restkvoten kan iverksetjast etter 1. desember. Etter Fiskeridirektøren sitt syn er det meir føremålstenleg å ha moglegheit til å starta eit eventuelt restfiske noko tidlegare. Fiskeridirektøren vil foreslå at dersom det viser seg naudsvnt for å sikra at totalkvoten vert teken, kan alle fartøykvotar og gruppekvoten for trålarar verta oppheva etter kl. 24.00 15. november, slik at det avviklast eit fiske på restkvoten som Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å regulera på best føremålstenlege måte.

6. KONSUMKRAV

I 1987 galdt det konsumkrav for fisket i Nordsjøen og vest av 4°V, medan fisket i Færøysona og nord for 62°N ikkje var omfatta

av konsumkrav. Gode marknadforhold for konsummakrell gjorde at ein i 1988 valde å ikkje setja konsumkrav i det heile teke. Det viste seg også at over 100.000 tonn av totalfangsten i 1988 gjekk til konsum.

Under føresetnad av at eit eventuelt konsumkrav vil omfatta ringnotfiskeria i Nordsjøen og det vestlege fisket vil den føreslåtte reguleringsmodellen binda 82.000 tonn til eit eventuelt konsumkrav. Ei så sterk binding til konsumkrav vil kunna skapa vanskar for den praktiske gjennomføring av fisket. Gode marknadsforhold for konsummakrell bør i seg sjølv kunna medføra at berre eit mindre kvantum går til oppmaling. På bakgrunn av ovafor nemnde vil Fiskeridirektøren foreslå at det ikkje vert sett konsumkrav

7. OPPSUMMERING AV FORSLAG TIL REGULERINGSOPPLEGG

-Kystflåten kan fiska fritt. Det vert avsett ein kvote på 12.000 tonn til kystgruppa

-Ringnotfartøy under 70 fot vert regulerte med ein turkvote på 40 tonn og ein maksimalkvote som ikkje overskrider kvoten til det minste fartøyet i 70-90 fot gruppa.

-Det vert avsett 2.000 tonn til trålarane i Nordsjøen mellom 59°N og 62°N. Trålarane har ein maksimalkvote på 2.000 hl. pr. fartøy

-Konsesjonspliktige ringnotfartøy over 90 fot og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som har delteke i havmakrellfisket ein av sesongane 1986-88 kan delta i ringnotfisket i 1989.

-Fisket i Færøysona og området nord for 62°N vert avvikla som eit fritt fiske innafor ein deltotalkvote på 41.200 tonn med ein turkvote på 350 tonn. Eit eventuelt fiske utover 41.200 tonn i desse to områda vil gå til fråtrekk ved fastsetjing av fartøykvotane i det fartøyregulerte fisket.

Ringnotfisket i Nordsjøen mellom 59°N og 62°N og vest av 4°V vert regulert med ein sams fartøyskvote innafor ein deltotalkvote på 82.000 tonn. I tida 1.oktober til 1.desember kan 15.000 tonn av kvoten vest av 4°V fiskast i EF-sona (ICES IVa) nord for 59°N mellom 1°V og 4°V.

-Fartøyskvotane vert fordelte etter "Universalnøkkelen".

-Fisket vert stogga i dei einskilde områda når kvoten for kvart område er berekna oppfiska eller når totalkvoten er teken.

-Fiskeridirektøren vil føreslå at ordninga med særskild regulering for stor makrell skal halda fram i 1989.

-Fiskeridirektøren bed Reguleringsrådet vurderer ein høveleg opningsdato for fisket nord for 62°N.

-Siste opningsdato for fisket i Nordsjøen mellom 59°N og 62°N og området vest av 4°V vert trekt ut til rundt midten av august. Reguleringsrådet vert bede om å diskutera dette spørsmålet.

-Trålfisket i Nordsjøen mellom 59°N og 62°N vert opna samstundes med opning av ringnotfisket nord for 62°N.

-I det fartøyskvoteregulerte ringnotfisket mellom 59°N og 62°N i Nordsjøen og vest av 4°V vert 15.september sett som siste dato for deltaking.

-Fartøyskvotane og gruppekvote for trålarar kan verta oppheva frå 15.november klokka 24.00

-Fiskeridirektøren vert gjeven fullmakt til å avvikla fisket på ein eventuell restkvote.

-Det vert ikkje sett konsumkrav.

Bakken viste til at ACFM nylig hadde lagt frem sin vurdering om makrell. Total fangst i alle områder i 1988 med unntak av VIIIe og IX er beregnet til 626.000 tonn. Dette er det samme som i 1987.

Det er fremdeles problemer med fangstdataene som følge av:

- makrell blir rapportert som hestmakrell
- feilføring av fangstområde
- underrapportering
- utkast
- slipping av fangster

Disse faktorene er med på å svekke påliteligheten i bestandsberegningene.

Nordsjøbestanden er minimal, med en begrenset gytebestand på 37.000 tonn. Det er ingen tegn til bedret rekruttering for gyting i Nordsjøen. Det er ikke mulig å gjennomføre vanlig analytisk bestandsberegning og prognose.

Av den vestlige bestanden er beregnet fangst i 1988 623.000 tonn, som er høyeste fangst siden 1982. Av dette er 180.000 tonn anslått feilrapportert på område. Vi har gode data og bestandsmål. Gytebestand fra eggssurvey. Fiskedødeligheten har økt, særlig fra 1987 til 1988. Rekrutteringen varierer. 1987-årsklassen synes å være sterk. For 1988-årsklassen er en noe mer i tvil, men forsøk tyder på også en sterk 1988-årsklasse.

Gytebestanden har holdt seg stabil, men på et lavt nivå. Den er anslått til ca. 1.7 millioner tonn for 1986-1989. I 1989 består 55% av bestanden (biomasse, 2 år og eldre) av 2 årsklasser 1987-årsklassen og 1984-årsklassen. 1984-årsklassen var sterk og kunne gitt mulighet for å øke gytebestanden, men muligheten ble ikke utnyttet. Istedet ble årsklassen fisket opp fra 1985 av.

Bestandssituasjonen tilsier redusert fiskedødelighet. ACFM

anbefaler Fo-1-nivået som over tid vil gi en rimelig høy gytebestand og noe nær maksimalt utbytte. Dette tilsvarer en fiskedødelighet på 0,19.

På dette grunnlag har ACFM anbefalt en total fangst i 1990 på 480.000 tonn. I dette er det og innebygget en forutsetning av at fangsten i 1989 ikke overstiger 600.000 tonn og at både 1987- og 1988-årsklassen er sterke.

Gytebestanden vi i så tilfelle beregnes å øke til ca. 2.0 millioner tonn i 1990 og 2.3 millioner tonn i 1991.

Det er meget viktig å sette ned fiskedødeligheten for å utnytte de antatte, gode 1987- og 1988-årsklassene til å bygge opp gytebestanden. Anbefalingene vil bli revurdert i november i år, når de foreløpige resultatene fra gyteundersøkelsene i det vestlige området i år foreligger.

Leine mente at reguleringsopplegget for 1988 ikke ga samme initiativ til å feilrapportere fangster. Han tilbakeviste at makrell var innmeldt som hestmakrell.

Kystfisket

Det var enighet i Reguleringsrådet om å avsette 12.000 tonn av kvoten sør for 62° N til et fritt kystfiske. Videre var det enighet om at ringnotfartøy under 70 fot reguleres med en turkvote på 40 tonn og en maksimalkvote som ikke overstiger fartøyskvoten til det minste fartøyet i 70-90 gruppen.

Trålerne

Leine mente det ikke var rom for å øke gruppekvoten for trålerne med 1000 tonn samtidig som gruppekvoten for ringnot går ned med ca. 18%. Han foreslo at det ble avsatt 1000 tonn til trålerne i 1989.

Bakkevik viste til at Fiskeridirektørens forslag om en

avsetning på 2000 tonn til industritrålerne var i samsvar med forslaget fra Norges Fiskarlag. Han sa videre at det var kommet ønske fra trålfiskerne om at det ble satt konsumkrav og en turkvote på 50 tonn i trålfisket.

Leines forslag om å avsette 1000 tonn til trålerne fikk 3 stemmer (Leine, Strand og Skrede) De øvrige 9 tilstedeværende representantene stemte for Fiskeridirektørens forslag om å avsette 2.000 tonn til trålerne (Olsen, Plassa, Johansen, Bakkevik, Wold, Andersen, Fladmark, Bolstad og Nakken).

Det var enighet i Reguleringsrådet om å sette konsumkrav i fisket. Videre var det enighet om å regulere fiske med en turkvote på 50 tonn. Åpningsdato settes til 3. juli.

Ringnotfartøy.

Deltakerkriterier.

Bakkevik viste til at Norges Fiskarlag hadde gått inn for at antall fartøy mellom 70 og 90 fot i ringnotfiskeriene skulle opprettholdes på det samme antall som hadde rett til deltakelse i 1985. Dette innebærer at det nå er rom for å ta inn noen nye fra denne gruppen i makrellfisket.

Gullestad mente det var galt å ta inn nye fartøy samtidig som det gjennomføres en kondemneringsordning med statlige midler. Det vil og være vanskelig å finne frem til kriterier for de ca. 3 fartøy som i tilfelle skal slippes inn.

Bakkevik sa seg innforstått med de betenkeligheter som ble påpekt av Gullestad, men viste samtidig til at det var et sterkt krav fra denne gruppen om å komme inn i makrellfisket. Han viste til at forslaget fra Norges Fiskarlag var et kompromissforslag.

Wold mente at dersom en nå gav åpning for nye fartøy i denne gruppen til å komme inn, ville det være vanskelig å begrense

tilveksten til det nivå som deltok i 1985 pga. at en slik åpning vil øke presset om krav til deltakelse.

Bakkeviks forslag om å utlyse ledige tillatelser innenfor det antall som hadde rett til deltakelse i 1985 fikk 3 stemmer (Bakkevik, Leine og Johansen. De øvrige 9 tilstedeværende representantene (Olsen, Plassa, Wold, Strand, Andersen, Fladmark, Bolstad, Nakken og Skrede) stemte for Fiskeridirektørens forslag om at konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot som har deltatt i havmakrellfisket ett av årene 1986-1988 kan delta i ringnotfisket i 1989.

Reguleringsmodell

Bolstad sa at landindustrien ønsket at det ble satt konsumkrav i fisket for hele ringnotkvoten. Han mente det nå på nær var samsvar mellom størrelsen på totalkvoten og det kvantum som er mulig å få omsatt til konsum. Et fritt fiske som foreslått nord for 62°, vil erfaringsmessig føre til kappestrid mellom båtene om å oppnå størst mulig andel av felleskvoten ved hurtige leveringer til fabrikk. Selv med en turkvoteregulering på 350 tonn så vil dette i kombinasjon med en tidlig oppstart innebære at større kvanta går til oppmaling.

Markedsmulighetene for konsum er gode, tradisjonelle markeder ekspanderer og nye markeder som har vært testet viser positiv respons.

I dette bilde er det en ulykke med et fritt og tidlig fiske. Han foreslo at også kvantumet N. for 62° ble regulert med fartøykvoter, noe som også ville gjøre diskusjonen om åpningsdato enklere.

Leine sa det ikke var kapasitet i industrien til å ta imot denne makrellen lenger sør enn Austevoll pga. at kvaliteten ikke holder. Det er neppe mulig å få omsatt større kvanta til konsum enn det som ble levert i fjor. Fiskerne vil selv velge

å levere til konsum dersom det er mulighet for dette. I fjor var det mange som kom inn med konsummakrell, men som måtte levere til mel/olje pga. mottakssituasjonen.

Bolstad viste til at kvoten var 20.000 tonn lavere i år enn i fjor, og mente at kvoten ville bli oppfisket selv med et fartøyskvoteregulert fiske. Makrell som blir levert før august er lite egnet til konsum, særlig i forhold til det japanske marked.

Leine repliserte at vi måtte fiske makrellen nord for 62°N når den er tilgjengelig i området.

Bakkevik viste til at reguleringsforslaget imøtekom industrien ved forslag om turkvote, som i resultat vil strekke fisket ut i tid. En turkvote vil og stille flåten mere likt. Samtidig tar forslaget hensyn til tilgjengeligheten av makrell nord for 62°N.

Fiskeridirektørens forslag om at fisket nord for 62°N avvikles som et fritt fiske innenfor en ramme på 41.200 tonn, med en turkvote på 350 tonn fikk 9 stemmer (Olsen, Plassa, Johansen, Leine, Bakkevik, Wold, Strand, Nakken og Skrede). De øvrige 3 tilstedeværende representantene stemte for Bolstad sitt forslag om fartøyskvoteregulering (Bolstad, Andersen og Fladmark).

Det var enighet i Reguleringsrådet om de videre reguleringsforslag for ringnotfisket:

- Et eventuelt fiske utover 41.200 tonn nord for 62°N går til fradrag på kvoten ved fastsettelse av fartøyskvotene i det fartøyskvoteregulerte fisket.

- Ringnotfisket i Nordsjøen mellom 59°N og 62°N og vest av 4°V reguleres med en felles fartøyskvote innenfor en totalkvote på 82.000 tonn. I tiden 1. oktober til 1. desember kan 15.000 tonn av kvoten på 19.200 tonn vest av

4°V fiskes i EF-sonen (ICES IVa) nord for 59°N mellom 1°V og 4°V.

- Fartøykvotene fordeles etter "Universalnøkkelen".
- Fisket stoppes i de enkelte områdene når kvoten i det enkelte område er beregnet oppfisket eller når totalkvoten er tatt.

Regulering av fisket etter stor makrell.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å videreføre ordningen med særskilt regulering av stor makrell.

Åpning - Refordeling.

Det var enighet i Reguleringsrådet om følgende forslag:

- Fisket nord for 62°N og trålfisket åpnes 3. juli.
- Siste åpningsdato for fisket i Nordsjøen mellom 59°N og 62°N og området vest av 4°V settes til 14. august.
- I det fartøyregulerte ringnotfisket mellom 59°N og 62°N i Nordsjøen og vest av 4°V settes 15. september som siste dato for deltakelse.
- Fartøykvotene og gruppekvoten for trålere kan oppheves 15. november kl 2400.
- Fiskeridirektøren får fullmakt til å avvikle fisket på en eventuell restkvote.

Konsumkrav.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å ikke sette krav om konsum i ringnotfisket.

Sildeeksportørenes Landsforening

NORWEGIAN HERRING AND MACKEREL EXPORTERS' ASSOCIATION

Reguleringsrådet
v/ Fiskeridirektøren
Postboks 185

5001 BERGEN

Postboks 327
4001 Stavanger
Telefon: (04) 52 90 44
Telefax: (04) 53 44 44
Tolox: 33180 home n
Bank: Kreditkassen
6351.05.0239

Stavanger,

31. mai 1989

TELEFAX

Antall 1215

Regulering av hav-makrellfisket 1989.

Det er Landsforeningens oppfatning at fisket må utvikles slik at best mulig totalutbytte oppnås. For å nå denne målsetning er det nødvendig å ta tilstrekkelig hensyn til markedspreferansene.

Eksporten av bearbejdet makrell med basis i norske landanlegg har hatt følgende utvikling siden eksporten ble liberalisert:

1985:	19.500	tonn
1986:	52.300	"
1987:	63.500	"
1988:	73.500	"

Når "innlandskonsum" tillegges, inkl. agn, blir total konsumanvendelse ca. 90.000 tonn i 1988. FOB-verdien av eksporten var i 1988 ca. kr. 325 mill.

Inklusive "innlandskonsum" utgjør total FOB-verdi nærmere kr. 400 mill. Dette er rekord i kvantum og verdi.

Japan er i særklasse det viktigste marked:

1985:	1.500	tonn
1986:	11.700	"
1987:	27.000	"
1988:	37.400	"

FOB-verdi 1988: kr. 214 mill.

Fangstkvoten er redusert fra 157.200 tonn i 1988 til 140.200 tonn i 1989.

Med optimal utvikling av fisket sett fra markedssiden, og gitt en brukbar størrelsesfordeling, samt råstoffpriser som også levner lønnsomhet for landsiden, bør det være mulig å øke konsumanvendelsen i inneværende år til 110.000 - 120.000 tonn (inkl. sjølprodusenter).

Råstoffprisen til konsum vil være flerdobbel i forhold til pris til oppmaling, og med tillegg av den genererte verdiskapning og sysselsetting vil det være nasjonaløkonomisk riktig å prioritere konsumanvendelse.

Dette synspunkt forsterkes av den reduserte kvote som følge av lengre tids overbeskatning av fellesbestanden av makrell.

Sterke globale markedssignaler, ikke minst fra hovedmarkedet Japan, sier at fisk som fanges i juli/august egner seg kvalitetsmessig dårlig til konsum.

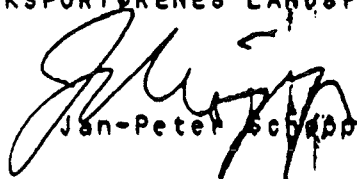
Ut fra ovenstående vil vi på det sterkeste anmode om følgende:

1. Fisket åpnes tidligst 1. august.
2. Sesongen strekkes ut til medio desember.
3. Alt fiske pålegges konsumklausul.
4. Fisket reguleres med fartøykvoter.

Vi vil understreke at et eventuelt fritt fiske (turkvote-regulert) nord for 62°N kan føre til inntektsreduksjon både for sjøsiden og landsiden, og således svekke næringens totalutbytte.

Vennlig hilsen

SILDEEKSPORTØRENE LANDSFORENING

Jan-Peter Schjøpp

Kopi: Det kgl. Fiskeridepartement, Oslo.

SAK 5B/89

B SOMMERLODDE JAN MAYEN.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1) FISKET I 1988.

Den norske totalkvoten for 1988 ved Island/Jan Mayen var på 158.625 tonn. I vinterfisket fra 01.01.88 til 15.02.88 fikk Norge adgang til å fiske inntil 60.000 tonn lodde ved Island. 62 fartøy deltok og samlet fangstkvantum ble 57.288 tonn.

Kvoten for sommerloddefisket var 102.000 tonn hvorav 40.000 tonn kunne tas i islandsk sone. 101 fartøy var påmeldt. Av disse leverte 42 fartøy fangst. Fartøy som hadde deltatt ved Island i vinterfisket fikk fratrukket i fartøykvoten tilsvarende fangsten.

Samlet fangst for sommerloddefisket ved Island/Jan Mayen ble 11.493 tonn. Det dårlige sommerloddefisket i 1988 skyldtes i stor grad at lodda ikke beveget seg på sedvanlig måte fra grønlandsk og islandsk sone inn i norsk sone rundt Jan Mayen. Fisket ble å åpnet 15. juli og skjæringsdato ble satt til 8. august.

Av totalkvoten på 158.625 tonn tok en totalt 68.781 tonn.

2) FISKET I 1989

2.1. Disponibel kvote.

Det ble oppnådd enighet om fordelingen av loddebestanden under trepartsforhandlingen mellom Island/Grønland/Norge i Oslo 19. - 20. januar 1989. Avtalen gjelder fra 1. juli 1989 til 30. april 1992. I henhold til avtalen skal Island ha 78%, Grønland og Norge 11% hver av den fastsatte TAC.

TAC for loddefisket ved Island, Øst-Grønland og Jan Mayen ble

på ACFMs møte 31. mai 1989 for sommer- og høstfisket fram til 31. november fastsatt til 900.000 tonn. Norges kvote inklusiv kompensasjon ble fastsatt til 139.000 tonn.

2.2 Vinterloddefisket 88/89.

For vinterloddefisket fra 05.12.88 til 15.02.89 var det fastsatt en totalkvote på 76.500 tonn som norske fartøyer kunne ta i islandsk sone. Det deltok 71 fartøy og samlet fangst ble 55.428 tonn.

2.3 Forslag til regulering

Fiskeridirektøren vil foreslå følgende reguleringsbestemmelser for sommerloddefisket ved Jan Mayen:

- Påmelding innen 1. juli.

- Åpningsdato 15. juli.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har foreslått at fisket bør kunne starte så tidlig som praktisk mulig.

- Fisket stoppes når totalkvoten er oppfisket.

- Fartøykvotene beregnes og fordeles etter "Universalnøkkelen".

Det er Fiskeridirektørens mål å fordele fartøykvotene slik at en i størst mulig grad unngår refordeling eller stopp i fisket før skjæringsdato. En slik målsetting vil imidlertid være vanskelig å nå dersom deltakelsen blir vesentlig mindre enn påmeldingene skulle tilsi.

- Før skjæringsdato kan fartøyene bruke faktisk lastekapasitet.

Fartøy som er i aktivt fiske på feltet på skjæringsdatoen kan

utnytte faktisk lastekapasitet på inneværende tur, selv om denne går ut over skjæringsdato. På turer der fisket på feltet starter etter skjæringsdato, og fartøyet allerede har utnyttet fartøyskvoten, må fangsten ikke overstige fartøys konsesjonskapasitet.

- Skjæringsdato 8. august.

Eventuell restkvote fordeles deretter ved loddtrekning blant de fartøyer som er/har vært aktive i fisket ved Jan Mayen og/eller Island. De uttrukne fartøyene vil da få tildelt en tur tilsvarende fartøys konsesjonskapasitet.

Fiskeridirektøren vil om nødvendig kunne utsette skjæringsdatoen.

- Det gis ikke adgang til å overføre kvoter mellom fartøyene.

Leine viste til at Norge i år kunne fiske loddekvoten både i grønlandsk- og islandsk sone. Den foreslåtte skjæringsdato - 8. august, mente han berodde på en misforståelse og foreslo skjæringsdato til 15. oktober.

Mjelde foreslo at åpningsdato settes til 20. juli under henvisning til ferieavvikling for industrien.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens forslag til reguleringsopplegg, dog sik at åpningsdato settes til 20. juli og skjæringsdato settes til 15. oktober.

SAK 5/89

C: RINGNOTFLÅTENS ADGANG TIL Å FISKE MAKRELL OG SILD MED FLYTETRÅL.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Spørsmålet om ringnotflåtens adgang til å fiske makrell og sild med flytetral i 1989 ble tatt opp i møte i Reguleringsrådet i desember 1988 under sak 25/88.

Etter behandling i Reguleringsrådet ble det åpnet opp for at konsesjonspliktige ringnotfartøy og ringnotfartøy mellom 70 og 90 fot kunne få tillatelse til å fiske sin kvote av nordsjøsild med flytetral som en forsøksordning frem til 1. juli 1989.

Tillatelsen ble begrenset til å gjelde sør for 62° N utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjen.

Ringnotfartøy som har ønsket å nytte seg av denne muligheten har måttet innhente tillatelse fra Fiskeridirektøren. Til nå er det bare 4 fartøy som har søkt og fått tillatelse, hvorav i hvertfall 2 ikke har benyttet seg av tillatelsen.

Formålet med forsøksordningen var at en ønsket å innhente praktisk erfaring før en vurderte om en skulle gi ringnotflåten en mer permanent tillatelse til bruk av flytetral.

På grunn av den lave interessen for deltagelse i forsøksordningen har en ikke bedre avgjørelsesgrunnlag for en slik vurdering nå enn en hadde i desember. Fiskeridirektøren har heller ikke siden forrige møte i Reguleringsrådet, hatt henvendelse i saken fra berørte parter og organisasjoner.

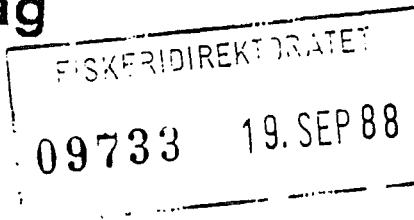
Fiskeridirektøren foreslår at den gjeldende forsøksordning i nordsjøsild fisket forlenges ut 1989. Videre vil en foreslå at ordningen utvides til å gjelde i det fartøykvoteregulerte fisket etter makrell i Nordsjøen.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke skal være tillatt å ta andre fiskeslag som bifangst i ringnotflåtens fiske etter sild og makrell med flytetral.

Videre vil en foreslå at Fiskeridirektøren får adgang til
fortløpende å vurdere hvilken maskevidde som skal legges til
grunn i ringnotfartøyenes bruk av flytetral etter sild og
makrell.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Fiskeridirektørens
forslag til reguleringsopplegg.

Norges Fiskarlag

Olav Tryggvasons gt 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr. Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet,
Postboks 185,
5001 Bergen.

19.9.88.
Jnr. 1549/88
Ark.
KK/TR

ADGANG TIL Å TA RINGNOTKVOTE MED TRÅL.

Landsstyret i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte 16. september 1988. Det ble fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag viser til at spørsmålet om adgang for ringnotfartøy til å fiske sild og makrell med trål i Nordsjøen er reist.

Det er allerede på grunnlag av forsøk sannsynliggjort at bruk av trål ved fiske etter sild og makrell i perioder vil kunne være mer økonomisk rasjonelt enn bruk av not.

Det er heller ikke til nå påvist uheldige biologiske forhold ved bruk av trål.

Selv om spørsmålet fremdeles har en del uavklarte sider mener Norges Fiskarlag at paragraf 9.1. i trålforskriftene allerede i prinsippet gir slik adgang.

Norges Fiskarlag vil derfor, som en forsøksordning, gå inn for at det blir gitt generell tillatelse til bruk av trål i fiske på tildelte fartøyskvoter, etter Nordsjø-sild og makrell for resten av sesongen i 1988.

Norges Fiskarlag forutsetter at det blir fastsatt forskrifter for bifangst og maskevidde som er i samsvar med utøvelsen av dette fiske. Prøvetillatelsen bør foregå utenfor 12 n.m. av grunnlinjen.

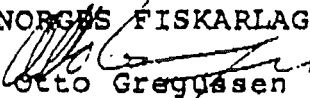
Da saken er av en slik karakter at prinsippet om at fartøy skal kunne fiske kvoten med annet redskap enn det har fått tildelt kvote for, sendes saken ut til organisasjonsmessig behandling snarest.

Norges Fiskerilag

FISKERIDIREKTORATET
09-733 19. SEP 88

Olav Tryggvasons gt. 24
Postboks 519
7001 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr. adr.: Landfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Norges Fiskerilag forutsetter at etter erfaringer med prøveperioden, og etter den organisasjonsmessige behandling, tas saken opp til ny vurdering for sesongen 1989."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Otto Gregussen

Kurt Karlsen

Kopi:

Fiskebåtredernes Forbund

VEDLEGG TIL RINGNOTFISKERIENE.

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Telefax

18.05.89.
Jnr 804/89
KK/AR
Ark.

REGULERING AV RINGNOTFISKET 2. HALVÅR

Landsstyret i Norges Fiskerilag har i møte 9. - 12. mai d.å.
fattet følgende vedtak:

"1. I henhold til avtalen mellom Norge og EF om fordelingen av makrellkvotene må det norske reguleringsopplegget ta utgangspunkt i forskjellige områdekvoter. Dette er en uheldig reguleringsform som skaper mange problemer ved utøvelsen av fisket.

Det er Norges Fiskerilags oppfatning at de ulike sonene ikke er biologisk begrunnet. Det er nødvendig at det arbeides med å fjerne disse med sikte på gjennomføring av et samlet reguleringsopplegg av det norske makrellfiske i fremtiden.

Avviklingen av de senere års makrellfiskerier viser at Norge, på tross av en redusert flåte og et reguleringsystem som ikke fremmer et fangstintensivt fiske, uten vanskeligheter har disponert de kvotene som har vært fastsatt. Det er Norges Fiskerilags oppfatning at den tilgjengelighet av makrell som er i norsk sone må komme til uttrykk i form av økte andeler til Norge av den vestlige makrellbestanden.

Norges Fiskerilag forutsetter at det i samarbeid mellom forskere, forvaltere og fiskere, utarbeides et reguleringsopplegg som kan styrke den norske forhandlingsposisjon overfor EF når det gjelder forvaltningen av makrellbestanden. Norges Fiskerilag vil i den forbindelse vise til EF's overfiske av fastsatte kvoter

2. Norges Fiskerilag viser til at makrellkvoten norske fiskere har til disposisjon er redusert fra 157.000 tonn i 1988 til 140.700 tonn i 1989. Norges Fiskerilag vil gå inn for følgende regulering av makrellfiske i 1989:
Kystfisket, som forutsettes å være fritt, stipuleres til 12 000 tonn.

Det avsettes en kvote på 2 000 tonn til industritrålerne, og det resterende kvantum på 126 900 tonn tildeles ringnotflåten.

Trålfisket og kystfiske forutsettes i hovedsak å bli avviklet sør for 62° N.br., og kvoten på 3 500 tonn av Nordejøkvoten som kan fiskes sør for 59° N.br. forbeholdes kystflåten.

Trålfisket må åpnes så tidlig som mulig. Fiske reguleres med turkvote av hensyn til konsumavsetningen. Det settes en maksimalkvote på 2000 hl. pr. fartøy.

Ringnotfiske på makrellkvoten som i henhold til avtalen mellom Norge og EF må tas nord for 62° N.br., tilrås regulert som et fritt fiske som turkvotereguleres av hensyn til konsumleveranser. Turkvoten settes til 350 tonn.

Det gjenstående kvantum på 93 200 tonn fartøykvotereguleres etter samme prinsipp som i 1988, også når det gjelder overregulering.

Fartøykvoten for det enkelte fartøy fordeles på de enkelte områder hvor fisket skal foregå.

Fisket nord for 62° N.br. bør åpne så tidlig som mulig. Det fartøykvoteregulerte fiske må kunne starte umiddelbart etter at kvoten avsatt til fritt fiske er tatt. Området mellom 62° og 59° N.br. og vest av 4° V. må åpnes senest 2. august.

Kvoten til fartøy som ikke har startet fisket 15. september reforddeles til deltagende fartøy. Fartøy som p.g.a. havari e.l. ikke kan starte fisket før 15. september, bør gis dispensasjon for oppstart senere.

Fartøykvoten må stå til disposisjon til 1. desember 1989. Eventuelt gjenstående kvantum etter denne dato reguleres i samråd med Norges Fiskerlag.

3. Norges Fiskerlag er tilfreds med at det i forhandlingene mellom Grønland, Island og Norge er oppnådd enighet om forvaltningen av loddebestanden i området, og at avtalen gir anledning for norske fartøy å fiske i grønlandsk sone.

Norges Fiskerlag forutsetter at den norske årskvoten av lodde i det nordvestlige Norskehav blir omlag den samme som for 1988.

Norges Fiskerlag vil tilrå at fisket reguleres som i 1988. Det vil si: Fartøyene tildeles fartøykvoter på grunnlag av den totale norske kvoten fra november 1988 til desember 1989. Det enkelte fartøys fangst etter 5. desember 1988 går til fratrekk i fartøykvoten. Fartøyene gis anledning til å utnytte faktisk lastekapasitet.

Dersom Norge oppnår en kvote av den grønlandske andel av loddekvoten, forutsetter Norges Fiskarlag at denne kvoten fordeles etter samme kvotenøkkel og reguleres etter de samme prinsipper som den ordinære norske kvoten.

Fisket bør kunne starte så tidlig som praktisk mulig."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.

Kurt Karlsen

Kopi: Fylkesfiskarlag
Gruppeorganisasjoner

Pr-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr adr. Landsfiskerilag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

Telefax

18.05.89.
Jnr. 806/89
KK/AR
Ark.

**DELTAKELSESKRITERIER FOR FARTØY MELLOM 70 OG 90 FOT I FISKET
ETTER MAKRELL NORD FOR 62° N. BR.**

Landsstyret i Norges Fiskerilag har i møte 9. - 12. mai d.å.
fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskerilag har tidligere behandlet deltakelseskriteriene i sildefiskeriene, herunder makrellfiskeriene, for fartøy mellom 70 og 90 fot. Bakgrunnen for fastsatte begrensninger i deltakelse for fartøy mellom 70 og 90 fot er å hindre en oppbygging av ringnotkapasiteten i form av økt deltakelse av fartøy under konsesjonsgrensen i en situasjon der det er et mål å redusere totalkapasiteten i den konsesjonsbelagte flåten.

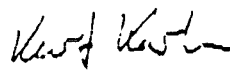
Det har vært, og er, Norges Fiskerilags mening at disse deltakelsesbegrensninger ikke skal ha konsekvenser for fartøy som tradisjonelt har deltatt i sildefiskeriene. Deltakelseskriteriene er derfor knyttet til tidligere deltakelse i de fiskeriene som er underlagt begrensninger i deltakelse. Norges Fiskerilag går inn for at deltakelsesbegrensning fortsatt må opprettholdes.

Fiskerilaget mener at antall fartøyer mellom 70 og 90 fot i ringnotfiskeriene ikke må overstige det antall som hadde rett til deltakelse i 1985.

Norges Fiskerilag forutsetter at Fiskeridirektøren utlyser ledige tillatelser innenfor rammen."

Med hilsen
NORGES FISKERILAG

Finn Bergeesen jr.

Kurt Karlsen

Kopi: Fylkesfiskerilag
Gruppeorganisasjoner

REGULERING AV UTØVELSEN AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Plassa viste til saksdokumentene der det heter:

I) SAMFISKE

Bakgrunn

Norges Fiskarlag m.fl. har ved flere anledninger og senest ved reguleringsrådsmøte 9. mai 1988 og 9. des. 1988 bedt Fiskeridirektoratet vurdere å tillate samfiske.

Fiskeridirektoratet og Norges Fiskarlag har ved møte 24.02.89 utvekslet synspunkter omkring spørsmålet om samfiske, og Norges Fiskarlag har fulgt opp saken ved vedlagte (./.) brev av 06.04.89.

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i møte 9.-12. mai 1989 fattet følgende vedtak:

"Norges Fiskarlag vil vise til Fiskarlagets tidligere vedtak vedrørende spørsmål om samfiske, overføring av fangst samt sperrede områder. Norges Fiskarlag går inn for at

- inntil 3 fartøy som på forhånd er godkjent av kontrollverket må kunne gå sammen om kast
- fangst ut over egen kvote må fortrinnsvis overføres andre fartøy på feltet som er utrustet for deltakelse i sildefiske
- Nødvendige undersøkelser blir gjort for å fastslå om kriteriene for sperring av områder er til stede

Norges Fiskarlag forutsetter at disse spørsmålene blir tatt stilling til i kommende reguleringsrådsmøte med sikte på gjennomføring fra høstens oppstart av sildefisket."

Fiskeridirektoratet ser både fordeler og ulemper ved et eventuelt samfiske. Blant ulempene vil være visse kontroll- og

håndhevelsesmessige sider. Det må imidlertid erkjennes at silda i mange tilfeller vil bli utsatt for mindre slitasje ved samfiske, samtidig som man overfor samfiskerne må kunne vurdere å kreve særlig tilsyn med fangsten frem til den er levert.

Kystfartøygruppen opplyses å utgjøre 106 godkjente fartøyer i Møre og Romsdal distrikt (Kontrollverket), 969 fartøyer i Nordland distrikt og 209 fartøyer i Troms og Finnmark distrikt. I tillegg kommer fartøyer Kontrollverket har godkjent i andre distrikter.

Gruppekvoten for kystnot i 1989 er 427.000 hl. Pr. 23.05.89 var 150.529 hl innmeldt.

Fiskeridirektøren ser det slik at alle i prinsippet er enige om at det enkelte fartøy skal være egnet, bemannet og utstyrt for fiske. Den tiltagende kontroll med at fartøyet virkelig er utstyrt og bemannet slik at det kan fiske egen kvote på en forsvarlig måte alene, vil trolig føre til at "behovet" for samfiske vil bli redusert. Dette fordi de minste og dårligste utstyrte fartøy da ikke vil bli klarert. Fiskeridirektøren mener at bestemmelsen om at det ikke skal fanges og låssettes større kvanta sild enn fartøyet er godkjent (egnet, utstyrt og bemannet) for er en forsvarlig regel. En har vært redd for eventuell utgliding, økt fare for neddreping og kontrollproblemer dersom en tillater at flere fartøyer skal kunne basere seg på adgang til å fiske sammen.

For det første er det mulighet for at kystfartøy som fisker med ringnot reduserer på mannskapet. To av de deltakende fartøyene trenger kanskje bare skipper ombord, og man kan få en økning i det såkalte skipperfiske.

For det andre er det en nødvendighet for at et større fartøy kaster, kaller opp mindre fartøyer, overlater fangsten til de mindre fartøyene som ligger på låset og melder inn fangsten som sin (letefiske).

Videre vil samfiske, med øket kapasitet pr. kast, gir øket fare for sprenging og neddreping. Tre snurpere som går sammen vil ha en kvote på i alt 8.500 hl. Dette kastpotensiale medfører en betydelig øket risiko for neddreping, se eget avsnitt nedenfor.

Utfra en samlet vurdering kan det være vanskelig å gi en tilrådning om samfiske, fordi usikkerhetsmomentene på håndhevelses- og kontrollsiden fremstår som betydelige.

Fiskeridirektøren mener at en eventuell prøveordning der man tillater et begrenset samfiske må foregå under større grad av kontroll enn det ordinære fisket der det enkelte fartøy tar sin kvote. Når det gjelder de enkelte kontroll- og utøvelsestiltak, viser en til følgende nedennnevnte forhold:

Antall fartøyer

Ved et eventuelt samfiske foreslår Fiskeridirektøren at dette begrenses til maksimalt inntil tre fartøyer og at det bare skal gjelde for kystfartøygruppen. Alle tre fartøyene må på forhånd være godkjent av Kontrollverket, og de samfiskende fartøyene må være godkjent for fiske. Fartøyer som bare er godkjent for garnfiske kan ikke delta i samfiske. Landnotfartøyer kan ikke delta i samfiske med fartøyer godkjent for ringnot.

Totalstørrelse pr. kast.

Kontrollverkets avdelingskontor i Kristiansund N fremhever at dersom tre fartøyer i øvre del av kystfartøygruppen går sammen om et kast for å ta alle tre fartøyers kvoter, vil kastet teoretisk kunne utgjøre ca. 8.500 hl. Generelt bør en unngå å åpne opp for at det kan settes store steng og lås på fjorder og vikar der det er for grundt til å ha silden stående osv. Fiskeridirektøren ser derfor et klart behov for å kunne fastsette et tak på kvantumet pr. kast eller en øvre grense for fartøyer som kan delta i fiske.

Påmelding/Ansvarsforhold

I og med at Kontrollverket i begrenset grad er til stede på fjordene, er påmeldingsmåten eller -formen av stor betydning for håndhevelsen av et samfiske. Formålet med kontroll av samfisket er bl.a. å unngå at ett fartøy fristes til å ta kvoten for hele laget.

Påmelding kan teoretisk skje enten 1) før utseiling, 2) idet fangstoperasjonen tar til på feltet, 3) ved innmelding av fangst til salgslaget og eventuelt også 4) ved levering.

Uavhengig av påmeldingsordning er det Fiskeridirektørens oppfatning at ved påmelding/innmelding skal innmelderne oppgi og utpeke en ansvarshavende (Navn, registreringsmerke osv.) for hele laget.

Forsåvidt gjelder selve påmeldingen, medfører denne få problemer i sperrede områder. I fjorder med puljevis innsegling skal tillatelse alltid innhentes hos Kontrollverket eller hos den Kontrollverket bemyndiger. Lag som vil kaste sammen i områder med puljevis innsegling, registreres ved påmelding.

Ved samfiske i de øvrige kystområder kan påmelding skje etter to hovedalternativer.

Påmelding kan enten skje til Kontrollverket eller den kan skje til Norges Sildesalgslag.

Til Kontrollverket.

Det er Fiskeridirektoratet som skal føre kontroll med at bestemmelsene i lov om saltvannsfiske m.v. samt forskrifter gitt i medhold av loven, blir overholdt, jfr. § 45. Deler av dette ressursansvaret har etter hvert naturlig falt under Kontrollverket, som de senere år har fått overført midler til bruk for kontroll på fjordene. Ulempen med en ordning med påmelding

til Kontrollverket før nota settes, er at distriktskontorene har regulert åpningstid.

Til Norges Sildesalgslag.

Et annet alternativ er at melding om samfiske skjer til Norges Sildesalgslag, enten før kast eller samtidig ved innmelding av fangst. Ved innmelding om samfiske til Norges Sildesalgslag kan salgslaget én eller flere ganger i døgnet sende melding til Kontrollverket om fangster innmeldt som samfiske. Norges Sildesalgslag har ved telefax av 25.05.89 stilt seg positiv til å forestå innmelding om samfiske. Det kan være aktuelt med forskjellige innmeldingsrutiner i hhv. Møre og Romsdal og Nord-Norge. Imidlertid er det ønskelig med ens påmeldingsrutiner langs kysten.

Påmelding så sent som ved levering fra lås anses ikke hensiktsmessig ut fra kontrollhensyn.

Kontroll vedrørende utøvelsen

Det vil ikke til en hver tid være seilende oppsyn på feltet under fangstoperasjonen. Fiskeridirektøren finner at fartøyer i samfiske av kontrollmessige hensyn må oppholde seg ved "stenget" i et tidsrom som gir Kontrollverket rimelig tid til kontroll. Fiskeridirektøren vil foreslå at tidsrommet settes til mellom 12 og 24 timer fra tidspunktet for innmelding til salgslaget.

Kontrollverket bør kunne dimmitere samfiskere fra opphold ved stenget etter kontroll.

Låsetting

Ved Havforskningsinstituttets brev av 24.11.88 til Fiskeridirektoratet vedrørende regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 1989 er låsetting anført som en av flere faktorer som bidrar til uregistrert fiskedødelighet.

I forskrift om utøvelse og kontroll av fiske etter norsk vårgytende sild i 1989 (J. nr. 175-89) er det satt vilkår om "jevnlig tilsyn", hvilket kan være for upresist å håndheve. Man har i Nord-Norge hatt tilfeller av lås med manglende tilsyn og med neddreping som resultat. Nordland Sildfiskarlag har så sent som i mai i år (./.) krevd at reglene for låssetting og håndhevelse av reglene skjerpes. Sildefisket er av en slik art at fartøyene normalt ikke fører egen fangst og silda står derfor i lås til den kan hentes. En må kunne kreve at silda får nødvendig tilsyn av eieren frem til levering. Ved innføring av samfiske må det i særlig grad være grunnlag for å kunne kreve at lås ikke blir stående forlatt og uten tilsyn. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at uttrykket "jevnlig" i de ordinære forskrifter endres til "hver 2." eller til "hver tredje dag". Dersom flere går sammen om kast, må samfiskerne kunne pålegges å føre daglig tilsyn med låset, eventuelt at ett fartøy ligger ved låset frem til levering.

Levering

Det kan være påkrevet å kreve fremmøte ved levering.

Velger man en ordning med påmelding til Kontrollverket, er det unødvendig med krav om fremmøte ved levering.

Har man en påmeldingsordning i tilknytning til innmelding av fangsten til salgslaget, kan det være aktuelt å kreve at fartøyene er tilstede ved levering av fangst.

Kravet om at fartøyene skal være tilstede på leveringstidspunktet må veies opp mot kravet til pass av låset. Dersom man har bestemmelser om daglig tilsyn av låssatt fangst påmeldt/innmeldt som samfiske, kan det virke byrdefullt at man ut fra kontrollhensyn krever fremmøte fra de øvrige samfiskerne ved levering.

Som en ekstra sikkerhetsforanstaltning foreslås at

Fiskeridirektøren kan bestemme at fartøyer som har deltatt i samfiske skal være tilstede ved levering.

Fiskeridirektøren vil avslutningsvis vise til de betenkeligheter som dels er omtalt innledningsvis og som har vært avgjørende for at man tidligere ikke har kunnet gå inn for samfiske. Men med bakgrunn i de møter som har vært holdt og de opplysninger som der er blitt gitt, finner en under tvil å kunne fremme følgende forslag:

Som en prøveordning tillates at inntil 3 fartøyer kan gå sammen om kast (samfiske) på nedenstående vilkår.

I tilfelle samfiske foreslås at Fiskeridirektøren kan fastsette en begrensning i adgangen til samfiske, enten ved å sette et bestemt tak på kvantumet eller ved å sette en øvre grense på størrelsen for det fartøy som kan delta.

Fiskeridirektøren foreslår at samfiskerne utpeker blant en av deltakerne en a n s v a r s h a v e n d e.

Fiskeridirektøren foreslår at bare fartøyer av samme redskapsslag kan samfiske med not.

Fiskeridirektøren foreslår at forhåndspåmelding skjer til Kontrollverket/Norges Sildesalgslag.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøyer som har deltatt, plikter å ligge ved fangsten i 12 timer fra påmelding/innmelding.

Fiskeridirektøren foreslår at samfiskere plikter å ligge ved låset eller føre daglig tilsyn med låset frem til levering.

Som en ekstra sikkerhetsforanstaltning foreslås at Fiskeridirektøren kan bestemme at fartøyer som har deltatt i

samfiske skal være tilstede ved levering.

II) OVERFØRING.

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild bygger på den regel at det enkelte fartøy ikke må fange større fangster enn det som anses nødvendig for å fylle fartøyets kvote.

Ved en prøveordning med samfiske vil regelen få tilsvarende anvendelse (dvs. sum fartøykvoter iht. påmeldte fartøyer).

§ 5 i forskrift om utøvelse og kontroll av fiske etter norsk vårgytende sild i 1989, lyder:

"Overføring av fangst mellom fartøy.

Overføring av fangst kan tillates dersom mottakerfartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet, er utrustet, egnet og bemannet for fisket og godkjent av Kontrollverket. Vedkommende fisker må fylle vilkårene for å kunne delta i fisket. Tillatelse til overføring skal innhentes fra Fiskeridirektoratets kontrollverk eller fra vedkommende salgslag dersom Fiskeridirektoratets kontrollverk tillater dette. Eventuell tillatelse til overføring må skje på de betingelser Fiskeridirektoratets kontrollverk fastsetter."

Norges Fiskarlag uttaler i brev av 06.04.89:

"Vedrørende spørsmålet om adgangen til overføring av fangst utover egen kvote er det Norges Fiskarlags oppfatning at regelverket er uklart for utøverne. Norges Fiskarlag er av den mening at fangst utover egen kvote fortrinnsvis må overføres til andre fartøy på feltet og som er utrustet for deltakelse i sildefiske. I tråd med dette vil Norges Fiskarlag gå inn for at salgslaget gis adgang til samtykke for overføring av fangst."

og i brev av 18.0589 uttaler Norges Fiskarlag:

"fangst ut over egen kvote må fortrinnsvis overføres andre fartøy på feltet som er utrustet for deltakelse i sildefisket".

Fiskeridirektøren fastholder at det enkelte fartøy eller påmeldte samfiske-gruppe bare kan fange fartøyets eller gruppens fastsatte kvote. Fartøy som fisker utover fartøykvoten forutsettes å senke ned nota for å slippe det overskytende såfremt fiskens tilstand tilsier det. Er silda skadet eller døende plikter fiskeren å bringe den i land.

Det er ikke og skal ikke være noen automatikk i overføringsadgangen. Ved levering kan det vise seg at låset inneholder fangst ut over fartøykvoten, og Kontrollverket kan i så tilfelle vurdere om silda kan overføres i henhold til forskriften. Dersom overskuddssilda er døende eller det er fare for at den ikke vil overleve hvis den slippes, vil Kontrollverket gi samtykke til overføring til egnet, utrustet, bemannet og godkjent fartøy som er tilstede.

Kontrollverket kan gi Norges Sildesalgslag fullmakt til å håndheve overføringsbestemmelsene. Avgjøringensmyndigheten til å overføre fangst vil alltid ligge hos enten Kontrollverket eller Norges Sildesalgslag i vedkommende kontrollverks distrikt. Myndigheten til å samtykk overføring vil aldri ligge hos Kontrollverket og salgslaget samtidig.

Fiskeridirektøren foreslår at de gjeldende bestemmelser om adgang til overføring opprettholdes.

III) SPERRING AV OMRÅDER.

Norges Fiskarlag har ved vedlagte (./.) brev av 18.05.89 bedt om

at det foreslås undersøkelser for å fastslå hvorvidt kriterier for sperring av fjordene fortsatt er tilstede.

Fiskeridirektøren har forelagt spørsmålet om revurdering av sperrede områder for Havforskningsinstituttet og Kontrollverkets distriktsavdelingskontorer.

Havforskningsinstituttets svar av 25.05.89 lyder som følger:

"SPERREDE OMRÅDER FOR FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD.

Hensikten med å sperre av områder for fiske er å unngå at sild blir neddrept. Slik neddreping er en urasjonell bruk av resurssene og medfører en ukjent økning av fiskedødeligheten, som igjen vil medføre alvorlige feil i prognoseberegninger etc.

Det har årvisst blitt rapportert om dausild i områder hvor fisket har foregått på særlig tette konsentrasjoner. Det er vanlig at områder har blitt stengt etter at det er rapportert om dausild i området. Sildekonsentrasjonene i slike områder vil variere med tiden etter vandringsmønster, temperatur, vær og vindforhold etc. Det vil kreve en konstant overvåking å få kartlagt dette, og det har Havforskningsinstituttet ikke kapasitet til å gjøre. Dette er påpekt i brev til Fiskeridirektøren tidligere (bl.a. 11.09.1986).

Videre har ikke Havforskningsinstituttet tilstrekkelig fangstteknisk ekspertise til å vurdere om et framtidig sildefiske vil medføre uønsket fiskedødelighet på en bestemt konsentrasjon i en bestemt fjord. Dette er også påpekt av Havforskningsinstituttet tidligere (Brev til Fiskeridirektøren 19.09.1986).

For norsk vårgytende sild har en ingen data som tilsier en vesentlig forandring i vandringsmønsteret i 1989 i forhold til tiden 1986-1988. En forventer at hoveddelen av bestanden vil trekke inn i fjordområdene på strekningen fra den nordlige del av Nordland til den sørlige del av Troms i august-september 1989, og overvintre der til slutten av januar 1990. En venter altså

tilsvarende situasjon i det ovennevnte området som en har hatt i de siste år.

Dersom sildefisket høsten 1989 skal arrangeres på tilsvarende måte som tidligere, dvs. med et stort antall deltagere og fangstoperasjoner, og liten kvote pr. enhet, vil Havforskningsinstituttet foreslå følgende regulering med hensyn til sperrede områder:

- 1) I utgangspunktet sperres alle fjorder for sildefiske hvor det overvintrer store konsentrasjoner av sild.
- 2) Enkelte områder kan åpnes etter en vurdering av kontrollverket og av personer med innsikt i utøvelsen av selve fisket. Disse blir gjort ansvarlig for at neddreping ikke forekommer, og må derfor føre nøye kontroll med fiske og låssetting.
- 3) Slipping av overskuddsfangst må ikke tillates. For å redusere overskuddsfangst i forhold til kvoten bør puljevis innseiling praktiseres.
- 4) Sliping/låssetting har uten tvil vært årsak til stor neddreping, og må overvåkes nøye."

Kontrollverket i Kristiansund N opplyser at det pr. i dag ikke er grunnlag for endring av de foretatte reguleringer.

Kontrollverket i Svolvær opplyser at man har få historiske og ingen vitenskapelige opplysninger å bygge på når det gjelder å ta stilling til de sperrede områdene påny.

Fiskeridirektøren viser til at gjeldende sperringer er fastsatt med bakgrunn i episoder e.l. som har funnet sted tidligere, eller sperringene er fastsatt med grunnlag Havforskningsinstituttets tilrådinger for vedkommende år.

Det følger av ovennevnte at alle foretatte sperringer med og uten

puljevis innsegling er fastsatt med såvel kortsiktig som langsiktig reguleringsformål for øye. Blant de langsiktige virkninger kan være at aktuelle problemer ikke skal kunne oppstå påny. En tenker her på at sildens vandringsmønster og/eller et fiskerimønster kan inntre påny i en lokalitet, selv etter flere år og der årsaken til en sperring er "glemt".

Fiskeridirektøren vil på dette grunnlag opplyse at spørsmål om eventuell revurdering eller endring av gitte forskrifter om sperring av områder osv. vil skje på bakgrunn av konkrete henvendelser og ut fra en individuell vurdering, som tidligere.

I) SAMFISKE

Skrede spurte hvilke fartøy som tilhørte kystfartøygruppen.

Plassa svarte at dette var fartøy under 90 fot (under konsesjonsgrensen). I tillegg kommer 8 fartøy som ikke har ringnotkonsesjon, men som har fått rettighet til å delta.

Bolstad sa at intensjonen måtte være å finne frem til en ordning som hindrer utilsiktet neddreping og å finne frem til en metode som gjør fisket økonomisk forsvarlig. Alle tiltak i så måte er velkommen. Men vi må ikke fastsette så rigorøse bestemmelser at de er vanskelige å overholde. De fremlagte forslag vedrørende samfiske er veldig detaljerte. Det må være en grense mellom bestemmelser som er enkle å overholde og som lar seg kontrollere.

Plassa vektla behovet for kontrolltiltak, men sa seg innforstått med at en hadde en ordning som fungerte smidig.

Olsen viste til at de fremsatte forslag til utøvelse av samfiske skulle være en prøveordning.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at det som en prøveordning tillates at inntil 3 fartøyer kan gå sammen om kast (samfiske) på de vilkår som foreslått av Fiskeridirektøren.

II OVERFØRING.

Olsen viste til forslaget om å opprettholde de gjeldende bestemmelser om adgang til overføring.

Bakkevik spurte hvem som skulle ha fullmakt til å gi tillatelse til overføring av fangster.

Plassa svarte at det fortrinnsvis var Fiskeridirektoratets kontrollverk, men slik at Kontrollverket kunne delegere sin

fullmakt videre til salgslaget. Hun sa det ikke var ønskelig å ha den gamle ordning hvor 2 separate instanser ga slik tillatelse.

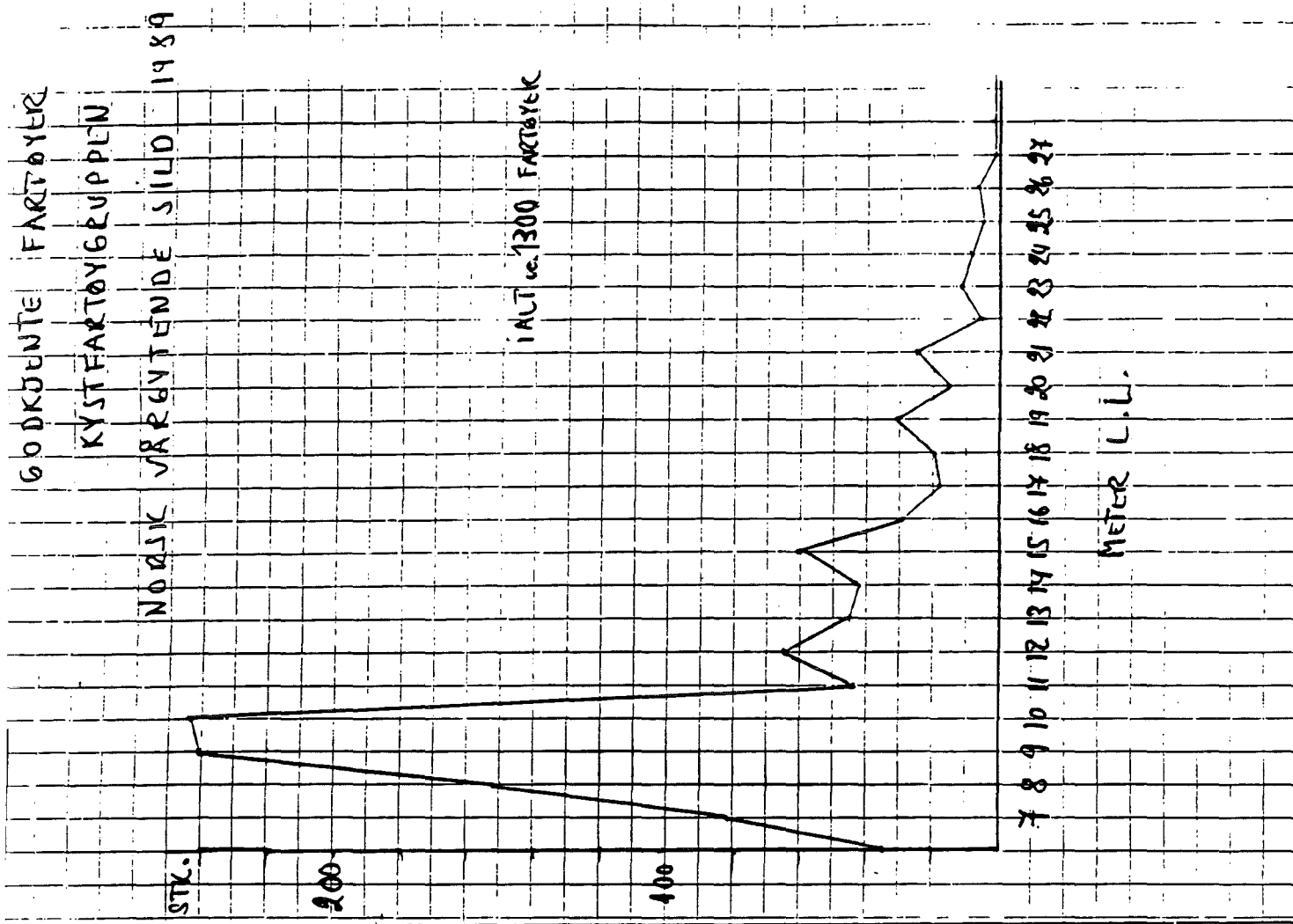
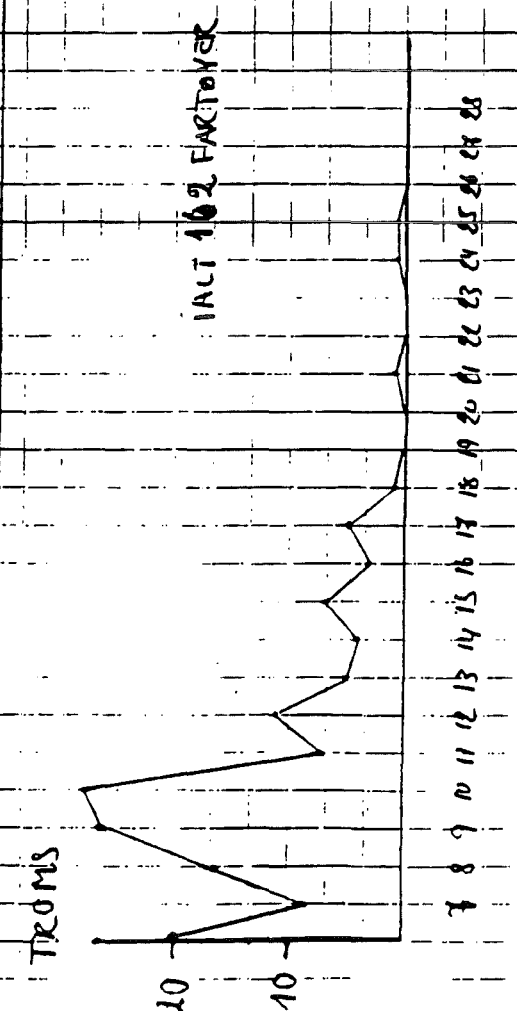
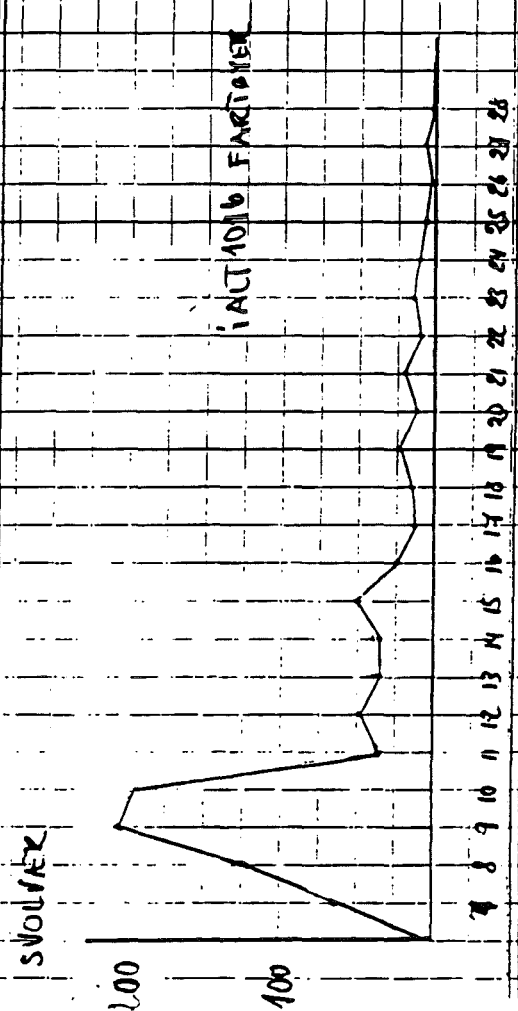
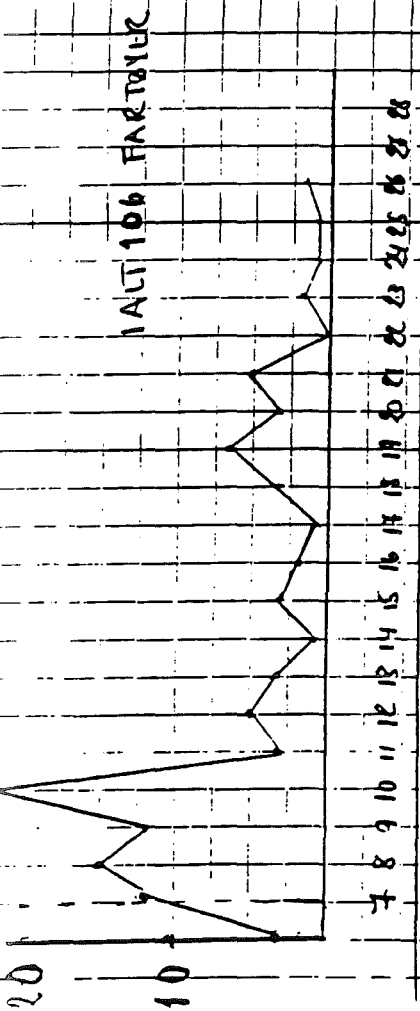
Bakkevik sa at dersom det ved levering av låssatt sild viser seg at låset inneholder fangst ut over fartøykvoten, må det tillates at restkvantumet kan overføres til et annet fartøy.

Olsen sa at fisket bør avvikles slik at en unngår neddreping.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å opprettholde de gjeldende bestemmelser om adgang til overføring.

III SPERRING AV OMRÅDER.

Reguleringsrådet tok Fiskeridirektørens orientering til etterretning.

SVOLVEX

TROMS

METER C.L.

ES/TBR

GODKJENTE FARTØYER KYSTFARTØYGRUPPEN
NORSK VÄRGYTENDE SILD 1989

		Kr.sund N	Svolvær	Trømsø	Total
Fartøy	under 7.0 m l.l.	3 stk.	12 stk.	20 stk.	35 stk.
"	7.0 - 7.99	12 "	61 "	8 "	81 "
"	8.0 - 8.99	15 "	121 "	16 "	152 "
"	9.0 - 9.99	12 "	203 "	26 "	241 "
"	10.0 - 10.99	22 "	194 "	28 "	244 "
"	11.0 - 11.99	3 "	34 "	7 "	44 "
"	12.0 - 12.99	5 "	49 "	11 "	65 "
"	13.0 - 13.99	3 "	37 "	5 "	45 "
"	14.0 - 14.99	1 "	37 "	4 "	42 "
"	15.0 - 15.99	3 "	51 "	6 "	60 "
"	16.0 - 16.99	2 "	24 "	3 "	29 "
"	17.0 - 17.99	1 "	12 "	5 "	18 "
"	18.0 - 18.99	3 "	15 "	1 "	19 "
"	19.0 - 19.99	7 "	24 "	- "	31 "
"	20.0 - 20.99	3 "	13 "	- "	16 "
"	21.0 - 21.99	5 "	19 "	2 "	26 "
"	22.0 - 22.99	0 "	6 "	- "	6 "
"	23.0 - 23.99	2 "	9 "	- "	11 "
"	24.0 - 24.99	1 "	7 "	1 "	9 "
"	25.0 - 25.99	1 "	3 "	1 "	5 "
"	26.0 og over	2 "	11 "	- "	13 "
		(106)	(1016)	(162)	(1284)

Fiskeridirektoratet
Boks 185
5002 BERGEN

06.04.89.
Jnr. 605/89
KK/AR
Ark.

**VEDRØRENDE UTØVELSE OG KONTROLL AV FISKET ETTER NORSK
VÅRGYTENDE SILD - KYSTFARTØYGRUPPEN**

Det vises til møte mellom representanter fra Fiskeridirektoratet, Kontrollverk, Salgslag og Norges Fiskarlag på Rica Hotel, Stjørdal, den 24. februar 1989. Videre vises det til Landsstyrets vedtak om regulering av norsk vårgytende sild i 1988 oversendt i telefax av 3. desember 1987 samt senere Landsstyrevedtak som tar opp spørsmålet om samfiske og overføring av fangst i forbindelse med fiske etter norsk vårgytende sild.

Når det gjelder spørsmålet om samfiske vil Norges Fiskarlag med utgangspunkt i det syn Fiskarlaget tidligere har gitt uttrykk for og de synspunktene som framkom fra møtedeltakerne den 24. februar understreke følgende:

- Fartøyene må være egnet, utstyrt og bemannet for å kunne gjennomføre fisket på en forsvarlig måte.
- Inntil 3 fartøy som på forhånd er godkjent av kontrollverket må kunne gå sammen om kast.

Med hensyn til de betenkeligheter Fiskeridirektoratet og Kontrollverk ga uttrykk for vedrørende kontroll av utøvelsen av fisket dersom samfiske tillates mener Norges Fiskarlag at fartøyene etter fangst må oppholde seg ved "stenget" i et tidsrom som gir Kontrollverket rimelig tid til kontroll. Eventuelt bør fartøyene være tilstede ved levering av fangst.

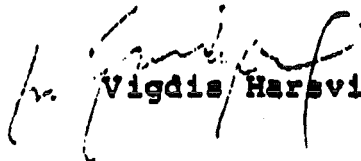
Vedrørende spørsmålet om adgangen til overføring av fangst utover egen kvote er det Norges Fiskarlags oppfatning at regelverket er uklart for utøverne. Norges Fiskarlag er av den mening at fangst utover egen kvote fortrinnsvis må overføres til andre fartøy på feltet og som er utrustet for deltakelse i sildefiske. I tråd med dette vil Norges Fiskarlag gå inn for at salgslaget gis adgang til samtykke for overføring av fangst.

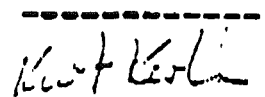
Norges Fiskarlag får henvendelser fra fiskere som stiller spørsmål ved grunnlaget for å holde enkelte områder sperret for fiske etter sild, enten for alle grupper eller for enkelte redskapsgrupper. Norges Fiskarlag mener at det må bli foretatt

de nødvendige undersøkelser for å fastslå om kriteriene for sperring av områdene er tilstede.

Norges Fiskerlag forutsetter at de ovennevnte synspunktene blir tatt til følge og gjort gjeldende før høstens fiske etter norsk vårgytende sild tar til.

Med hilsen
NORGES FISKERLAG

Vigdis Harevik

Kurt Karlsen

Kopi: Fylkesfiskerlag/gruppeorganisasjoner

Pir-Senteret, 7005 Trondheim
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landsfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridepartementet

Fiskeridirektoratet

TELEFAX 19. MAI 89

18.05.89.
Jnr. 805/89
KK/AR
Ark.

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Landsstyret i Norges Fiskarlag har i møte 9. - 12. mai d.å. fattet følgende vedtak:

"1. Som en konsekvens av gjeldende reguleringsforskrifter har det, for å sikre et biologisk korrekt uttak av norsk vårgytende sild og Nordsjø-sild, vært nødvendig å regulere fiske i form av forbud mot fiske av sild på store deler av kysten sør for 62° N.br. Dette til tross for at det er gjenstående kvoter av begge bestandene. For fiskerne er dette en lite tilfredsstillende situasjon som svekker mulighetene for en rasjonell drift.

Det er Norges Fiskarlags klare oppfatning at framtidige reguleringer av sildefiskeriene i større grad må ta utgangspunkt i art framfor geografiske grenser.

Fiskerimyndighetene må i god tid for sesongstart, i samarbeid med Norges Fiskarlag, utarbeide et reguleringsopplegg som, foruten å bygge på biologiske kriterier, fremmer mulighetene for en rasjonell utnyttelse av de fastsatte kvoter.

2. Norges Fiskarlag vil vise til Fiskarlagets tidligere vedtak vedrørende spørsmål om samfiske, overføring av fangst samt sperrede områder. Norges Fiskarlag går inn for at

- inntil 3 fartøy som på forhånd er godkjent av kontrollverket må kunne gå sammen om kast.
- fangst ut over egen kvote må fortrinnsvis overføres andre fartøy på feltet som er utrustet for deltakelse i sildefiske
- nødvendige undersøkelser blir gjort for å fastslå om kriteriene for sperring av områder er til stede

Norges Fiskarlag forutsetter at disse spørsmålene blir tatt stilling til i kommende reguleringsrådsmøte med sikte på gjennomføring fra høstens oppstart av sildefisket.

3. Kravet om at vedkommende fisker, foruten å stå på blad B, også må eie det fartøy som benyttes, får etter Norges Fiskarlags mening i noen tilfeller uheldige utslag. Norges Fiskarlag vil ha om at Fiskeridirektoratet utarbeider forskriften slik at det går fram at det ikke blir tillatt å leie et fartøy for å fiske et annet fartøy sin kvote.

not
ES
Kopier fullt ut
Hveri Dir/Ass dir

JULIAN

Adm
företag
ES

LUP

4. Norges Fiskerilag vil vise til at spørsmålet om å forby trålfiske etter sild om natten er tatt opp. Spørsmålet om å unnta snurrevaden fra nattforbudet i forbindelse med fiske etter sild er også tatt opp.

Norges Fiskerilag mener at trål og snurrevad bør likestilles i spørsmålet om fiske om natten.

Norges Fiskerilag har tidligere gått inn for at områder må sperres når brukskollisjoner oppstår. Det er vanskelig å drive et rasjonelt trålfiske, og snurrevadfiske, om dagen og Norges Fiskerilag vil derfor ikke tilrå et generelt forbud mot fiske om natten.

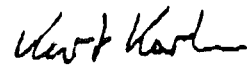
Norges Fiskerilag vil be om at Kontrollverket skjerper kontrollen i områder brukskollisjoner kan oppstå og eventuelt vurderer nattsperring av områder hvor faren for brukskollisjon er stor.

5. Norges Fiskerilag vil vise til at det er forbud mot bifangst av torsk i forbindelse med fiske med not. Norges Fiskerilag er av den oppfatning at forbudet må håndheves i overensstemmelse med de retningslinjene Kontrollverket hittil har brukt.

Dersom bifangst skulle bli et problem må det aktuelle området stenges for fiske med not. "

Med hilsen
NORGES FISKERILAG

Finn Bergesen jr.

Kurt Karlsen

Kopi: Fylkesfiskerilag
Gruppeorganisasjoner

Telefax

Totalt antall sider: 4. (inkl. denne)

Sendt til: Fiskeridirektøren
Alten Juridisk avdeling Dato: 25/5 1989

L. W. Blasse

Telefaxnr.: E. Sund

ført 1/4/89

Omfatter følgende:

Vi viser til Dens Telefax av idag med ES/TBR angående kontroll med et eventuelt tillatt sauefelle i kystfartøysgruppen.

Vi har forelagt Dens forslag for vårt Harstadkontor som har funnet med vedlagte forslag. Forslaget, som vi forøvrig vil gi vår tilslutning, inneholder ikke noe stort samarbeide for oss. Ellersom den bygges på oppgaver som allerede må utføres.

Vi vil se det som en fordel om tillatelse til et kontrollert sauefelle kunne bli tillatt.

Med hilsen
Norges Sildealgslag

Sendt fra: Norges Sildealgslag

- avd. Bergen - Tlf. (05) 31 49 50 - Telefax (05) 31 50 27
- avd. Harstad - Tlf. (082) 64 935 - Telefax (082) 62 466/63 015
- avd. Kristiansand - Tlf. (042) 24 160 - Telefax (042) 70 130

J. Langhaug

«Havfiskeflåten et supplement»

TORILL MÜNTER

BODØ: Trass i lang debatt, som skulle tyde på skarpe motsetninger, gikk styrets forslag til vedtak i kvote- og reguleringsprøsmål igjennom mot bare en stemme på samtlige punkt, da Nordland Seinotlag var samlet til årsmøte i Bodø sist fredag. Styret fikk dermed årsmøtets velsignelse til å hevde som et «grunnleggende reguleringsprinsipp» at fordelingen av tilgjengelige kvoter skal gi kystflåten mest mulig kontinuerlige driftsmuligheter. Og det overveldende flertall vedtok at «havfiskeflåten har vært — og må være — et supplement til kystflåten».

Flertallet konstaterte også at en vesentlig del av de kvoter som taes i nordnorske farvann er tildelt havfiskefartøyer som

er hjemmehørende utenfor landsdelen. Det gjelder sild, makrell og normalt lodde og de fleste bestandene innen silde-sektoren.

Flertallet mener at hovedårsaken til problemene i nordnorsk fiskerinæring er skapt av politiske vedtak uten respekt for de historiske rettigheter nordnorsk kystflåte har til ressursene, heter det i flertallsvedtaket.

Krav

Kravet fra Nordlands sildefiskere går videre ut på at kvoten av norsk vårgytende sild økes til minimum 1,5 millioner hektoliter, som skal fordeles med 70 prosent på kystflåten og en maksimal enhetskvote på 400 hektoliter.

Deltagelse av fartøyer som ikke kan føre egen tangst innskjerpes ved strenge krav til låssetting og låssettingsregler. Men Nordland Sildefiskarlag mener også at kystnotfartøyer skal gies anledning til å levere til melproduksjon.

Sildfiskerne i Nordland mener at fiskeriene i Nord-Norge er inne i en skjebnetid, og på den bakgrunn er de villig til å øke sildeuttaket med 500 000 hektoliter til gode priser idag mot å ta ut noen tusen hektoliter mer til oppmaling i fremtiden.

Det var liten debatt om makrellfisket, men Jan A. Johnsen fra Norges Sildesalgslag fikk tilslutning til et forslag om å be fiskere, kjøpere og salgslaget møtes for å drøfte et makrellfiskemottak nord for 62 gr. N.

Sildfiskerne i Nordland vil også at det åpnes for en konsumloddefiske allerede i 1990, men kvoten må avveies i forhold til bestandssituasjonen og markedsmulighetene. Flertallet ville at en kvote skal forbeholdes den nordnorske ringnotflåten, inklusive deltagelsesberettigede fartøyer på 70 — 90 fot.

Loddefisket bør primært være et kystfiskeri, heter det blant annet i vedtaket som flertallet fikk igjennom mot en stemme.

Fiskerian 19. M

FISKERIDIREKTORATETS KONTROLLVERK
MØRE OG ROMSDAL

Fiskeridirektoratet,
Juridisk avdeling,
v/herr Sund,
Bergen.

TELEGRAMADR: FISKKONTROLL
BANKGIRO: 0614.05.70212
POSTGIRO: 5 05 40 36

STED/DATO: Kristiansund N., den 25. mai 1989.

Inn./Ref: JG/BN

Fiske etter norsk vårgytende sild.

ført kl 935.

En viser til Avdelingens brev av 12/5-89 angående sperrede områder på Møre for fiske etter norsk vårgytende sild.

De sperrede områder på Møre har idag funnet sin form, så ut fra faren for neddreping, ressursløsing og brukskollisjon med faststående redskap, ser en ikke å kunne anbefale forandringer.

Fiskeridirektoratets avdelingskontor
Kristiansund N

Jon Grande
Jon Grande

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - NORDNES
5024 BERGEN - NORGE
TELEFAX: 32 13 59
TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN, 890525
SENTRALBORD 32 77 60

J.NR. Utg. 89/jh/ir
(BES OPPGITT VED SVAR)

0-735 26.11.89

ES
Lille

SWEN

W

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor
Her

Deres ref 4428./89 ES/VJ

SPERREDE OMRÅDER FOR FISKE ETTER NORSK VARGYTENDE SILD

Hensikten med å sperre av områder for fiske er å unngå at sild blir neddrept. Slik neddrøping er en urasjonell bruk av ressursene og medfører en ukjent økning av fiskedødeligheten, som igjen vil medføre alvorlige feil i prognoseberegninger etc.

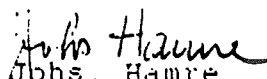
Det har årvisst blitt rapportert om dausild i områder hvor fisket har foregått på særlig tette konsentrasjoner. Det er vanlig at områder har blitt stengt etter at det er rapportert om dausild i området. Sildekonsentrasjonene i slike områder vil variere med tiden etter vandringsmønster, temperatur, vær og vindforhold etc. Det vil kreve en konstant overvåking å få kartlagt dette, og det har Havforskningsinstituttet ikke kapasitet til å gjøre. Dette er påpekt i brev til Fiskeridirektøren tidligere (bl.a. 11/9 - 1986).

Videre har ikke Havforskningsinstituttet tilstrekkelig fangstteknisk ekspertise til å vurdere om et framtidig sildefiske vil medføre uønsket fiskedødelighet på en bestemt konsentrasjon i en bestemt fjord. Dette er også påpekt av Havforskningsinstituttet tidligere (Brev til Fiskeridirektøren 19/9-1986).

For norsk vårgytende sild har en ingen data som tilsier en vesentlig forandring i vandringsmønsteret i 1989 i forhold til tiden 1986-1988. En forventer at hoveddelen av bestanden vil trekke inn i fjordområdene på strekningen fra den nordlige del av Nordland til den sørlige del av Troms i august-september 1989, og overvintrere der til slutten av januar 1990. En venter altså tilsvarende situasjon i det overnevnte området som en har hatt i de siste år.

Dersom sildefisket høsten 1989 skal arrangeres på tilsvarende måte som tidligere, dvs med et stort antall deltagere og fangstoperasjoner, og liten kvote pr enhet, vil Havforskningsinstituttet foreslå følgende regulering med hensyn til sperrede områder:

- 1) I utgangspunktet sperres alle fjorder for sildefiske hvor det overvintrer store konsentrasjoner av sild.
- 2) Enkelte områder kan åpnes etter en vurdering av kontrollverket og av personer med innsikt i utøvelsen av selve fisket. Disse blir gjort ansvarlig for at neddreping ikke forekommer, og må derfor føre nøye kontroll med fiske og låssetting.
- 3) Slipping av overskuddsfangst må ikke tillates. For å redusere overskuddsfangst i forhold til kvoten bør puljevis innseiling praktiseres.
- 4) Slepning/låssetting har uten tvil vært årsak til stor neddreping, og må overvåkes nøye.

Johns. Hamre

Ingolf Røttingen

REGULERING AV FISKET ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN.

Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

"1. FISKET I 1988.

Fisket med not ble åpnet 28.07.1988. Fisket med garn ble åpnet 20.10.1988. Gruppeknoten for notfisket ble satt til 20.000 hl, mens det ikke ble satt noe tak på garnkvoten.

Følgende fangster ble tatt:

Totalt fanget med not 24.880 hl

Totalt fanget med garn var ubetydelig (under 100 hl).

2. FISKET I 1989.

2.1 Ressurssituasjonen.

Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt uttaler i brev av 23.05.1989:

"Havforskningsinstituttet har foretatt undersøkelser av sild i Trondheimsfjorden med F/F "Michael Sars" i tidsrommet 01.12. - 02.12.1988. Det er videre foretatt analyser av kommersielle fangster fra høsten 1988. En kan på grunnlag av overnevnte undersøkelser tegne følgende bestandsutvikling:

A) VOKSEN SILD.

1. Det er nå lite igjen av den tidligere sterke 1975-årsklassen.
2. 1979/1980-årsklassen utgjør ca. 30% av bestanden. (Disse årsklassene er vanskelige å skille pga. sammenvoksing av de ytterste årssringer på sildeskjellene).
3. 1982-årsklassene er nå fullt rekruttert til bestanden og utgjør ca 20% av bestanden (høsten 1988).
4. 1983- og særlig 1984-årsklassene er svake.

5. 1985-årsklassen har nå rekruttert til gytebestanden, og utgjør ca. 15% av bestanden (høsten 1988). Denne årsklassen er noe svakere enn 1982-årsklassen.

B) UMODEN SILD.

1. 1986-årsklassen er meget svak. Det ble ikke funnet et eneste individ av denne årsklassen i prøvene fra 1988.

2. 1987-årsklassen synes sterk nok til at den skal gi en viss vekst i gytebestanden når den blir kjønnsmoden fra 1990-1991. Det ble registrert to typer sild av denne årsklassen i Trondheimsfjorden høsten 1988:

1: En del sild av denne årsklassen sto sammen med den voksne silda i Stjørdals- og Åsenfjorden. Den hadde som 1-åring en gjennomsnittslengde på 22 cm og tilhører sannsynligvis bestanden av norsk vårgytende sild. Det ble høsten 1987 registrert stor 0- gruppe (13 cm) i yttre deler av Trondheimsfjorden (Rissa-Ingdal), i Ordalen og i Gaulosen. Det er antagelig denne silda som har trukket inn i fjorden som 1-åring. Denne silda vil sannsynligvis trekke ut av fjorden i 1988 eller 1990.

2: det ble videre registrert sild av 1987-årsklassen i indre del av Trondheimsfjorden (øst av Ytterøya), og særlig i Beitstadfjorden. Denne silda hadde en gjennomsnittslengde på 16 cm, hvilket er normalt for Trondheimsfjordsilda.

3. 1988-årsklassen er svak.

Den forventede rekruttering til gytebestanden av 1987-årsklassen vil i det vesentlige kompensere for et eventuelt fiske på 20.000

hektoliter i 1989, slik at gytebestanden sannsynligvis ikke vil bli vesentlig redusert

På bakgrunn av de overnevnte faktorer vil Havforskningsinstituttet tilrå for 1989 det samme fangstkvantum som i fjor, nemlig 20.000 hektoliter."

2.2 Kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår:

Det settes en gruppekvote for notfisket på 20.000 hl.

Det settes ikke noe tak på garnfisket.

2.3 Konsumanvendelse.

Fiskeridirektøren foreslår at silden også i år går til tradisjonell konsumanvendelse. Dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan gå til slik anvendelse, kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon til oppmaling.

2.4 Åpningsdato.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket åpnes så snart kvalitetsmessige/omsetningsmessige forhold er tilfredsstillende.

2.5 Minstemål.

Dette settes som tidligere til 23 cm.

2.6 Vilkår for deltagelse.

Notfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltakelseskriterier for 1989 som for 1988.

Garnfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme deltakelseskriterier for 1989 som for 1988.

2.7 Fordeling av kvoten på de deltagende notfartøy.

I 1988 regulerte en fisket med følgende maskimalkvoter:

Fartøy under 45 for og landnot:	200 hl
Fartøy 45 - 60 fot	300 hl
Fartøy over 60 fot	500 hl.

Fiskeridirektøren vil foreslå samme reguleringsopplegg for 1989 som for 1988.

Kvoten

Leine stilte spørsmål ved Havforskningsinstituttets bestandsvurdering av Trondheimsfjordsild ut fra at det bare var foretatt en undersøkelse i området av 1-døgn varighet.

Nakken svarte at Trondheimsfjorden var et relativt lite område, hvor det var enkelt å skaffe oversikt.

Bakkevik stilte også spørsmål ved sikkerheten i Havforskningsinstituttets bestandsvurdering av sild i Trondheimsfjorden. Han foreslo at det ble avsatt en gruppekvote for notfisket på 25.000 hl under henvisning til forslaget fra Norges Fiskarlag.

Bakkeviks forslag om å avsette en gruppekvote for notfisket på 25.000 hl fikk 7 stemmer (Johansen, Leine, Bakkevik, Wold, Strand, Fladmark og Bolstad). De øvrige 6 representanter stemte for Fiskeridirektørens forslag om å avsette en gruppekvote for notfisket på 20.000 hl (Olsen, Plassa, Andersen, Nakken, Skrede og Hoel).

Det var enighet i Reguleringsrådet om å ikke sette noe tak på garnfisket.

Konsumanvendelse.

Det var enighet i Reguleringsrådet om at silden går til tradisjonell konsumanvendelse. Dersom silden av kvalitetsmessige grunner ikke kan gå til slik anvendelse, kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon til oppmaling.

Åpningsdato.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å åpne fisket så snart kvalitetsmessige/omsetningsmessige forhold er

tilfredsstillende.

Minstemål.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å sette minstemålet til 23 cm.

Vilkår for deltakelse.

Det var enighet i Reguleringsrådet om å sette samme deltagelseskriterier som i 1988 i garn- og notfisket.

Fordeling av kvoten på de deltakende notfartøy.

Bakkevik foreslo under henvisning til forslaget fra Norges Fiskarlag følgende fordeling av notkvoten:

- 250 hl til fartøy under 45 fot og landnot
- 400 hl til fartøy mellom 45 og 60 fot
- 650 hl til fartøy over 60 fot

Olsen frafalt forslaget gitt i saksdokumentene under henvisning til forslaget fra Bakkevik.

Det var enighet i Reguleringsrådet om Bakkeviks forslag til fordeling av kvoten på de deltakende notfartøy.

Fiskeridirektoratets Havforskningsinstitutt

NORDNESPARKEN 2
POSTBOKS 1870 - NORDNES
5024 BERGEN - NORGE
TELEFAX: 32 13 59
TELEX: 42 297 OCEAN N

BERGEN, 890523
SENTRALBORD 32 77 60

J.NR. Utg. 89/jh/ir
(BES OPPGITT VED SVAR)

Fiskeridirektoratet
Juridisk kontor v. E. Sund
Her

REGULERING AV FISKET ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN 1989

Havforskningsinstituttet har foretatt undersøkelser av sild i Trondheimsfjorden med F/F "Michael Sars" i tidsrommet 1.12 - 2.12 - 1988. Det er videre foretatt analyser av kommersielle fangster fra høsten 1988. En kan på grunnlag av overnevnte undersøkelser tegne følgende bestandsutvikling:

A) VOKSEN SILD

1. Det er nå lite igjen av den tidligere sterke 1975-årsklassen.
2. 1979/1980-årsklassene utgjør ca 30% av bestanden. (Disse årsklassene er vanskelige å skille pga sammenvoksing av de ytterste årssringer på sildeskjellene).
3. 1982-årsklassen er nå fullt rekruttert til bestanden og utgjør ca 20% av bestanden.
4. 1983- og særlig 1984-årsklassene er svake.
5. 1985-årsklassen har nå rekruttert til gytebestanden, og utgjør ca 15% av bestanden (høsten 1988). Denne årsklassen er noe svakere enn 1982-årsklassen.

B) UMODEN SILD

1. 1986-årsklassen er meget svak. Det ble ikke funnet et eneste individ av denne årsklassen i prøvene fra 1988.

2. 1987-årsklassen synes sterk nok til at den skal gi en viss vekst i gytebestanden når den blir kjønnsmoden fra 1990-1991. Det ble registrert to typer sild av denne årsklassen i Trondheimsfjorden høsten 1988:

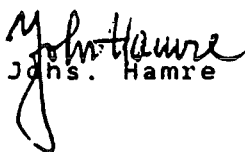
1: En del sild av denne årsklassen sto sammen med den voksne silda i Stjørdals- og Åsenfjorden. Den hadde som 1-åring en gjennom- snittslengde på 22 cm og tilhører sannsynligvis bestanden av norsk vårgytende sild. Det ble høsten høsten 1987 registrert stor 0- gruppe (13cm) i yttre deler av Trondheimsfjorden (Rissa-Ingdal), i Ordalen og i Gaulosen. Det er antagelig denne silda som har trukket inn i fjorden som 1-åring. Denne silda vil sannsynligvis trekke ut av fjorden i 1989 eller 1990.

2: Det ble videre registrert sild av 1987-årsklassen i indre del av Trondheimsfjorden (øst av Ytterøya), og særlig i Beitstadfjorden. Denne silda hadde en gjennomsnittslengde på 16 cm, hvilket er normalt for Tronheimsfjordsilda.

3. 1988-årsklassen er svak.

Den forventede rekruttering til gytebestanden av 1987-årsklassen vil i det vesentlige kompensere for et eventuelt fiske på 20000 hektoliter i 1989, slik at gytebestanden sannsynligvis ikke vil bli vesentlig redusert.

På bakgrunn av de overnevnte faktorer vil Havforskningsinstituttet tilrå for 1989 det samme fangstkvantum som i fjor, nemlig 20000 hektoliter.

Johns. Hamre

Ingolf Røttingen

Norges Fiskarlag 4947/89

2.6.89

Publ. Tjenestest. nr. 24
Sentralbord (07) 52 96 80
Telegr.adr.: Landfiskarlag
Telefax (07) 53 47 42

Fiskeridirektoratet
Fiskeridepartementet

02.06.89
J. DO890602_019
KK/ES

T E L E F A X

ført ut

REGULERING AV FISKE ETTER SILD I TRONDHEIMSFJORDEN.

Arbeidsutvalget i Norges Fiskarlag behandlet ovennevnte sak i møte i dag og fattet følgende vedtak:

- 1) Norges Fiskarlag vil vise til at det ikke er foretatt bestnadsberegninger av sild i Trondheimsfjordene de senere år. Undersøkelser foretatt av Havforskningsinstituttet viser imidlertid at 1985 årsklassen har rekruttert til gytebestanden og at deler av den relative sterke 1987 årsklassen vil kunne være fangstbar høsten 1989. Norges Fiskarlag går derfor inn for å avsette en notkvote på 2 500 tonn, mens garnfiske forutsettes å være fritt.
- 2) Norges Fiskarlag går inn for at notkvoten fordeles med
 - 250 hl til fartøy under 45 fot og landnot.
 - 400 hl til fartøy mellom 45 og 60 fot.
 - 650 hl til fartøy over 60 fot.

Det settes samme deltakelseskriterier som i 1988 i garn- og notfisket."

Med hilsen
NORGES FISKARLAG

Finn Bergesen jr.
Finn Bergesen jr.

Kurt Karlsen
Kurt Karlsen

Kopi:
Notfiskarsamskipnaden.
Sør-Trøndelag Fiskarlag.

SAK 8/89

REGULERING AV GARNFISKE ETTER TORSK, HYSE OG SEI.

V. J. Olsen viste til saksdokumentene der det heter:

Inneværende år kom kvalitetsforringelse som følge manglende røkting av garnbruk frem som et stort problem i vårens intense torskefiske.

Arsaken til manglende røkting var at det enkelte fartøy benyttet et større antall garn enn det hadde mulighet til å røkte på forsvarlig måte. Fra Fiskeridirektoratets kontrollverk blir det opplyst at enkelte fartøy hadde opptil 800 garn i bruk samtidig. Dette vil dreie seg om enkeltstående tilfeller. Det er imidlertid hevet over tvil at mange fartøy opererte med rundt 400 garn. Konsekvensen av dette var at en del garnbruk kun ble røktet en til to ganger pr. uke. Som følge av økt innsats fra Kontrollverkets side bedret dette seg i løpet av vårfisket. Det hevdes imidlertid at fartøy som benytter opptil 400 garn ikke vil kunne røkte disse hyppigere enn 3 ganger pr. uke. Det opplyses også at selv med 200 garn vil det by på problem å røkte bruket daglig.

Torsken som ble stående i garna var full av lodde. Dette førte til en hurtigere forringelse av kvaliteten. Når fangstene ble brakt på land var ofte store deler kun egnet til dyrefôr. Dette er svært betenkelig når det dreier seg om en så verdifull og sterkt begrenset ressurs som norsk-arktisk torsk.

Problemet med manglende røkting er imidlertid ikke avgrenset til torskefisket. Tilsvarende problemstilling dukker opp også i garnfiske etter andre arter, spesielt i seifisket.

I følge Kontrollverket er det ikke uvanlig å sette garnbruk i august - september for å sikre plass til seifisket med garn som starter i november. Disse settene røktes kun 1-2 ganger pr. uke og eventuell fangst har derfor liten økonomisk verdi.

Fiskeridirektøren ser med bekymring på hvordan enkelte fiskere

for å sikre seg størst mulig andel i en begrenset totalkvote overser betydningen av verdireduksjonen som følger kvalitetsforringelsen.

Det er av største betydning for fiskeindustrien at det råstoff som leveres kan danne grunnlag for et ferdig bearbeidet produkt av høyest mulig kvalitet. Dette er et moment av vesentlig betydning, spesielt i tider med stor ressursknapphet.

For å øke verdiskapningen både på sjø og landsiden, vil Fiskeridirektøren foreslå at det innføres reguleringstiltak som hindrer den utglidning som er referert ovenfor.

En regulering vil primært vært begrunnet utfra kvalitetsmessige hensyn.

Regulering kan skje på følgende alternative måter:

- 1) Begrensning i antall garn pr. fartøy.
- 2) Forbud mot å la garn stå ute i helgen.
- 3) Påbud om daglig røkting.

1) Begrensning i antall garn pr. fartøy.

I begynnelsen av 80 årene ble det gjennomført slik regulering begrunnet i kvantumsbegrensende virkning. Det var imidlertid hevet over tvil at reguleringen også hadde betydelig kvalitetsmessig effekt.

Kvalitetsforbedringen vil føre til høyere pris som gir en viss kompensasjon for lavere kvantum for den enkelte fisker.

For å hindre omgåelse ble det også fastsatt maksimal størrelse pr. garn. Dette var en teknisk bestemmelse for å hindre omgåelse av reguleringen ved å gjøre hvert garn større.

En fullstendig kontroll av at reglene ble overholdt var vanskelig og måtte baseres på selvjustis og stikkprøvekontroll. Reguleringen som ble iverksatt hadde følgende utforming:

Ved fiske etter torsk nord for 62⁰ n.br. kan det maksimalt bruke så mange garn pr. mann:

1-manns båt	40
2-manns båt	35
3-manns båt	32
4-manns båt	30
5-manns båt	28
6-manns båt	26
7-manns båt	24
8-manns båt	22
9-mann båt og over	20

Lengden på hvert garn skal ikke være større enn 30 m.

I forbindelse med drøftingene som endte opp i denne reguleringsformen var det innsamlet et stort materiale om garnbruken langs kysten.

Det antas at situasjonen er noenlunde lik i dag, og garnbegrensingen som er gjengitt ovenfor kan danne grunnlag for en fremtidig regulering.

2) Forbud mot å la garn stå ute over helgen

I henhold til regelverket er det forbudt å drive fiske og fangst fra midnatt til mindnatt søn- og helligdager. Imidlertid kan garn og andre faststående redskaper, som er satt ut minst to timer før helgefredningen, bli stående. Det kan være aktuelt å unnta garn slik at det blir forbudt å la garn bli stående i helgen.

Denne ordningen vil ha kvalitetsmessig effekt ved at muligheten for overstått bruk utelukkes i helgen. Et forbud innebærer at fiskene får merarbeidet med å trekke garna hver helg. Det blir derfor vanskelig å operere med ekstreme garnmengder.

Videre vil et forbud innebære at kontrollen av eventuell garnbegrensing blir lettere. Dette gjelder spesielt i områder med oppsynsordning.

3) Påbud om daglig røkting.

Et krav om daglig røkting av utsatt garn innebærer at bruket må ettersees og tømmes for fisk hver dag. Dette har stor innvirkning på kvaliteten av fangsten. Det er betydelig fiskedødlighet i overståtte bruk. Denne fisken vil ofte ha liten eller ingen verdi. Det går da rykter om at manglende røkting fører til overtredelse av utkastforbudet, spesielt for fiskeslag som belastes kvote.

Behovet for daglig røkting kommer særlig tilsyne i den praksis som er nevnt ovenfor, med okkupering av felt i påvente av at høstens garnfiske etter sei skal starte.

Fiskeridirektøren vil vise til de alternativer som foreligger for å regulere garnfisket og vil invitere Reguleringsrådet til å diskutere hvilke tiltak som bør settes i verk.

V. J. Olsen bad om synspunkter på de foreslåtte alternativer til begrensning i garnbruken og på om det eventuelt var ønskelig å iverksette reguleringer allerede fra høstens seifiske.

Johansen pekte på at daglig røkting ville avhenge av vær. Han mente det var viktig at antallet garn ble begrenset. Det verste eksemplet fra sist vinter var et fartøy med 1.100 garn. Han sa at det allerede nå måtte signaliseres at de ville komme et forbud neste år.

Bakkevik sa at det ville være svært vanskelig å føre kontroll og at det ikke var ressurser tilgjengelige. Han var av den oppfatning at når hensikten var å øke kvaliteten på ilandført råstoff ville dette kunne oppnåes ved å gi gruppekvoter som den enkelte fisker var noelunde sikker på å få fiske, altså en tilnærmet fartøykvote. Han sa at han var betenkt, av hensyn til kontrollmulighetene, på å innføre begrensninger allerede i høstens seifiske.

Andersen ønsket en kombinasjon av alle de tre foreslåtte alternativ. Han hadde tro på fiskernes selvjustis kombinert med en kontroll ved levering. Han mente videre at signaler om garnbegrensning burde komme nå, mens erfaringene fra fisket i vinter var i minne.

Leine sa at det var prisverdig at problemet ble tatt opp, men at pliktrøkting ikke var gjennomførbart. Han sa videre at reguleringer ville ødelegge for større fartøyer som fisket sei om vinteren. Disse driftet med 60-70 garn på 10 lenker med 3 fiskedøgn og ising i kasser.

Bolstad kunne ikke forstå at det var motstand mot reguleringer av kvalitetsfremmende art. Han mente at Reguleringsrådet burde fatte et vedtak som gikk på at det ble overlatt Fiskeridirektøren å utarbeide nærmere regler.

Wold sa at man måtte skjerpe kravet til merking og iverksette sanksjoner hvis ikke regelen ble overholdt. Han sa også at krav til antall garn ville få ulike følger fra distrikt til distrikt.

V. J. Olsen var betenkt til å foreslå et opplegg som ikke var kontrollerbart, men at man etter problemene i vinter ikke hadde valg, og at antall garn kunne kontrolleres ved stikkprøvekontroll.

Skrede mente at reguleringer burde komme så snart som mulig og at det nå var forståelse slik at begrensninger burde gjelde fra høsten. Han kom innpå at trålerne på Moskenesgrunnen etter torskestoppen fikk store mengder garn i trålen. Han viste til Færøyane der det på fløytet ble brukt tau som råtnet slik at ikke tapt bruk fortsatte å fiske.

V. J. Olsen sa at FTFI opplyste at erfaringene fra Færøyene ikke var særlig vellykket.

Nakken støttet regulering og mente at det måtte være mulig å finne frem til tilfredsstillende kontrollordninger.

Andersen sa at påbud om daglig røkting ville føre til kvalitetsbedring, selv om det var vanskelig kontrollbart.

Bergesen hevdet en del av årsaken til problemene i vinter var værhindring. Han sa videre at også Norges Råfisklag hadde problemet til utredning.

Leine mente det var for dramatisk å gå inn for et forslag til regulering allerede nå.

Nakken sa at det burde være mulig å gå inn for en regulering som omfattet alle de foreslåtte alternativ, allerede i dette møtet.

V. J. Olsen sa at han var enig med dem som fremhevet at man

burde handle nå med vinteren i friskt minne.

Han formulerte deretter følgende som fikk Reguleringsrådets tilslutning:

Reguleringsrådet tilrår at det snarest mulig forberedes en ordning med begrensning i antall garn og et påbud om trekking i helga.